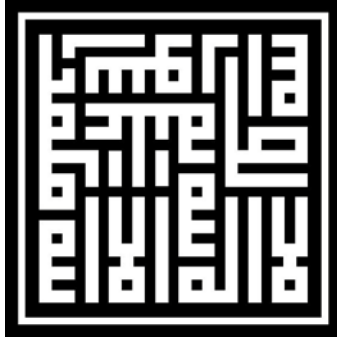

AHMED HULÛSÎ

KENDİNİ TANI

KENDİNİ TANI

AHMED HULÛSİ

www.ahmedhulusi.org

◆ KENDİNİ TANI

“Amentü (B)İLLAH, de; sonra da o doğrultuda YAŞA!..”

Hz. MUHAMMED (a.s.)

3

SORU İLMİN YARISIDIR.

Hz. MUHAMMED (a.s.)

İster KENDİNİ TANI, ALLÂH'ı bil;

“ALLÂH” de ötesini bırak!..

İstersen de dedi-koduya devam et!..

AHMED HULÛSİ

İÇİNDEKİLER

SUNU -----	8
2. BASKI NEDENİYLE ÖNEMLİ AÇIKLAMA -----	12
RUHLAR, BEDENDEN ÖNCE Mİ YARATILDI?-----	12
"B" SIRRINA ERMEK, İŞİN BAŞI!-----	16
ANA PRENSİPLER-----	20
"EL AN..." NE HALDE..? -----	24
"İNSANLAR UYKUDADIR, ÖLÜNCE UYANIRLAR!" -----	28
FENÂFİLLAH MUHÂLDİR!-----	48
HAKİKATI YAŞATMAYAN TARİKAT, DERNEKTİR -----	50
VEHİM KALKMADAN, VAHDET YAŞANMAZ-----	52
TASAVVUF, ŞUURLU İNSAN İŞİDİR! -----	54
KENDİNİ TANIMAK-----	56
HAKK`I GÖRMEK HAKKINDA-----	60
TARİKAT ŞEYHE TESLİMİYETTİR -----	64
ASLAN DÖVMESİ -----	70
BÖLÜMÜN ÖZETİ -----	72
GAZALÎ'DE VAHDET-----	78
ABDULKÂDİR GEYLÂNÎ'DE VAHDET -----	82
ÖYLE BİR "TEK" Kİ!.. -----	84

	VARLIKTA "GAYRI" MEVCUT DEĞİLDİR-----	86
	DİLEDİĞİ SÛRETTE ORTAYA ÇIKMAKTADIR-----	88
	"İNSANSI" İLE "İNSAN"-----	92
	HAK YANMAZ, İNSAN YANAR MI..?-----	98
	HAK İBADET EDER Mİ?-----	102
	HERKES FİİLİNİN SONUCUNA KATLANACAK -----	108
	BİLİNÇ SİÇRAMASI -----	112
	GİRDAPLAR -----	118
5	"NEFS" MERTEBELERİ -----	124
	DÜŞMANIMIZ, VEHMİMİZ! -----	132
	"Mİ`RÂC"-----	138
	"Mİ'RÂC"IN AÇIKLAMASI-----	148
	MELEKLER HAKKINDA-----	162
	GÖRÜLEN "VECHİ"DİR -----	176
	KENDİNİ TANI-----	180
	SADECE DEME; YAŞA!-----	184
	HALİFE İNSAN; ERKEK – KADIN-----	188
	"KADİR" GECESİ -----	190
	"SİKMA" GECESİ-----	192
	RAB – ALLÂH -----	198
	"MELEKLERİN TENESSÜLÜ" NE DEMEK -----	202

"DİVAN" HAKKINDA -----	208
MELEKLERİN İŞLERİ -----	214
BEYİN - RUH İLİŞKİSİ -----	220
"SİSTEM"İN RUHU -----	224
İLHAM MELEKÎ Mİ, CİNNÎ Mİ? -----	230
KADİR SÜRECİ -----	234
"TASARRUF" NEDİR -----	238
"ALLÂH'IN ADALETİ" NE DEMEKTİR -----	240
"TERKİB" NEDİR -----	244

◆ KENDİNİ TANI

SUNU

Değerli dostlarım,

Bu kitabımızda sizlere "Tasavvuf"un konularından sözetmeye başlayacağız.

Daha önceki yazılı, sesli ve görüntülü yayınlarımızda islâm Dini'nin insana iki yönlü çalışma önerdiğini açıklamıştık.

Dünyada insanın varoluşunun iki ana sebebi vardır:

1-Ölümötesi sonsuz hayatın değişik boyutlar halinde devam edecek şartlarına, biyolojik beyni en iyi şekilde değerlendirmek suretiyle hazırlanmak.

2-"Nefs"ini tanıyarak "RABB"ını bilmek ve böylece hakikatin olan ALLÂH`a ermek!.

1. şıkkı daha önceki yayınlarda detaylı bir şekilde açıkladığımızı düşünerek bu ve bundan sonra yayınlamayı tasarladığımız iki kitapta insanın "*mânevi hayatıyla*" ilgili konuları izah etmeye gayret edeceğiz.

Düşünerek, sorgulayarak, araştırarak ve öğrendiklerinin gereğini tek tek yaşamında uygulayarak geçen 30 küsur yıldan sonra; edindiğim bilgileri, bulguları ve deneyimi,

Rasûlullah Aleyhisselâm'a hizmetim, insanlığa borcum anlayışıyla sizlere ulaştırıyorum.

"Okur" - "yazar" bir "düşünür", olmamın dışında, hiç vasfım, ünvanım yoktur!.

Kim, bize mürşitlik, şeyhlik, hocalık, önderlik, liderlik ve bu gibi pâye yakıştırırsa, bu o kişinin kendisini aldatan zannı ve tasavvuru dolayısıyladır!... Biraz da Din ve tasavvuf konusundaki cahilliğindedir!.

Benim dinim, Muhammed Mustafa Aleyhisselâm'ın Dini`dir!.

Benim mezhebim, Muhammed Mustafa Aleyhisselâm'ın mezhebidir!.

Benim tarikatım, Muhammed Mustafa Aleyhisselâm'ın tarikatıdır!..

Benim meşrebim, Muhammed Mustafa Aleyhisselâm'ın meşrebidir inşâAllâh!..

Kısacası;

Ahmed Hulûsi, MUHAMMEDÎ dir!.

Elden geldiğince "oku"-"yazar" ve "düşünürdür"!.. Ve düşündüklerini, arzu edenlerle paylaşandır; işte hepsi o kadar!..

Dostlarım,

Lûtfen elinizden geldiğince hakikatı araştırınız ve yarın size hiç bir faydası olmayacak "*dedi-kodu*"yu "*gıybeti*" derhal terkediniz!.

Neyinize gerek insanların hâlleri, yaşamları!.. Siz, geleceğinize ışık tutacak fikirlerle, düşüncelerle ilgilenin!.

Siz bu dünyaya başkalarının neler yapıp neler yapmadığıyla uğraşmak ve onları yargılamak üzere gelmediniz!.

Zaten hepimiz bu dünyada yaptıklarımızın cezasını tam hakkıyla göreceğiz!. Bundan kesinlikle kuşku duymayın!. Çünkü sistem, bir mekanizma olarak yürürlüktedir.

Herkes yaptığının sonucuna katlanacaktır!.

Öyle ise, bırakın insanların yaptıklarıyla kafanızı meşgul etmeyi!. Başkalarının kulvarlarıyla ilgilenip yol almaktan geri kalacağınıza; kendi kulvarınızda olabildiğince ileriye gitmeye çalışın!.

Biliniz ki, İNSANLAR FİTNEDİR; yani imtihan vesilesidir!.

Onlardan Rabbinize, Melîkinize ve İlâhınıza sığının!.

Şu âyeti kerimeye çok dikkat ediniz:

"Kul;

eûzü bi`RABB`in nâs;

MELİK`in nâs,

İLÂH`in nâs,

min şerr`il vesvâsil Hannas,

elleziy yüvesvisü fiy sudûr`in nâs,

min el CİNNETİ ven NÂS!."

Hemen hepimizin bildiği "NÂS"="İNSANLAR" sûresinin yorumuna girmeyeceğim burada elbette... Ancak, konumuzla ilgili olarak son âyetindeki çok çok önemli bir noktaya, değerli bir arkadaşım istediği için dikkatinizi çekmek istiyorum.

Bu sûrenin son âyetinde, hiç bir sınırlama ve ayırım yapılmaksızın şöyle uyarılmaktayız:

"Bütün görünmeyen varlıklardan; ve İNSANLARDAN sığınırım!" de... "RABB`ıma, MELİK`ime ve İLÂH`ıma!."

Tek şansımız olan şu kısacık dünya yaşamını, Hakikatı kavrayıp gereğini yaşamak ve ölümötesi boyuta hazırlanmak yerine; insanların dedi-kodusuyla harcarsak, sonuçta çok çok yazık olacaktır bize!.

"İNSANLARDAN sığınmak" demek, "*onların bizim için oluşturacağı fitne yani imtihanlardan sığınmak*", demektir!.

11 "İNSANLARIN hakikatı olan ALLÂH`ı" göremeyerek, onlara kötü davranmak, hakkını yemek, dedi-kodu ve gıybetini yapmak, iftira etmek; kısacası, yüzünü çevirdiğin her mahalde ALLÂH`ı değil İNSANLARI görmek, Allâh`a sığınılması gereken en önemli belâdır!..

İşte "*tasavvuf*" çalışmaları ve terbiyesinin çok önemli bir amacı da insanı bu en büyük belâdan; perdelilikten korumaktır...

Bu yüzdendir ki "*tasavvuf*" en değerli konudur!.

Allâh nasip ede...

Kolaylaştır...

Muvaffak ede!.

Ahmed HULÛSİ

24.9.1994

ANTALYA

2. BASKI NEDENİYLE ÖNEMLİ AÇIKLAMA

1

RUHLAR, BEDENDEN ÖNCE Mİ YARATILDI?

12

Gerek daha önce yayınlanmış olan kitaplarımızı, gerekse de bu kitabın ilk baskısını okuyan bir kısım okurlarımızda, çok önemli bir konunun açıklık kazanmadığını, gelen sorular dolayısıyla farkettilik.

İşte bu yüzden de bu hususu öncelikle açıklamak gereğini duyduk.

Konu şu:

A`raf sûresinin 172. âyetinde şöyle bir anlatım var:

"RABBİN, ADEMOĞULLARINDAN, ONLARIN BELLERİNDEN ZÜRRİYETLERİNİ ALMIŞ VE ONLARI KENDİLERİNE ŞAHİT TUTMUŞTU;

-BEN SİZİN RABBİNİZ DEĞİL MİYİM (ELESTÜ BİRABBİKÜM)? DİYE.

-EVET, ŞÂHİDİZ (KÂLÛ BELÂ)!.. DEDİLER..

**KİYÂMET GÜNÜ, "BİZ BUNDAN HABERSİZDİK"
DEMEYESİNİZ!"**

Bu âyeti kerime'nin anlamı, âyetin esas vurgulamak istediği gerçeğin farkedilememesi yüzünden, saptırılarak tamamen alâkasız yorumlar ortaya çıkartılmış ve insanlarda çok önemli bir konuda yanlış anlamalara yol açılmıştır.

Bu yanlış anlama da şudur:

Allâh, Dünyaya gelecek ne kadar insan varsa, onların bedenlerinden evvel, başka bir mekânda ruhlarını yaratmıştır... Ve onlara orada sormuştur, "ben sizin rabbiniz değil miyim -elestü birabbiküm-" diye.. O insan ruhları da cevap vermişler, "evet buna şahidiz -kâlû belâ-" şeklinde..

Bu yanlış anlayıştan sonra da "ELEST BEZMİ" diye ikinci bir asılsız kanaat oluşmuştur konu hakkında derinliğine bilgisi olmayanlarda...

Güyâ, o ruhlar aleminde tanışıp ülfet edenler, burada da tanışmış; orada tanışmamış olanlar da burada birbirleriyle görüşemezlermiş!..

Ve daha bu asılsız görüşe dayalı olarak uydurulmuş sayısız hikayeler!..

Önce işin aslını özetleyelim; sonra da bu husustaki delillerimizi belirtelim.

Âyetin işaret etmek istediği manâ Allâhûâlem şudur:

"Allâh insanı İslam fitratı üzere yaratmıştır" hükmü üzere, her insan henüz sperm halinde iken, kendisinde oluşan babasının geninden İslam fitratının programını alarak dünyaya gelir.

"onların bellerinden zürriyetlerini almış" ifadesi genetik olarak intikal eden İslam fitratının sperm hâlindeki mevcûdiyetinden sözeder.

Yani, sperm hâlindeyken insan, -bellerinden, zürriyet alındığında-, fitrat olarak rabbini bilme yetisine sahip kılınmıştır.. Bu sebeple de "kâlû belâ" rabbimin varlığına şehâdet ederim diyebilen bir ana programa sahiptir.

Esasen, genetik olarak bu programla yüklenmiş olan cenin özünden gelen bir melekî etki ile ruh adı verilen, mikrodalga diyebileceğimiz ölümötesi bedenini üretmeğe ve tüm zihinsel fonksiyonlarını bu bedene yüklemeye başlar.

Biyolojik beden ölüm olayıyla kullanılmaz hale gelince de artık ruh bedenle berzah âleminde kıyâmete kadar yaşar..Yeniden bedenlenerek dünyaya geri gelme, tenâsuh=reenkarnasyon kesinlikle sözkonusu olmaksızın.

Zaten farkedileceği üzere, ruh dışarıdan gelip cenine girmemiştir ki, çıktıktan sonra tekrar başka bir bedene girsin!. Böyle bir sistem mevcut değildir, hiç bir varlık için!. Bu tamamen HİNDU inancına dayalı görüştür.

Dünyadan önceki ruhlar âlemi görüşüne mesned edilmek istenen yukarıdaki âyeti dikkatle okursak, görürüz ki, "Ademoğullarından, bellerinden" sözedilmektedir.. Bu ise dünya yaşamına ait bir olaydır.. Ruhlar âlemiyle hiç alâkası olmayan bir konudur.

"AKIL veİMAN" isimli kitabımızda da izah ettiğimiz gibi, Allâh`u Teâlâ'nın gerek meleklerle konuşması, gerek buradaki hitaplaşması ve dahi gerekse ölüm sonrasında meydana gelecek tüm konuşmalar hep temsil yollu, benzetme yollu açıklamalardır!

"İnsanın, meleklerin ve tüm varlığın hakikatı olan Allâh"ın elbette ki dışarıdan öte bir varlıkmiş gibi hitâbı asla sözkonusu olamaz!

"Nâsût-melekût-ceberût-lâhût" anlayışında varlığın özünden gelen bir şekilde "Zâhir Allâh" müşahedesi de bunu ispat etmektedir.

Kısacası, Ruhların, bezmi eleste, bedenlerden önce topluca yaratılmaları ve sonra peyderpey dünyaya gelerek bedenlere girmeleri; ve hatta bedenden ayrıldıktan sonra yeniden dünyaya geri gelerek bir bedenle yaşamaları hikâyesi tamamiyle yanlış anlama sonucu meydana gelen uydurmadır!.

15

İmam Gazali de "Ravzatüt Tâlibin" isimli eserinde şöyle diyor:

"Çünkü Resulullah sallAllâhu aleyhi ve sellem ruhu da anneleri tarafından dünyaya getirilmelerinden önce mevcut ve yaratılmış değildi...."

"Hz. MUHAMMED NEYİ OKUDU" isimli kitabımızın 61-62-63.sayfalarını okuyabilirsiniz.

Bu konuda bizim dediklerimizi tamamıyla doğrulayan DİĞER bilgileri arzu edenler son devrin en kapsamlı Kur`ân tefsiri olan Elmalılı Hamdi Efendi'nin "Hak Dini Kur`ân Dili" isimli tefsirinin 4. cildinin 2324. sayfasından itibaren bulabilirler... Ayrıca çağdaş müfessirlerden Sayın Süleyman Ateş'in "Yüce Kur`ân 'ın Çağdaş Tefsiri" isimli eserinin 3. cildinin 412. sayfasından itibaren bu konuda bilgi alabilirler.

2

"B" SIRRINA ERMEK, İŞİN BAŞI!

"Bismillah`ir Rahman`ir Rahiym"

16

"İnnelleziyne keferu sevâün aleyhim eenzertehüm, em lem tünzirhüm lâ yü`minun!.

HatemAllâhu alâ kulûbihim ve alâ sem`ihim, ve alâ ebsârihim gışâve... Ve lehum azâbün azıym.

Ve minen nâsi men yekûlü, amenna B illahi ve B ilyevmil âhiri, ve ma hüm B imü`minin!."

"Rahman ve Rahim olan Allâh ismindeki sır ile başlarım.

Kesinlikle o kâfirleri -gerçekleri örterek inkâr edenleri- uyarırsan da uyarımasan da iman etmezler!.

Allâh onların şuurlarını ve algılamalarını mühürlemiş, basiretlerini perdelemiştir!. Onlar azâmetli bir azâbtadırlar.

Ve insanların bir kısmı "B" harfinin işaret ettiği sır kapsamında olarak Allâh`a ve yine "B" harfinin işaret ettiği sır kapsamında olarak âhirete iman ettiklerini söylerler; oysa onlar "B" harfinin sırrını anlamış olarak İMAN ETMEMİŞLERDİR.." (2-6/8)

Âyetlerin metnine başlarken yazdığımız, "besmele" ile ilgili olarak kısa bir not geçtikten sonra, konuya girelim...

"Besmele" çekilmez; mânâsı idrak edilir; ve gereği yaşanır!.

"Besmele"yi idrak edip, gereğini yaşayamayana kalan ise, bol bol "Besmele" çekmektir!. Ola ki, mânâsı, sırrı açılır da, gereğini yaşar!.

İsim, müsemmâ içindir!..

Önemli, yol olan, isim değil; hedef olan ismin müsemmâsıdır!.

İsim ve resim, hiç bir zaman öze perde olmamalıdır!..

17 "Besmele"nin anlamıyla hemhâl olamıyorsak; elbette bize geriye kalan ismi ve resmidir!. Allâh O`ndan da mahrum bırakmasın bizleri.

Bize soruyorlar, "niye kitaplarının başında besmele yazılı değil", diye...

Elhamdulillah, şüküründe âciziz; takdir ve ihsan sonucu, çok yıllar önce keşf ve yakın ile "BİSMİLLAH" diyerek, yazmaya başladık!.. "RAHMAN" ve "RAHİM"den ulaştı sizlere sesli, görüntülü, yazılı bilgiler!.

Her ne kadar hitâbın başında "Besmele" görünmese de!.

"ATTIĞIN ZAMAN SEN ATMADIN, ATAN ALLÂH`TI"

uyarısınca!.

Öte yandan farketmek gerekir ki;

"Besmele" başkası için veya başkasına dönük olarak değil; çıktığı mahallin hâliyle ilgili bir olaydır; ki bunun açığa vurulması da gerekli değildir!.. Hatta, "sırrının ifşâsı bile câiz değildir demişlerdir.

Ehline yeterli olacak bu kısa uyarıdan sonra, gelelim hepimize dönük bir genel uyarıya;

Bu metnini verdiğim âyetler Bakara sûresinde ikinci sayfanın hemen başındaki âyetlerdir. Şimdi bu âyetlerin sonuncusunu; "AKIL ve İMAN" isimli kitabımızda açıkladığımız şu âyetle bir arada olarak değerlendirmeye çalışalım:

"Ve insanların bir kısmı, "B" harfinin işaret ettiği sır kapsamında olarak Allâh`a, ve gene "B" harfinin işaret ettiği sır kapsamında olarak âhirete iman ettiklerini söylerler; oysa onlar "B" harfinin sırrını anlamış olarak İMAN ETMEMİŞLERDİR.." (2-8)

"Ey İMAN edenler, İMAN EDİN "B" harfindeki anlam itibariyle ALLÂH`a!." (4-136) (1)

(1) "B" harfindeki sırrın anlamı "Hz. Muhammed'in açıkladığı ALLÂH" ile, "AKIL ve İMAN" kitaplarında detaylı olarak açıklanmıştır. Arzu edenler oradan inceleyebilir.. A.H.

"TAHKİKÎ İMAN" hali de diyebileceğimiz "TASAVVUF" çalışmalarına yön veren uyarı âyetlerinin başında bu iki âyet gelir.

Bu iki âyetin işaret ettiği mânâyı iyi anlayabilmek için de elbette genel anlamıyla İslâm Dini'nin bize getirmiş olduğu düşünce sistemini farketmek gerekir.

İslâm'ın düşünce sistemi ve yaşamı olan "Tasavvuf"un ise belli başlı prensipleri vardır.

Konuya açıklamalar getiren bazı âyetler ile Rasûlullah Aleyhisselâm'ın açıklamaları var ki, bunlar düşünce sistemimizin ana nirengi noktaları.

Hangi anlayışta ve ne durumda olursak olalım, birinci noktada üzerinde duracağımız hükmü hiç aklımızdan çıkarmamız gerekir.

O noktayı kaybettiğimiz takdirde, yoldaki çeşitli hallerimizle, davranışlarımızla, düşüncelerimizle saplantıya gireriz!. Fakat o noktayı elden kaçırmazsak bu durum kesinlikle olmaz!.

Ancak o noktadaki görüşle de kayıtlanırsak, diğer noktaları gözden geçiririz ve meselenin özüne inmekten mahrum kalırız...

Evet şimdi işin özüne yönelmemizi sağlayacak olan o birinci nokta ile beraber şu ana prensipleri anlamaya çalışalım...

ANA PRENSİPLER

- 1- "Allâh" vardı ve O'nunla beraber bir şey yoktu!. Bu an, "O an"!. "Hadis ve Hz. Ali" 20
- 2- Nefsine ârif olan, rabbına ârif olur.. "Hadis"
- 3- İnsanlar uykudadır... Ölünce, uyanırlar!. "Hadis"
- 4- Ölmeden önce, ölünüz!.. "Hadis"
- 5- Evvel, Âhir, Zâhir, Bâtın O'dur!. "Âyet"
- 6- Attığında, sen atmadın, atan "ALLÂH"tı!. "Âyet"
- 7- Yerleri, gökleri ve ikisi arasındakileri "HAK" olarak meydana getirdik. Âyet
- 8- Nefslerinizde mevcut olan o!. Hâlâ görmüyor musunuz? "Âyet"
- 9- Her ne yana dönerseniz, Allâh'ın yüzünü görürsünüz! "Âyet"
- 10- Dilediğine nuruyla hidâyet eder... "Âyet"
- 11- Her nerede olursanız, sizinle beraberdir! "Ayet"
- 12- "Allâh" de, ötesini bırak!. "Âyet"

13- [ALLÂH] Dilediğini yapar!. "Âyet"

14- Yaptığından sual sorulmaz!.. "Âyet"

15- Beni gören, HAK'kı görmüştür. "Hadis"

16- Rabbimi, genç bir delikanlı sûretinde gördüm!. "Hadis"

17- Dünyada "a'mâ" olan, âhirette de "a'mâ" olur!. "Âyet"

18- Allâh, dilediğini kendine seçer. "Âyet"

19- Hiç bir canlı yoktur ki yeryüzünde, Rabbim alınında çekip götürmesin!

20- Rabbin dilediğini yaratır ve dilediğini yapmakta özgürdür. İNSANLARIN İHTİYÂRI YOKTUR!...
(*Takdirlerindeki yapma zorundadırlar*) (28-68)

21- Ne hâl ile yaşarsanız, o hâl ile ölürsünüz; ve ne hâl üzere ölürseniz, o hal üzere bâ's olursunuz; ve o hâl üzere haşrolursunuz!. "Hadis"

22- Allâh'ın ahlâkı ile, ahlâklanın!. "Hadis"

-Hakikat dünyada iken yaşanacak bir olaydır!. Hakikatı yaşamadan ölenler, ölüm sonrasında, bu yaşamı elde edemezler!.. Hakikata karşı "a'mâ"lıkları sonsuza dek sürer!.

-Ötendeki değil, karşıdaki HAK'kın fiilinden razı olmak, şirkten arınmaktır!.. Ya "Allâh kulu" *olunduğunu* farkedersin; ya da "*tanrının kulu*" olarak, geçer gidersin!
(19/20/21)

-Şeriat ve tarikattan gaye hakikate ermek; mârifeti yaşayabilmektir!.

-Tarikat seni, hakikate erdirip hakikatı yaşatamıyorsa, "*yo!*" vasfını yitirmiş demektir!. Seni, senden arındırmayan tarikat, "*tarikât*" değil, "*dernek*"tir!.

-NÛR, O'dur ki, seni, hakikata erdire; şartlanmalarından, değer yargılarından, duygularından arındırıp; "Allâh" gibi düşündüre, insan gibi değil!.

-Korku atılmadıkça, vehmin terki mümkün değildir!. VAHDET idrâk edilmeden, vehimden kurtulunmaz!. "Allâh"ı anlamadan vehmi atan firavun olur!.Firavun, birimsel nefse dönük sorumsuz yaşayan kişidir!.

-"Allâh"ı "nefs"inde bulanda, birimsel menfaatlere dönük istek ve arzular kalmaz!.

-"Allâh ahlakıyla, ahlaklanmak", birimsellik duygu ve değer yargılarından arınmak; Allâh gibi düşünüp, Allâh gibi değerlendirmektir!.

22

-"Allâh"ta kendini yok etmek anlamını ifade eden "*fenafillah*" muhaldir!. "*Allâh*" dışında ikinci bir varlık yoktur ki. o ikinci varlık, "yok" edilsin!.

-Geçerli olan, O'nun varlığı dışında VARSAYDIĞIN BENLİĞİNİN, GERÇEKTE, hiç bir zaman VAROLMADIĞINI ilim yollu kavramak; ve gereğini hissedip yaşamaktır!.

-Şayet, sen "yok"san elbette ki karşıdaki kişi de "yok"tur!.. Öyle ise, karşıdaki gerçek "var" olanı farkedip, O`nu kabullenebilecek ve hazmedebilecek misin?.. Yoksa, karşıdaki O`nu inkâr ederek mi geçip gideceksin bu dünyadan, "*a'mâ*" olarak geçip giden nice ve niceleri gibi!.

-Ortaya koyduğu tüm sayısız esmâ terkipleriyle, her an, türlü isimler altında dilediğini, dilediği gibi yapmakta olan kim?.

Sen mi, O mu?.

Cevabın, O ise; Tanrın, senden razı olsun!.. Sen isen, razı mısın yaptıklarından?... Reva mı düşündüklerin, yaptıkların?.

-TEK'in nazarıyla, TEK'ten "çok"a bakışı muhafaza edip, sürekli olarak piramitin tepesinden aşağıya bakarak varlıkları seyretmek, yakîn ehlinin hâlidir!.. Ya varsayım yollu, "çok"tan, "yok"a bakılır; ya da TEK, kendi esmâ ve fiillerini seyreder!.

* * *

4

"EL AN..." NE HALDE..?

Evet, o mutlak ve kesin gerçek, Rasûlullah Aleyhisselâm'ın açıklamasına göre şudur:

24

-ALLÂH vardı ve O`nunla birlikte hiç bir şey yoktu!.

Yani âlem, insan, varlık, melek, cin, ins vs. yoktu... Sadece Allâh vardı!.

Açıklamadan çıkan birinci mânâ bu!.

Ama aynı cümleden anlaşılan başka mânâlar da var elbette...

Hız. Ali`ye geliyor ve diyorlar ki; Rasûlullah şöyle şöyle buyurdu...

"Allâh var idi, O`nunla beraber bir şey yok idi".

Hız. Ali, bir an duruyor ve

-El AN öyledir!.. diyor.

Burada açıklanmak istenen birinci mânâ; insan, âlem, varlıklar vs. yoktu, sadece "Allâh" vardı.

İkinci mânâ; Bütün bunlar vardı ama olan şeyler O`nun dışında bir şey olmadığı için sadece "Allâh" vardır ve "el`an dahi Allâh" var.

Üçüncü bir mânâ; Yine sadece "Allâh" var, "el-an" dediğine göre. "el-an"da yani sonsuz sınırsız Allâh "anı" içinde, âlem, insan vs. bu görülen varlıkların hiç biri esasında mevcut değil... Dünya, cennet, cehennem hiç bir şeyin kendine has orijinal vücudu, varlığı mevcut değil!

Burada bize düşen, meseleden fazla uzaklaşmamak için, en faydalı olan şey; bu şıklardan sadece birini tercih etmek değil, hepsinin de geçerli olduğunu idrak etmek.

25

Sapmalar bu saydığım şıklardan sadece birisinin geçerliliğini kabul etmek yüzünden olur.

Çünkü gerek Rasûlullah Aleyhisselâm'ı, gerekse O`nun vârisi olan kemâlât sahibi kişilerin en büyük özelliği konuştukları zaman ifade ettikleri kelâmda bir kaç mânâ bulunmasıdır. Yani, bir tek cümle söylerler, ancak o cümleden çeşitli mânâlar çıkar.

Burada dikkat edilecek husus şu:

O anlatımdan çıkan bir kaç mânâdan bir tanesi esastır da diğerleri doğru değil, degildir!.

Hangi boyutta hangi mânâları algılıyorsan, onların hepsi de o kelâmda mevcut.

Yani bir cümlede bir kaç hakikate birden işaret edebilme özelliği mevcut.. Buna "cevâmiül kelâm", kelâmında toplu olarak bir çok mânâlar ifade edebilme özelliği deniyor. Hazreti Rasûlullah `a ve vârislerine ait olan bir özellik bu!.

Bir mânâyı, bir cümleyi söylüyor; o cümleden bir kaç boyutta mânâ algılayabiliyorsun.

Önemi dolayısıyla tekrar ediyorum, burada şuna dikkat etmek zorunlu; Bu mânâların sadece biri tercihe şâyân değil; hepsi de geçerli!.

Önemli olan hepsinin de ayrı ayrı geçerli olduğu, boyutları müşahede etmeğe çalışman... Yani işin incelik noktası burası!. Şu mânâ mı, bu mânâ mı demek doğru değil!. Zira her mânâ kendi boyutunda doğru!.

İşte bu nedendir ki sen, bütün boyutları kavramaya çalış; ki o zaman meseleyi kapsayabilesin bütünüyle.

Şimdi Rasûlullah Aleyhisselâm'ın bu konudaki ikinci açıklamasına geçiyoruz.

"Nefs`ine ârif olan, Rabbine ârif olur".

Yani, Rabbına ârif olmak istiyorsan, Rabbını bilmek istiyorsan; bu "Rabbim" dediğin şeyin ne olduğunu bilmek istiyorsan, önce "nefs"inin ne olduğunu bilmek zorundasın!.

"Nefs" dediğin şey ne?...

"Nefs" kelimesiyle işaret edilen anlam nedir?..

Bu kelimenin anlamı öylesine saptırılmış, öylesine çarpıtılmış; bir kavram kargaşasına uğramıştır ki; çok büyük bir ihtimal ile bu kelimenin gerçek anlamını bilmiyorsundur!

"Nefs"inin ne olduğunu bilmediğin sürece de Rabbi`ni bilmene imkân yok!.

Peki... "Nefs"ini bilmediğin sürece ne hâldesin?...

◆ KENDİNİ TANI

"İNSANLAR UYKUDADIR, ÖLÜNCE UYANIRLAR!"

Hız. Rasûlullah Aleyhisselâm onu da şöyle açıklıyor:

"İnsanlar uykudadır, ölünce uyanırlar!"

Şimdi lütfen bu cümleye iyi dikkat edin...

Bu cümlede sınırlama, istisna yok!

Bir cümleyi okuduğumuz, ya da duyduğumuz zaman, önce kafamızdan şunu geçireceği::

Bu cümle bir sınırlama getirmiş mi, getirmemiş mi?

"İnsanlar uykudadır...." diyor!.

Beyazlar, zenciler, Araplar, Türkler gibi ırk ayrımı yapmıyor. Nerede, hangi ortamda, ne yaşamda, ne millette, ne kavimde olursa olsun, bütün insanlar uykudadır!. Ancak, uyanma hükmünü neye bağlıyor?.

Rasûlullah Aleyhisselâm'ın açıklamasının devamı da şöyle:

"...Ölünce uyanırlar"!..

Ayrıca bu konuyla ilgili şu açıklaması da var:

"Ölmeden evvel ölünüz", ki uykudan uyanmış olarsınız.

İki türlü ölüm var:

Birincisi, fiziki ölüm!. Yani, senin iraden dışı olarak, beyin faaliyetinin durması sonucu beden, bu bedene bağlı olan her şeyin üzerinde ki tasarrufunun kesilmesi.

Ölüm nedir?

Ölüm, tadılacak bir olaydır!.

"Küllü nefsin zâlikatül mevt".

"Her nefis ölümü tadacaktır" diyor Kur`ân.

Yani, "nefs"ın "ölmesi" diye bir şey yoktur!. "nefs"ın "ölümü tadması" olayı var!.

Senin o "nefs"ım dediğin yapının "ölüp yokolması" diye bir şey kesinlikle sözkonusu değil!.. Dolayısıyla, bu "nefs" ölmüyor; ölüm denen olayı yaşayarak, tadarak yeni bir boyuta geçiyor!.

Beden ise kullanılmaz hale gelerek çözülüyor!.

Beden kullanım dışı kaldığı zaman bedendeyken sahip olduğun huylar da ortadan kalkıyor mu?

Hayır!.

Bilinç yani şuur, biyolojik bedendeyken hangi huyları ve değer yargılarını benimsedi ise onlarla yaşamına devam ediyor... Biyolojik bedeni olmasa da!... Mikrodalga bedeni ve beyniyle!...

İşte, "nefs" yani bilinç, biyolojik bedenli yaşamında bunları benimsediği; ve ölümle boyut değiştirerek bunlardan

kurtulamayacağı için; "ölmeden evvel ölmek" çaresini getiriyor Hazreti Muhammed Aleyhisselâm!..

Zira, normal ölümle ölürse kişi; o halinin sonuçlarını yaşamaktan başka yapabileceği bir şey yok ölüm sonrasında!.

"Uyku" nedir?.

"Uyku", kişinin bilinçli olarak yaşamını yönlendirememesi halidir!.

Bilinçli davranışlar ortaya koyamaması hâlidir. Çevresini, bilincini ve ilmini dilediği gibi değerlendirememesi hâlidir uyku!.

Eğer dünyada yaşarken "NEFS"ini tanıyamamışsan; bilincinin gerçek boyutunun değerlerini elde edememişsen; uyku hâli, kıyâmete kadar sürer...

Kıyâmetten sonra da ebede kadar, sonsuza kadar uyku hâli, gaflet hâli, yani hakikati kavrayamama hâli devam eder!...

Sonuç, kişideki kendini şu birim olarak görme, hissetme hâli, onun uykuda oluşunun açık ispatıdır!.

Bu hâldeyken boyut değiştirirse kişi, ölümden sonra kıyâmete kadar; ve daha sonraki sonsuz yaşamda dahi kişi, kendini bir birim olarak hissetme hali olan uykulu yaşamına devam edecektir. Yani, "Hakikat"i bilemeden, hissedemeden, yaşayamadan, yaşamını sürdürecektir.

"Ölmeden evvel ölünüz!."

"Biyolojik bedenden ayrılmadan önce, algılama yetersizliğinden oluşan varsayım benliğinizin olmadığını idrâk sûretiyle boyut değiştiriniz"!

Niye?...

Çünkü, "ölmeden önce ölmek" halini yaşayamadığın takdirde, biyolojik bedenden mikrodalga bedene geçişle problem çözülmez!.. Bu geçiş senin "nefs"ini yani hakikatını tanımana yeterli olmaz!... Hatta, bunun gerçekleşmesi olanaksız olarak, sâbitler yapını!.

Çünkü, mikrodalga beynin ancak dünyadaki çalışan beyninin kapasitesine sahiptir!..

Doğal şartlardaki yaşamınla ilgili olarak ne dedik?..

Bu dünyada neye bağlanmışsan, neyin terki sana zor geliyorsa; bu, senin kendini, beden ' huylar ' şartlanmalar toplamı olarak kabul etmendendir!. Bunun, kesin olarak, başka bir izahı yok...

31

Neden kopamıyorsan, neye bağlıysan; senin kafanı ne meşgul ediyorsa, neyi kaybetmenin ıstırabını çekiyorsan, bu çektiğin ıstırap, senin, açık seçik, vehmi kişiliği yaşama halinin tabii neticesidir. Zaten o çektiğin ıstırap, kâbus hükmündedir...

Nasıl ki uykunda bazı zamanlar kâbus görürsün; kurtulmak istersin kurtulamazsın!.

Düşün ki hayatın boyunca bağlanıp kaydından kurtulamadığın şeyden kopma gerçeğiyle yüz yüze geldiğin anda nasıl bunalırsın!.. Sanki boğazını nasıl sıkırlar da nefes alamazsın, boğulacak gibi olursun!. Öylesine bir ıstırap çekmeye başlarsın...

Düşün ki, bütün hayatını ona tapınmakla geçirmişsin!. İlâhın o olmuş!. Şimdi ise onu yitirmek durumundasın!. Aklın bunu tasdik ediyor, fakat hâlin de ondan kopmanın çekişmesini veriyor...

Can çekişme anındaki hâli düşünün; hani içinden çalı süpürgesi çekilir gibi diye târif edilir ya, işte o an!.

Hayatını o şeye adamışsın, varlığını ona adamışsın; ve bir anda bakıyorsun, o senin terk edemediğin şey seni terk etmeğe başlıyor!. Çalı süpürgesinin içini parçaladığı gibi, o parçalanışı duyacaksın, hissedeceksin.

Ve sende böylesine bir bağımlılık oluşmuşsa, böylesine bir kendini kaptırma yerleşmişse o şeye karşı; şimdi de ondan kopmanın, ayrı düşmenin ıstırabını duyacaksın!...İşte bu, kâbus hükmü oluyor!.

Bu kopuşlar gerçekleşmediği sürece, senin kendini tanıma noktasına gelmene imkân yok!.

32

İşin bilgi yanını konuşmuyorum, yaşam yanından söz ediyorum...

Çünkü, ne olursa olsun, bilgi insanı arındırmaz!.. Bilgi insanı paklaştırmaz!. Bilgi, insanı saflaştırmaz!.

Bilgi, gereği uygulanmak içindir!.

Öz`ündeki, "sır"rındaki hakikatı, Kur`ân 'ı anlayabilmen için ancak ve ancak, temizlenmiş, arınmış olman şart!... Çünkü:

"Arınmış olmayanlar el sürmesinler!" (56/79)

diyor.

Neden arınacaksınız?...

Gerçekleri görmene ve değerlendirmene engel olan tüm şartlanmalarından, huylarından, bağımlılıklarından, dünyaya ait seni kendine esir eden tüm ilgilerinden arınacaksınız!.

Bütün bunlar, kendini varsayım kişilik olarak hissetmene sebep olan şeyler..

Zaten kendini kişi olarak hissetmeyebilsen, onlar senin için hiç bir şey ifade etmeyecektir!. Seni zorlamayacak, seni üzmeyecek, seni sıkmayacak, seni bunaltmayacak, kafanı bir an bile meşgul etmeyecek.

Hangi olay, hangi konu, hangi problem senin kafanı meşgul ediyorsa, o meşgul eden şey kadar sen bu kişisin!.

Oysa sen, bu kişi değilsin!. Sen, bu beden, çevrenin gördüğü gibi hitâbettiği kişi değilsin!...

Nesin?...

İşte seni, ne olduğuna yöneltmek isteyen âyetlere geliyor sıra...

Diyor ki:

-Evvel, Âhir, Zâhir, Bâtın O`dur!.

Geçmiş veya gelecek... Sınırsız geçmiş veya sınırsız gelecek... Zâhir ve Bâtın O`DUR!.

"Zâhir" dediğimiz şey nedir?.

Bu gözümüzle gördüğümüz her şey, "zâhir" kelimesi kapsamına girer... Batın dediğimiz şey de, bu göz ve kulakla, beş duyuyla algılayamadığımız her şey.....

Bunların, sana göre tümü, "O"dur!... Yani, bunların hepsi de, -ki bu çokluk kavramı sana göredir-, "O" dediğin varlıktır!.

Yani, "HÛ"!..

"HÛ" kelimesinin mânâsı bir anlamıyla "O" demektir!... Bir diğer anlamıyla da "Zât`ın hüviyetine" işaret eder ki, o mânânın tafsiline bu kitapta girmeyeceğiz... Ancak "GAVSİYE AÇIKLAMASI" isimli kitabımızda buna değinmiştik.

Sen, bu beş duyu aracın dolayısıyla, o bütünün arasına giriyorsun; araya girişin itibariyle de, senin önün ve arkan, ön yüzün ve arka yüzün diye bir olay ortaya çıkıyor!.

Gerçekte, TEK bir sonsuz sınırsız mutlak var ki, O'nun için, "O"na GÖRE, "Zâhir", "Bâtın", "Evvel", "Âhir" gibi kavramlar sözkonusu değil!.. Bunlar bize GÖRE târifler, tanımlamalar!.. Anlayış sınırlarımızı genişletmek için verilmiş izahlar...

Sen, algılama kapasitendeki sınırlılığın getirdiği varsayımınla, TEK'i bölüyorsun!.. Zâhir ve Bâtın çıkıyor ortaya!.

Artık sen oradan, o aradan çık, sıyrıl!..

O zaman Tek bir Bütün`ün var olduğunu farkedersin!.

Yani, ikilik "sen"den, senin kendi varlık zannından doğuyor!. Aslında ikilik yok, dış yapı böylesine bir bütün.

Şimdi, bu bütünün arasına "Ben giriyorum, ben varım" diyorsun. Hayır!.. Sen yoksun, diyor. Neyle ifade ediyor bunu?.

-Attığında sen atmadın, atan ALLÂH`tı!.

Bedir savaşında Rasûlullah Aleyhisselâm düşmana ok atıyor. Ok atma olayı ile ilgili olarak da bir gerçeği ifşa etmiş oluyor.

Ok`u, göze göre, zâhire göre kim attı?.. Rasûlullah Aleyhisselâm attı!.

Ama, Âyet diyor ki:

-Sen atmadın, Allâh attı!.

O TEKLİĞİN içinde senin bir ayrıcalığın, ayrıca bağımsız bir varlığın yok ki, sen atmış olasın!.

Madem ki "O" bir bütün, tümel TEK varlık; bu tümel varlığın içinde "sen" in ayrıca bir varlığın yok!.

Yoksa, sen, nasıl olur da "ben attım" dersin?..

Veya, ha "ben attım" demişsin, ha "sen attın" demişsin!. Ben attım sözüyle, sen attın sözü aynı düzeydedir!. Fark yapmaz ki!..

Sen attın, ben attım veya o attı!.

Bunların tümünün üstüne bir çapraz çiziyor...

Hayır!... "Allâh attı"! diyor..

Sen ne zaman ki bir olayda, "falanca yaptı veya filanca yaptı" dedin. Yani, araya bir kişi soktun. Ahmed de, Hulusi de, Cemile, Mazhar de; velhâsılı kelâm ne dersen de, araya kişi soktun!...İşte bu anda âyetin bu hükmünü farkında olmadan inkâr ettin!.

35

"Sen atmadın, Allâh attı" (8/17) diyor.

Peki bu gördüğümüz varlık ne?..

Ona geliyoruz şimdi:

"Yerleri, gökleri ve ikisi arasındakileri Hak olarak meydana getirdik" (15/85)

Yerler, gökler, ve ikisi arasındaki her şey, Hakk`ın dışında bir şey değildir!.

Sen, Hak`kın varlığıyla meydana gelmiş olanlara, algılama araçlarının sana verdiği verilere dayanarak değişik isimler taktın.. Yer dedin, gök dedin, insan, hayvan dedin vs.

Halbuki, bu varlık, gerçeğiyle Tek bir varlık; Tek bir yapı halindeki varlık!.

Ama bu beş duyu ile mevcut yapıya bakarsan, pek çok varlık var sanki!.

Öte yandan basiretinle bakarsan, Tek bir varlık!

Ancak basiretinle bakabilir misin?

Şimdi ona geleceğiz...

Dikkat et; sana, varlık âleminde mevcut olan her şeyin, gerçekte Tek varlık olduğunu, Hak söylüyor!

Sonra, seni tekrar îkaz ediyor O yüce Kur`ân!...

Kur`ân-ı Kerim, eğer okuduğunu anlayabiliyorsan, diyor ki:

"Nefs`lerinizde mevcut!.. " (51/21)

Buraya iyi dikkat et; âyetteki ifadeye bak!..

"NEFSLERİNİZDE mevcut" diyor... Hani ölümü tadacak "nefs"in var ya... Aslında, o, ne olduğunu bilemediğin, "nefs"in, var ya!. İşte onun için diyor bunu!..

Senin şu anda "nefs" diye bildiğin, bedenin, şartlanmaların, ve huylarının toplamıdır!. Oysa böyle değil!. Ne olduğunu bilmiyorsun, gerçeği itibariyle "nefs"inin!.

Sadece inanıyorsun, bir "nefs"inin varolduğuna!.

İşte O, "nefs"lerinizde mevcut", diyor!.

"Nefs"lerinizde mevcut" derken; bak, dikkat et!..

Bir "nefs"in var da, o "nefs"inde "O" da mevcut, değil!.

"O"ndan başka bir şey yok dedik, daha önce!. Yani senin, "nefs"im dediğin şey, "O"!. Bir "nefs"in var, bir de "O" var, değil!.

Ama, sen, "nefs"im dediğin şeyin ne olduğunu bilmekten mahrumsun!.. "NEFS" kelimesini kullanıyorsun, ama gerçek anlamını bilmiyorsun!..

Oysa ne diyor?..

"Nefs"lerinizde mevcut olan, hâlâ görmüyor musunuz?.(51/21)

Tâbire bak!..

"Hâlâ görmüyormusun?.."

diyor.

Madde, göz ile görülür!... Ama burada işaret edilen madde değil, "nefs"!...

"Nefs" gözle görülür mü?.

Demek ki görmekten murad, göz görmesi değil!.

İdrâkınla, kavrayışınla onun öyle olduğunu hissedemiyor musun; anlamında kullanılıyor görme kelimesi burada... Fizik bir maddeyi değil...

İdrâkinle, basiretinle bunun böyle olduğunu göremiyor musun; algılayamıyor musun, hissedemiyor musun, fark edemiyor musun? anlamında.

Ve gerçekte varolanı, bu defa bir başka yerde, âşikâre çıkartıyor... Ne diyor?.

**"Her ne yana dönerseniz Allâh`ın vechini görürsünüz".
(2/115)**

Bu Âyet, Musa Aleyhisselâm ümmetiyle, Hz. Muhammed Aleyhisselâm ümmeti arasındaki farkı da gösterir.

Kur`ân-ı Kerim 'deki, Hz. Musa Aleyhisselâm'ın mertebesi ile Hz. Muhammed Aleyhisselâm'ın mertebesi arasındaki farkı; Hz. Musa ümmetinin eriştiği nokta ile Hz. Muhammed ümmetinin eriştiği nokta arasındaki mertebe farkını gösterir.

Tabii, "Ümmet" kelimesiyle sıradan bir vatandaşı söylemiyorum... Yani Hazreti Muhammed Aleyhisselâm'ın getirdiği kemâlâtı almış bir kişinin durumundan sözediyorum..

Kur`ân-ı Kerim'de ne diyor Hz. Musa Aleyhisselâm Rabbine hitapla?

"Rabbim seni göreyim"

diyor, Hz. Musa, Nur dağına çıktığı zaman!.

Hz. Musa`ya gelen hitâb ise şöyle:

-Len terani Ya Musa!..."

"Sen kesinlikle beni göremezsin, Ya Musa"!.. Senin beni görmem mümkün değil.

Bu "görme"den murad elbette fizik görme değil!.. Biraz evvel konuştuk.

Halbuki Hazreti Muhammed Aleyhisselâm'ın bildirdiği hükümler, âyetler, tamamıyla "görmek" üzerine kurulmuş!..

Âdeta, "görememek" kınanıyor!.

"Hâlâ görmüyor musunuz"? (51/21) diyor.

"Her ne yana dönerseniz, Allâh`ın vechini görürsünüz" diyor...

"Fe eynema tüvellu fesemma vechullah".. (2/115)

Ama burada dikkat edilecek çok önemli nokta var...

"Allâh`ın yüzünü" görürsünüz, diyor... "Allâh`ın yüzlerini" görürsünüz, demiyor. "Yüzünü" diyor!.

Evet, şimdi biz, bu gözle baktığımız zaman ne görüyoruz?.. Çiğdem`i, Cihan`i, Keriman`ı görüyoruz!. Gözlerimiz bunları

görüyor!. Yani ayrı ayrı yüzler görüyoruz!.İsimleri ve de resimleri kaldırın!.

İşte o zaman, bu gördüğünüz yüzleri değil; sûretlerin ardındaki kaynak olan Tek bir yüzü görürsün, diyor âyeti kerime.

Biraz evvel bahsetmedik mi?..

Basiretinle baktığın zaman; Varlık Tek bir bütündür; ve bu tek bir varlık olanı basiretinle gördüğün zaman, Allâh`ı görmüş olursun!..

Esmâsı yönünden, Allâh`ın vechini görmüş olursun!.

Demek ki, Allâh`ın vechini "basiretle" görmek mümkündür!.

39

Bu "basiretin" diğer bir adı da "İlim"dir. Ama burada "ilim" tâbirini kullanmıyoruz. Çünkü "ilim" dediğimiz zaman, herkesin aklına fizik, kimya ilminden çerçöp yapma ilmine kadar çeşitli şeyler geliyor!.. Zira biz her şey için ilim tâbirini kullanmışız. Oysa hakiki mânâda ilim, bunlar değildir!.

Din ıstılâhında ve burada geçen ilim; Allâh`ı bilme, yaşama, görme, idrâk etme ilmidir. Bu da basiret denilen özellikle olur.

İşte Hazreti Musa Aleyhisselâm ümmetinin en ileri gelenlerine dahi "Göremezsiz" hükmü gelirken; Hazreti Muhammed Aleyhisselâm`ın, Kur`ân-ı Kerim yolu ile kendisinden sonra gelmiş bütün insanlara vermek istediği şey, kendisinin görmüş olduğu "Allâh`ın vechi"nin görülebileceği gerçeğidir!.

Musa Aleyhisselâm`ın varisi olanlar, -ki bu gün de Musa`nın vârisleri vardır;- kendilerinde "tenzih" görüşü ağır basan velilerdir! ...

Eğer bu gün bir veli; "Allâh görülmez, Allâh`ın vechini görmek mümkün değildir, ben bu kişiyim, Allâh, ötelerdedir"; diyorsa, o Musa ümmetindedir; yani, o anlayışı paylaşanlardandır; adı, Ahmet, Hasan, Hüseyin de olsa... Kelimeyi, ismi, târifi kaldırın, esas manâyı farkedin!

Hazreti Muhammed Aleyhisselâm`ın vârisi, Allâh`ı göstermeyi meslek edinir; görme istidadı olanlara!

Çünkü kendisine o ilmi ve hâli miras bırakan, zaten o iş için vardı; ve esas görevi olarak onu yerine getiriyordu!. Zaten kendisine bıraktığı miras da oydu!.. Sen ev sahibiyisen, oğluna ev bırakırsın!. Evlattaki miras babanın servetinin aynasıdır!.

40

Hz. Musa Aleyhisselâm`ın zamanımızdaki vârisleri, çevresindekileri, "göremezsiniz" hükmünden yetiştirir!.

Hazreti Muhammed Aleyhisselâm`ın vârisleri de "Hâlâ göremiyor musunuz" diyerek, "görmek" esası üzere yetiştirir!.

Ancak ne var ki, bunlar hep ehli tarafından bilinen hususlardır!.

Eğer ehli isen, kişinin haline, ef`al `ine baktığın zaman, kimin, neyin vârisi olduğunu, nereden feyz aldığını, ilminin hangi mertebeden kaynaklandığını, bilirsin!

Her veli, bir Nebinin feyz aldığı ağırlıklı isimden, getirdiği hakikatten feyz alır!. Kimi Adem`den, kimi Nuh`dan, kimi İbrahim`den, kimi Musa`dan, kimi de İsa`dan alır; selâm olsun hepsine!..ilimleri ve hâlleri farklı farklıdır.

"Dilediğine hidâyet eder!." diyor, âyet. Yani,

Dilediğine, Allâh nuru ile hidâyet eder, dilediği yerde kendisini ona tanıtır.

Ve:

" Nerede olursanız olun , O sizinledir!."

Düşün, yatakta, odada, fabrikada, şurada-burada, aklına gelen her yerde, nerede olursan ol, "nefs"inin bir an olsun senden ayrılması var mı?.. Yok.. Tümüyle örtülü olmasına rağmen, O nefsende, seninle mevcut!.

"Siz "nefs"inize hesap vereceksiniz, hesap görmeye "nefs`iniz yeter" (17/14) diyor, âyette.

41

Kendi "nefs"inize hesap vereceksiniz!.

Zaten sen o "nefs" dediğin yapıya, yani "vicdan"ına hesap vermekle Allâh`a hesap vermiş olacaksın!.

Ne var ki senin "nefs" kelimesinden anladığın, başka bir şey olduğu için, meselenin gerçeğinden sapmış, uzaklaşmışsın!.

İşte bu noktaya gelirsen, eğer bu gerçekler açılırsa, bu keşifler oluşup, basiretindeki bu perdeler kalkarsa, o zaman:

"Allâh de ötesini bırak!.." (6/91)

âyetinin sırrına erersin!.

Yani, "Allâh de ötesini bırak!" derken, hiç bir şey yapma, boş dur, değil burada anlatılmak istenen!..

Varlıkta her an O`nu seyretmeye başla!... Artık, isimlerle, kişilerle uğraşma!.. Ahmet yaptı, Hasan yaptı, kızım, oğlum yaptı gibi vesaireyi bırak!.. Allâh de, seyre başla..

Artık, yorumu, yargılamayı bırak!.. Çünkü yorumuna kaynak olan şartlanmalarının oluşturduğu değer yargıları, hep sendeki kişilik özelliklerindedir!. Ya huylarına göre, ya

şartlanmalarına göre, ya da âdetlere göre hüküm vereceksin; başka türlü değil!.. Ama bütün bu hâllerden kurtulup, "Allâh`ın vechi"ni görmek istiyorsan, "Allâh de, ötesini bırak"!...

Ve sana açıklık getiriyor bu konuda da âyet:

"Dilediğini yapar O"!

Kim?.

Allâh, dilediğini yapar!.

Nerede, dilediğini yapar?.

Yukarıda, ötede oturup ta mı dilediğini yapıyor?..

Hayır!..

Bak, dikkat etsene; nerede yapmada dilediklerini?.

"Nefs"lerinizde mevcut, görmüyor musunuz..?" diyor.

İşte "nefs" adı altında dilediğini yapıyor!. Ama, her "nefs" için, yaptığıнын neticesine erişmek de mukadder, hüküm!..

O da kendi hükmü, iradesi yine!.

"Nefs", eğer kendini örtme hükmü ile gelmişse; şartlanmalara, duygulara, huylara yönelik fiiller ortaya koyarsa, onların neticesi meydana gelir.

"Nefs", kendini bunlardan arındırıp, paklarsa, tezkiye ederse, onun neticesi oluşur.

Ne diyor âyette:

"Nefs`ini arındıran kurtuldu." (91/9)

"Nefs" in ne yaparsa ne olacağını da âyette anlatıyor;

"Nefs" ini tezkiye eden kurtuldu".

Yani, "nefs"in kendini tanıması hâlini sağlayan; "nefs"in şuurunu-ilmini" örten beden, şartlanmalar ve huylar gibi üç kabuktan kendini arındırıp, paklandırır; orijinal hâliyle "nefs"ini tanıyan kurtuluşa erdi!.

Bunun dışındakiler?...

"Nefs"ini tanıyamamanın getireceği azaplara kendilerini, kendi elleriyle attılar. Çünkü, "Nefs" için orijini itibariyle ne azap ne üzüntü, ne sıkıntı ne nimet vardır!..

İyi anlayın!..

"Nefs"in orijinal hâli için bunların hiç biri bahis mevzuu değildir!... Yaşamın ne zevk, nimet yanı "nefs" için sözkonusu!.. Ne de azap, sıkıntı yanı mevcut!. Fakat "nefs", bu perdeli hâlde yaşarsa, bu şekilde yaşadığı beden, varlık azap çekecektir; veya aksine zevki yaşayacaktır.

İşte burası daha evvelce, çeşitli zamanlarda sorulmuş olan sualle ilgili...

Peki!. Hak, cennete gider mi?.

Madem ki "Hak"dan gayrı bir şey yok, "Hak"kın cenneti olur mu?.

Hak cehenneme gidip de yanar mı?..

Hak için bu gibi olaylar ve kavramlar geçersizdir!..

Zâtı veya esmâsı yönünden böyle bir olay mümkün değildir!.

Cennet ve cehennem kavramlarının sonuçları, esmâ terkipleri olan yaratılmışlar için geçerlidir!..

Evet, şimdi bir aşama daha ileri götürüyor açıklamasıyla Hazreti Rasûlullah bizi:

"Rabbimi genç bir delikanlı sûretinde gördüm!".

Delikanlılık, insan bedeninin en olgun, en kemâlê çıkmış zirve hâlidir. O delikanlılık devresinden sonra, beden tükenişe geçer. Sıfır yaştan 18-20 yaşına kadar olan devrede tam zirveye erişilir; ondan sonra hücreler yıkılmağa başlar!. Yıkılış tabii daha ağır gidiyor, onun için bedenin yaşamı daha değişik oluyor.

Şimdi, görülen o kemâl sûret, Rabb`in sûrete bürünmüş hâli.. O sûrete bürünmüş hâlinde ben Rabbi`mi gördüm demektir. En güzel hâlinde gördüm demektir.

Burada Rabb`im dediği, "nefs"dir; ama birimsel beden "nefs"i değil; mutlak mânâda "nefs"i!.. Yani, "nefs-i küll" denilen...

44

Peki, kendi "nefs"i ile karşısındaki "nefs"i aslında aynı şey değil mi ; "nefs" mertebesinde?..

Dikkatinizi çekiyorum!..

"Nefs" mertebesinde "Nefs", Tek`tir!.

Nevzad`ın "nefs"i, Hulûsî`nin "nefs"i, vs. diye ayrı ayrı "nefs"ler yoktur, gerçekte!... Ayrı ayrı "nefs"ler sözkonusu değildir hakikatta!.

"Nefs" boyutuna geldiğin zaman "nefs" Tek`tir!.

İşte bu sebeptir ki, "Rabbi`mi gördüm" sözü, "nefs"imi gördüm gibidir!. Ve bu konuya daha da açıklık getiriyor, Rasûlullah sallAllâhu aleyhi ve sellem "Rabbımı gördüm" derken.

Bir başka zaman da buyuruyor ki Rasûlullah Aleyhisselâm :

"Beni gören Hak`ı görmüştür!.

Tabii, perdeli olanlar, Musa ümmetinin meşrebinde olanlar, "Beni gören, Hak sözü söyleyen kişiyi görmüştür", diye bunu

te'vil ederek; uzaklaştırıyorlar gerçeği arayanları, hedeflerinden

Aslında mesele gayet açık!

"Beni gören Hakk'ı görmüştür" diyor.

Neden?..

Çünkü, "Ben"i gören Hakkı görmüştür" derken; kendisi, "nefs"ini tanımış; her türlü huylardan, şartlanmalardan, kendini beden olarak sanma hâlinde arınmış; "nefs"i ile "vicdanı" ile yaşamaya başlamış; dolayısıyla da "Beni gören Hakk'ı görmüştür" diyor!..

45

"NEFS" olarak kendini tanıyan için, beden hiçbir şey ifade etmiyorsa, o, Hz. İsa Aleyhisselâm gibi "Benim bedenime dilediğinizi yapınız!.." der!. "Bedene yapılan hiç bir şey beni ilgilendirmez", der!. Bedenden kopukluğunu yaşar. "Sizin huylarınız, adetleriniz, örflerinizi, ananelerinizi, değer yargılarınız bilinç boyutunda değersizdir" der ve ilâve eder İSA (A.s) gibi:

"Bunlar insanca düşüncelerdir"!.

Bilinç, bu mertebede kendini tanıdığı zaman, "nefs" olarak özüne ermiştir!.

Ama sen, gene de O`na insanca bakarsan; beşer duyularıyla O`na bakarsan, orada sadece o sûreti görürsün!. Ama basiretinle bakarsan, orada Hak, sana açık açık yüzünü göstermektedir. Ötede değil, karşında!.

"Beni gören Hakk'ı görmüştür" diyor. Eğer göremiyorsan... Eee... O zaman;

"Dünya`da ama olan, Ahirette de ama olur"
diyor, Âyet.

Dünya yaşamında "nefs"ini tanıyamamışsan; basiretin gereklerini yerine getirememişsen, Hakikata karşı bu dünyada a'mâ oluşun gibi, öldükten sonraki yaşamında da a'mâ olarak kalırsın!.

İşte bu, zâhiri göreni gözlerin körlüğü değil, Hakkı görecektir basiretinin kör olmasıdır, deniyor ve ilâve ediliyor:

"Her ne hâl üzere yaşarsanız, o hâl ile ölürsünüz ve ne hâl ile ölürseniz o hâl ile dirilirsiniz".

Yani, büyüen yaşamın bu körlükle geçecek; son anda sana birisi hokkabaz değneği ile dokunacak, bir anda senin gözün açılacak; böyle bir olay yok!...

Yaşamın körlük üzere gitmişse, ölümün de körlük üzeredir!. Ondan sonraki yaşamın da tamamen kör olarak gider... Kör, sağır, şaşkın olarak ortalıkta dolaşırsın. Bu gün dolaşanlar gibi...

Eğer bu günden gözün açılıyorsa, basiretin açılıyorsa, o zaman bu günden ayıksındır, uyku hükmü, senin için bitmiştir. Ve bugünden itibaren de, Hakk'ı ve hakikatı görmeye başlarsın.

Şimdi burada iki Âyet daha var, onları da ilâve edelim:

"Allâh, dilediğini kendine seçer." (42/13)

diğer bir Âyet`te :

"Hiç bir canlı yoktur ki yeryüzünde, Rabbim alnında çekip götürmesin" diyor.(11/56)

Rubûbiyet mertebesinden kasıt, "nefs" olduğuna göre her varlık üzerinde tasarruf hükmü, hüküm icra eden "nefs"tir.

Ama "nefs", her birimde, bürünmüş olduğu ya huylar istikametinde o fiili meydana getirir, ya şartlanmalar

doğrultusunda meydana getirir ya bedeninin istek ve arzularını istikametinde meydana getirir.

Neticede, her beden üzerinde, insan olsun hayvan olsun, ne olursa olsun, hükmünü icra eden , "nefs"tir!.. "nefs" mertebesidir.

"Allâh dilediğini kendine seçer" (42/13)

diyor âyet...

Artık "Allâh" isminin mânâsını sen nasıl anlıyorsan, dilediğini kendine seçmesini de ona uygun bir şekilde anlarsın!..

Sonuç olarak;

47 Hakikat, dünyada yaşanırken yaşanacak bir olaydır!.

*** * ***

6

FENÂFİLLAH MUHÂLDİR!

"Allâh`da kendini yok etmek, fenâfillah, muhâldir!"

48

Zira, ikinci bir varlık yoktur ki, o ikinci varlık kendini Allâh`da yok etsin!.

Bir Allâh, bir de sen(!) varsın!... Sen, bu varlığını yok edecek bir şeyler yapacaksın da, O yukarıdaki Allâh`a ulaşacaksın?... Yok öyle bir şey!.

Senin "nefs"``ini tanıma olayın var!.

O yüzden de, Rasûlullah Aleyhisselâm, hiç bir zaman, "fenâfillah" diye bir şeyden söz etmemiştir; ve bu anlama gelecek bir kelime de kullanmamıştır'.

Ama, Rasûlullah Aleyhisselâm'ın ağzından:

"Nefs"``ini tanıyan Rabbi`ni tanımış olur"

açıklaması ve hükmü çıkmıştır!.

Bu da tüm varlığın Vahdet esası üzerine ortada olduğunu açık seçik gösterir. Dolayısıyla, vehmini terkedip, kendi hakikatını tanımaktır, esas olan.

Senin kendinde, vehminin meydana getirdiği, var olmayan şeyleri var kabul etme halleri vardır; ve sen de sık sık da bu hâllere düşersin!.

Seni vesvese sarar; vehmin, gerçekte var olmayan şeyleri, sana var kabul ettirir!.

İşte bu var olmayıp da var kabul ettiğin şeylerin en başında, - "nefs"inin bürünmüş olduğu haller dolayısıyla- benim evim, benim arabam, benim kocam, benim babam, benim anam, benim vatanım vs. gibi kabuller yeralır. Oysa gerçekte "sen" yokken, nerede senin nesnelere olacak?...

Aslında "nefs"in için, hiç biri, "var" hükmünde" değildir. Ama sen bunlara bağlı olup, bunların gayrında olduğu için sen bal gibi, benim, benim der uzatır gidersin. Sonsuza kadar böylece gider...

7

HAKİKATI YAŞATMAYAN TARİKAT, DERNEKTİR

50

Tarikatten maksat, hakikate ermektir!.

Eğer tarikatın hakikate vardırmiyorsa seni, yol olma vasfını yitirmiştir!..

Tarikat değil, "İyi Ahlak Derneğidir" hakikate erdirmeyen yol!.

Tarikat dediğimiz şey, bir takım tasavvufî çalışmalarla, neticede Allâh`ı bulma, Allâh`a erme hâlidir... Bunlardan murad, kişinin, Allâh`ın vechini görür, hâle gelmesidir.

Eğer sen, "Ben şeriatın emirlerini yerine getiriyorum, ama hala göremiyorum" diyorsan ; senin şeriatın hakikatiyle, aslında hiç bir alâkan yoktur!...

Çünkü sen, Şeriat`ı anlamamışsın?...

Sen sadece, jimnastik yapmaya şartlandırılan çocukların jimnastik yapması gibi, namaz kılmaya şartlanmışsın, namaz kılıyorsun, bir takım şeyleri yapıyorsun, ama neticede neyi, niçin, nasıl yaptığından; o yüce gayeden bîhabersin!...

Yaptıklarını bilinçli olarak, düşünerek yapmıyorsun!.

Din hangi gaye ile gelmiş, bunun farkında değilsin!

Zâhirde dinin önerdiği çalışmalarını yapacaksın bedenlen elbette; ancak, bu asla yeterli değildir insan için!..

Esas amaç, Allâh`a ermek için neyi niye yaptığını bilerek ve varlığın sırlarını çözerek hakikata ulaşmaktır!

O gayeden bîhaber olduğun için de, her ne kadar belli fiiller sende oluşuyorsa da; o fiillerin neticesinde sende belli şeyler oluşacaksa da; sonuçta sen kör olarak yaşıyorsun ve kör olarak gidersen bu dünyadan.

Yol o dur ki, hedefe vardırı... Seni hedefe götürmüyorsa yol, yol olma vasfını yitirmiştir!

8

VEHİM KALKMADAN, VAHDET YAŞANMAZ

52

Vahdet idrak edilmez, vehim terkedilmeden!...

Sende kendini Allâh`tan ayrı, bağımsız bir varlık olarak "var" kabul etme hâli var mı?.. Var!..

İşte bu, "VEHMİN" sendeki tasarrufu dolayısıyla var!

Senin kendini Allâh`tan ayrı bir varlık olarak kabul edişin, olmayan bir şeyi var kabul etmedir; yani vehimdir!.

Senin kendini, bu beden kabul edişin de en büyük vehim!.

Ve sen, bu vehimle de yaşadığın sürece de, "Vahdet" in ne olduğunu anlayıp, hissedip, yaşaman mümkün değildir!.

Çok çok, "vahdet" in kuru bilgisini yüklenirsin üstüne!... O bilginin hammalı olursun!... Ama asla yaşayamazsın!...

"Vahdet" in lâfını eder, "ben Hakk`ım" der; "Hak`tan gayrı bir şey yok" der durur, kendini aldatırsın!.

Bal kavanozu yalamakla balın güzelliklerine erilemeyeceği gibi, varlık terkedilmeden de "vahdet" kelâmı etmekle, "vehim" terkedilmez!.

Vehim terkedilmez, "sahiplik" duygusu varken!..

Terkedemediđin her Şey vehminin getirdiği sahiplik duygusundandır!.

Nelerin varsa, kendini nelerin sahibi olarak görüyorsan, o kadar güçlü vehmin esirisin demektir!.. Nerede kaldı, vahdeti yaşamak!

* * *

TASAVVUF, ŞUURLU İNSAN İŞİDİR!

Tasavvuf, aklı başında, şuurlu, yüksek tefekkür gücü olan üstün istidat ve kâbiliyetli insanların konusudur!

54

Ağzından çıkanı kulağı duymayan mecnunların, psikiyatrik vakaların tasavvufla, hele hele Allâh`a erme gibi fevkalâde muazzam kesinlikle bir ilgisi olamaz!

"Nefs"i bilme; "Rabbı" bilme; "Melîk"i bilme; "Allâh"ı bilme; "mârifetullah"ı bilme; Allâh`ın tüm varlıkta yürürlükte olan sistemini müşahede etme gibi sayısız ilimleri kapsamak, "aklı kül" işidir en azından!..

Bütün bunlar, deli divânelike, meczuplukla olmaz; şuurla olur!. Hem de çok üst düzeyde bilinçle.

Bir takım adamlar görüyoruz ortalıkta, başıbozuk dolaşıyorlar!.. Bir takım düzensiz, şuursuz, saçma laflar ediyorlar!.. Biz de bunlara, Vahdet`i yaşıyorlar meczuplar, hakikatı yaşıyorlar, bilmem neyi yaşıyorlar diye nazar ediyoruz... Hiç alâkası yok!. Mantıksal bütünlükten yoksun konuşmalar yapan Hakikat ehli yoktur!.

**Zira Vahdet olayı, tamamıyla bir basiret, bir şuur olayı!...
Nerede bir basiret, bir şuur olayı, nerede bir deli saçması!...**

Düşünün ki bir "Ben Hakk`ım" diyor, sonra ondan vazgeçiyor, dönüyor, "Ben basit, âciz bir kulum, ben bilmem neyim" diyor. Bunlar şuurulu ifadeler değil!..

Şuurunu, bütünüyle, aşırı şekilde bu konuya, teksif etmekten dolayı, bu kişiye halkın "deli" demesi, delicesine bir çalışma içinde olduğu mânâsındadır!. Yoksa, sistemsiz-saçma sapan şeyler söylemek değildir, delilikten murad...

Bir kişi bu işin böyle olduğuna inanır, iman ederse; bunu böylesine yaşayabilmek için, bedenselliğinden, huylarından, şartlanmalarından kopabilmek amacıyla yoğun bir takım çalışmalara girerse; herkesin genel anlayışına ters düşen bu çalışmalara girmesi dolayısıyla de millet ona "deli" der.

-Yahu bu adam deli... Bunu terketti, şunu terketti" vesâire derler. Ama, halkın ona deli demeleri, deli olduğu anlamına gelmez!. Nitekim, Rasûlullah Aleyhisselâm'a dahi deli demişlerdir, mecnun demişlerdir.. Söylenir!...

10

KENDİNİ TANIMAK

Evet, kendini tanımaktan murad; bedenini veya vücudundaki "nefs"im dediğin tabiatını, tanımak demek değildir!.

56

Aslın olan külli mânâdaki "nefs"i tanımaktır; ki gerçek benliğin ve hakikatın da O`dur.

Yani, "nefs" dediğimiz şey, aslında külli bir varlıktır.

Tüm varlıkların "nefs"i, Tek bir "Nefs"dir. Bu noktaya ve görüşe gelebilmektir önemli olan.

"Vücûd"un varlığını yok etmeyi, öldürmeyi, ortadan kaldırmayı ileri sürenler olanaksızdan sözetmektedirler; meselenin aslını ifade edememekten dolayı!. Çünkü onların diliyle de gerçeği örtmeyi murad ediyor Kendisi!.

Önce şunu anlayalım;

Tasavvufta kullanılan "vücûd" kelimesinin anlamıyla, genelde dilimizde kullanılan "vücûd" kelimesinin anlamı birbirinden hayli farklıdır.

Genel kullanımda "vücûd" kelimesiyle "beden"imizi anlatmak isteriz.

Tasavvufta kullanılan "vücûd" kelimesinin anlamı ise "varolan varlığın yapısı"dır..

Şimdi düşünün ki, varolan varlığın yapısı, hakikati, esmâsı itibariyle Allâh`a ait... Öyle ise ortadan kaldırılacak bir "vücûd"tan sözedilebilir mi hiç?

Öyle ise kaldırılacak olan şey "vücûdun" değil, varsayımın olan benliğindir!!

Hakkın varlığı dışında var sandığın vehmindeki "hayâli varlığı" kaldıracaksın sen... Mutlak varlığı kaldıracak değilsin ki!. Hem mutlak varlığı kabul ediyorsun; hem de yanısıra bir varlık olarak kendini var sanıyorsun. Ki buna da tasavvuf terminolojisinde "ŞİRK" deniliyor

Varsayınca kendini, bak ortaya neler çıkıyor..

Önce "Zâhir" ve "Bâtın" algılıyorsun!.

Bu defa seni uyarmak istiyor:

"Zâhir" ve "Bâtın" yani algıladığın ve algılayamadığın hep "O"dur!.

Nedir bunun anlamı.?

"Zâhir" ve "bâtın" ayrı ayrı şeyler olup, ikisi de "O"dur, değildir mânâ!..

"Zâhir" ve "bâtın" aynı ve tek şeydir!..

Öyle ise algılama cihazlarındaki yetersizlik dolayısıyla bu ikisini iki ayrı şey sanıp "çiftlikte" yaşamayın!.

"Evvel", "Âhir", "Zâhir", "Bâtın" isimleriyle hep "O Tek" şey ifade edilmektedir. Mânâ, bundan ibarettir.

"Lâ mevcûda illa Hû"!.
 Mevcûdat yoktur, sadece O vardır!.

Külli akıl denen, tek akıl, O`nun ilim sıfatının tafsilinden başka şey değildir.

"Nefs", kendini tanıma düzeyine geldiği zaman ilim sıfatına bürünmüş demektir.

"Nefs", kendini tanımaya başlayınca yavaş yavaş değişik kademelerde kendini tanır.

En alt düzeyde tanıyışı akl-ı cüz, daha sonraki tanıyışı akl-ı küll, daha üst düzeyde tanıyışı ise akl-ı evvel`dir.

Eğer "nefs", kendini, kendi aslı ve orijinali, hakikatı ile tanırsa, kendini ilim sıfatı yönünden, ilim sıfatı ile tanımış olur...

Akl-ı evvel sözü biter orada!... Hak`ka bağlanan "ilim sıfatı" sözü edilir.

O ve O`ndan meydana gelmiş bir alem müşahedesi kalkmamış olan, Nur perdelerinin meydana getirdiği bir müşahede içindedir, hâlâ!..

Tek tek, her nesnenin, "Allâh" dediğini duymak, kesretteçoklukta olana aittir ve bu hali, henüz Tek`liğe ulaşamadığının, perdeli olduğunun ifadesidir!

Gerçekte âlem, "küll"dür ve Tek varlık söz konusudur!.

"Tek"in ilmindeki, varsayım sayısız çokun, tek tek O`nu zikri, diye bir olay söz konusu değildir; Hakk`ın nazarında!. Bu algılama yanılıgsıdır!.işin başında yaşanan bir takım hâllerdir.

◆ KENDİNİ TANI

11

HAKK`I GÖRMEK HAKKINDA

Burada, bir iki husus daha var:

60

"Görmediğim Allâh`a ibadet etmem" diyor, Hz. Âli...

Sahabeden bir başka Zât da:

"Hiç bir şey görmem ki o gördüğüm şeyden evvel Allâh`ı görmüş olmayayım." diyor. Yani önce "Allâh"ı görürüm; sonra "O"nu, o sûrete bürünmüş olarak kabul ederim!.

Diğer bir ifadeyle; Önce O şeyin "nefs"ini, sonra da büründüğü sûreti görürüm... diyor.

"O", herşeydir!... Her şey, "O"nun ef`al mertebesindeki görüntüsüdür...

Esmâ mertebesinde ise; sırf mânâlar söz konusudur... Madde veya mikrodalga yahut ışınsal kökenli varlıklar burada bahis konusu değildir!.. Burası vahdet mertebesidir...

Vâhidiyet, varlığın, TEK varlığın, kendini bilmesidir!.. Sıfat mertebesidir.. Burası; Ceberrût Âlemi`dir.

Evet. bunları böyle özetledikten sonra, demin ki noktaya gelelim

Hakk'ı müşahede ve yaşamak için ölmeden önce ölmek!..

"Ölmeden evvel ölmek" noktasından, yukarıda bahsetmiştik. Biraz açalım..

Şu anda hepimizin yaptığı çalışmalar, kendimizi cehennemden kurtarma çalışmalarıdır.

Daha hiç birimiz, çalışma olarak, bilfiil Allâh'ı görmek üzere bir çalışmaya girmiş değiliz..

Temelde, gayemiz, idealimiz, maksadımız bazılarımızda her ne kadar "Allâh"a ermek ise de; şu anda ki bütün çalışmalarımızın semeresi, kendimizi cehennem azaplarından kurtarmaktır!.

61

Henüz kendimizi cehennem azaplarından kurtarmış değiliz... Niye?..

Çünkü; bir kere hepimizde kendimizi şu beden, şu varlık olarak hissetme hâli mevcut!.. Hepimizin evi var, malı mülkü var, parası, anası, babası, kocası var... Bunların da hoşumuza gitmeyen hâllerinden dolayı, sıkılmalarımız, üzülmelerimiz, bunalımlarımız söz konusu.

Cehennemin bu dünyadaki yaşamı, işte bu hâllerdir!. Ve biz bu hâllerin içinde olduğumuz sürece de, hâlâ, kendimizi cehennemden kurtarma çalışmaları içindeyiz...

İnsanların bir kısmı, öldükten sonra cehennem'e gidecek, orada milyonlarla sene yanacak; burada terkedemediği, atamadığı hâlleri orada sürekli yaşayacak; tekrar tekrar yaşayacak... Neticede, şartlar, artık ona azap vermez hale gelecek; ve azap öylece bitmiş olacak.

Müminlerin, cehenneme girip de, yandıktan sonra cehennemden çıkması denen olaya gelince...

Burada, sana azap veren bir olayla ilk karşılaştığında, göstereceğin tepkiyi yüz üzerinden yüz olarak kabul edersek...ikinci defa aynı olayla karşılaşırsan, yüzde seksen tepki gösterirsin... Üçüncüde yüzde altmışa düşer tepkin!. En sonunda boş verirsin, olay artık seni hiç etkilemez!..

İşte o şey, o takdirde artık sana azap verme durumundan çıkar!.

Bu olay, şimdi dünyada iken kolay... Kendinde belli idrâkleri oturtabilirsen, bunu üç ayda, altı ayda, bir senede bilemedin birkaç senede atarsın!..

Ancak, bu beden ve bu beyin, bu şuur kendinden gittikten sonra; ruh denen o mikrodalga beyinle yaşamaya başladığın zaman, bunu böyle bir kaç defada atamazsın...

62

Biyolojik beyin, şu anda ruh üstünde, mikrodalga beyin üstünde rahatça gerekli yüklemeleri yaparak, bunları değiştirebiliyor... Ama öldükten sonra o imkân kaybediliyor!.

Ölüm sonrasında, mikrodalga beyinle başbaşa kaldığımız zaman, onun yeni şartlara adaptasyonu, ancak ve ancak, aynı olayla pek çok sayıda karşı karşıya kalması suretiyle mümkün olur..

O yüzden de işte cehennem dediğimiz hayat çok çok uzun sürelere ve boyutlara dönük bir hayattır... Ve bu hâlleri orada çok uzun sürede atmak mümkün olur.

Bu gün bu dünyada, sana azap veren her hangi bir olaydan, yüz kere aynı olayı yaşamakla kurtulabilirsen; orada belki on milyon defa aynı olaya, aynı azâba tahammül edeceksin!.

Neticede artık o olay sana azap vermez olacak ..

Cehennemde insanın kendisine azap veren cehennem çukurlarına sayısız defa girip çıkması diye sembolize edilen olay budur işte!..

Aslında bu dünyada da cehennem çukurlarına girip girip çıkıyoruz da, olayın ne olduğunun ismini koyamıyoruz bu konudaki bilgisizliğimizden..

İnsan-ı Kâmil`de okursanız, Abdülkerim Ceyli`nin cehennem bahsini. Bunları orada daha detaylı görebilirsiniz..

Evet, burada "Vahdet" in zirvesinden bahsetmemize karşılık, daha hiç birimiz cehennemden çıkabilmiş değiliz.

Cehennemden ne zaman çıkarsın?...

63

Cehennemden çıkmanın zamanı, senin bu bedene ve bu beden dolayısıyla sahip olduğun her şeye veda etme zamanıdır!...

Yanlış anlamayalım; eve sahip olma, eşyani, arabayı, elmasını pırlantanı at, değil!.. Eğer, o nesnenin sende olması ile olmaması bir fark yapmıyorsa o nesnelerin elinde olmasından dolayı azap çekmezsın!.

Ama, o nesneyi benlenmişsen, sahiplenmişsen; ve o nesnenin senin elinden çıkması sana azap sıkıntı veriyorsa, işte o zaman sen şu anda da cehennemde yaşıyorsun!..

Bu çarkı felek, bu devran içinde bir gün gelecek, ona iyice sarılacak; bir gün gelecek ondan uzaklaşacak, sonra gene bağlanacaksın!... Ve böylece sürekli yanma hali senin için devam edegidecek!.

TARİKAT ŞEYHE TESLİMİYETTİR

İşte bu sebeptendir ki, bu incelikleri kavramış olan geçmişteki pekçok hakikata ermiş zâtlar, "Tasavvuf" denilen öğretiyi oluşturmuşlardır.

64

"Eğer, varsayımın olan varlığından, benliğinden tümüyle kurtularak "nefs"ini tanımak istiyorsan, teslim ol; kendinden kurtul, Allâh`a er!."

demişlerdir..

"Ölmeden evvel ölmek" olayının gerçekleşmesi, mutlak mânâda Allâh`a teslim olmana bağlıdır!. Daha doğrusu, Allâh`a teslim olduğunu fark etmene bağlıdır.

Hakiki mânâda tarikata girmekten murad, "teslim" olmaktır!..

"Ben geldim, Şeyhim!.. Ben seni şeyh kabul ettim, sana bağlandım!... Bana dua ver, zikir ver, oruç ver vs... Ben de bunları yapayım" demek, teslim olmak değildir!.

Bir şeyhin sözümona yüzbin dervişi vardır; ama bir tane bile, gerçek anlamıyla bağlısı, yani Allâh`a ermeyi kesin kafasına koymuş ve bunun için her şeyi göze almış dervişi yoktur!.

Tam yeri geldi, Hacı Bayram Veli'nin bir hikayesini anlatalım:

Şeyh Hacı Bayram Veli'ye derviş olanlardan vergi alınmıyor...

O devirdeki kural bu!.. Zamanın padişahının Ona olan saygısından koyduğu bir kural..

Önüne gelen de bu nedenle Şeyh Hacı Bayram'dan el alıp, derviş oluyor!..

Gün geliyor, Ankara civarında kırk bin kişi Hacı Bayram Veli'ye derviş oluyor, ki artık o civarlardan vergi alınması diye bir olay söz konusu değil..

Şikâyetler ulaşınca Padişaha, o da haber yollatıyor:

65

-Efendim, şeyhim, durum böyle böyle!. Hakikaten bunlar dervişleriniz ise hüküm, câdir, vergi alınmayacak!. Ancak bunlar gerçekten sizin müridleriniz mi?...

"Ben size bildirirm, neticeyi" diyor Şeyh Hacı Bayram ve ilan ediyor:

-Benim bütün dervişlerim falanca gün Ankara ovasında toplansın!..

Büyük bir çadır kuruluyor, kazanlar kaynıyor, yemekler pişiriliyor...ilâhiler, dualar, zikirler...

En sonunda, Hacı Bayram Veli çıkıyor ortaya.. Diyor ki :

-Kim gerçekten bana teslim olmuşsa, dervişimse gelsin, ben onu kesip, kurban edeceğim Allâh`a; ve Allâh`a ulaşacak!.

Herkes bir şaşkınlık içinde!..

Topluluğun içinden bir kadın fırlıyor, arkasından da bir adam!.

-Alın içeri!. diyor.

Çadıra giriyorlar!..

Derken bir bakıyorlar toplanan dervişler, çadırdan dışarı kanlar akmağa başlıyor!.

Kanların aktığını gören, pırrr!.. Hepsi kaçıyorlar.. Meydanda kimseler kalmıyor!..

Daha önceden çadıra gizlenen kurbanların kesilmesiyle kanlarının çadır dışına akması herkesin teslimiyet derecesini ortaya koymuştur!...

Padişaha name yazıyor, Hacı Bayram veli:

-Padişahım, benim bir buçuk dervişim var"...

Gerçek derviş, geçici dünya menfaatini şeyhinden sormaz!. Sorarsa, o daha derviş olmamıştır!. Çünkü tasavvufa girmenin amacı dünya çıkarları ya da siyaseti değildir!.. Zira Şeyhe teslimiyetin tek bir amacı vardır, o da Allâh'a ermek!.

Bu amacın dışında ki her amaç, gerçek gayesine ortak koşmaktır; ki bu da onun yolunu kesmekten başka bir sonuç getirmez.

Tarikata girmiş olmak için, bir mürşide tüm varlığını teslim etmen gerekir!. Nasıl?.. Ölmeden evvel ölmüş, gibi!..

Öyle bir teslimiyet ki, bu beden üzerindeki tüm tasarrufları ona bırakacaksınız!.

O, "ye" derse yiyecek, "yeme" derse, yemeyeceksin!... "Yat", diyecek, yatacaksın; "kalk", diyecek, kalkacaksınız; "çalış", diyecek çalışacak; "çalışma", diyecek, çalışmayacaksınız!... Şunları şu kimseye ver, diyecek, vermem demeyeceksin!..

Yani, bir ölü nasıl bu beden üzerinde tasarruf edemezse; bu bedenle olan hiç bir olay o ölüde etki uyandırmazsa; sen de o hale geleceksin!...

Bu konuda seni nasıl uyarıyor dikkat et:

"Ölmeden evvel ölü"!

Yani, "fiilen-fiziken" ölmeden önce, "ölüm" denen olayı tadacaksın"!... Yaşayacaksın ne olduğunu!...

Bu gün Türkiye`de bunu yapabildiği dillerde dolaşan, maşâAllâh belki on bin şeyh var, belki de on milyon derviş var!..

67

Ama, eğer işin gerçek kıstaslarına bakarsan, ne on bin tane şeyh çıkar, ne de on milyon derviş!...

Konunun hakikatını konuşmak gerekirse...

Elli-yüz kişinin bir araya gelip zikir yapmaları ya da tasavvuf hikayeleri dinlemesinin gerçek anlamdaki tasavvuf çalışmalarıyla hiç alâkası yoktur!.

Ama buna rağmen bu çalışmaların da bir faydası vardır elbette..

Kişilerin kendilerini bu dünyaya iyice kaptırıp, mâneviyattan uzaklaşmalarını önler en azından!.

Bugün bir kısım şeyhler, sizlere bazı gerçekleri anlatıp, idrak ettirip, kendinizi bir takım zararlı şeylerden korumanıza vesile olmaktadır!

Sizler, işin ne olduğunu öğrenmek, araştırmak isteyen heveslilersiniz.

Yapılacak iş, bulunduğunuz yerde olabildiğince İslam Dini'nin, tasavvufun ne olduğunu öğrenip, elden geldiğince ilim sahibi olarak benlikten kurtulmaya gayret etmektir.

Nasibinizde varsa, samimi iseniz, amacınız bireysel çıkarlar değil de gerçekten sadece ALLÂH`A ERMEK ise, günün birinde gerçekten konunun ehli olan bir veliyi karşınıza çıkartır Allâh!.. Ve o zaman anlarsınız farkı!.

Öyle ise, dışarıdan, başka bir gruptan, bilmem kimlerden hiç farklı görmeyin kendinizi!..

Hangi isim altında olursa olsun, hiç bir tarikat mensubunu kendinizden küçük ya da ayrı görmeyin!. Kim olursa olsun, öz kardeşiniz gibi ona yardımcı olun!

68

Kısacası, genelde bugünkü tarikat çalışmaları "tasavvuftan bahseden iyi ahlak derneği çalışmalarından" başka bir şey değildir!.. Ama elbette bunun istisnaları da mevcuttur, çok ender de olsa!.

Olay bunun dışında, üstünde fazla bir şey değil!

Evet...

"Ölmeden evvel ölmek" denen iş kolay değildir!.

Ancak, "Ölmeden önce öldükten" sonra, "nefs"ini tanıyabilirsiniz!.

"Ölmeden önce ölmek", denilen olayın ilmî yakini, daha önceki sohbetlerimizde geçtiği üzere, "Mülhime" denilen "nefs" mertebesinde; "nefs"in, ilham alır durumda kendini tanımaya başlamasının sonucunda oluşan teslimiyetin getirdiği hâldir.

Ve ondan sonra "ölmeden ölmek" denilen hâlin "ilmî yakini" oluşur. Ondandır "Mutmainne" denilen, tatmine

ulaşmış, yani, işin hakikatını yaşamakla tatmine ulaşmış "nefs" olur ki, onun adı "Veli"dir..

Velâyetin de kemâl dereceleri var:

"Veli-i Mükemmel" var, "Veli-i Kâmil" var, "Veli-i Mukarreb" var!... Yüksek kemâlât dereceleri... Onlardan söz etmiyorum... Bunlar da "Ölmeden önce ölmek" denilen hâlin aynel yakîni ile gerçekleşir!.

"Ölmeden önce ölmek" denen sırrın "hakk-el yakîni" ise ancak "mardiye nefis" kemâlinde gerçekleşir!. "FETH" hâli de bunun sonucudur!.. Bunun ehli de dünya üzerinde ancak onlarla sayılır!.

69

Yani, ehline mutlak mânâda teslim olmadan, ölmeden evvel ölme hâli kesinlikle gerçekleşmez. Teslim olma hâli de, ancak ve ancak, bu işin bütün boyutlarını anlayıp bildikten sonra, bir milyon kişi içinden çıkabilecek bir kişiye nasip olabilir.

Çünkü, her ne kadar sözde, şartlanmalar atılacak, huylar atılacak, bedene sahip çıkma hâli atılacak vs. diyorsak da, bunları fiiliyatta tatbik edebilecek babayiğit çok azdır!. Lafını herkese konuşuruz, ama kendimize gelip iğne dokunduğu zaman, cayır cayır bağırırız..

* * *

13

ASLAN DÖVMESİ

Şimdi kıssadan hisse...

70

Allâh selâmet versin, iyi bilir, Mazhar`ın anlattığı çok güzel bir hikâye var. Mevlâna`dan naklen anlatır;

Adamın biri görmüş sırtına dövme yaptırmışları, heveslenmiş, aslan dövmesi yaptıрмаğa gitmiş...

-Bana da, demiş, aslan dövmesi yap!..

-Peki, demiş dövmeci; benim mesleğim dövme yapmaktır.. Gel, otur dövmeyi yapayım..

Dövmeci başlamış iğneyi batırmağa..

-Ayy! Ayy! diye başlamış bağırmağa adam...

-Ne yapıyorsun arkadaş; canım çok yanıyor!..

-Aslanın yelesini yapıyorum" demiş.

-Aman, demiş, yelesini yapma, başka yerini yap!..

Dövmeci başlamış bu sefer sırtının başka yerlerine iğneleri batırmağa.. Adam gene bağırmağa başlamış:

-Aman, dur! Yapma, çok acıyor, neresini yapıyorsun?

-Aslanın pençesini yapıyorum...

-Aman pençesini de bırak, başka yerini yap!

Dövmeci gene başlamış iğneleri batırmaya..

Bu defa gene bağırılmış adam:

- Yine neresini yapıyorsun aslanın?.. demiş.

-Kuyruğunu!..

"Ben vazgeçtim kardeşim, katlanamam bu aslanın acısına!.." demiş "Aslandan da vazgeçtim, dövmesinde de..."

71

Adam çekmiş gitmiş!.

Şimdi o hesap, Mazhar'ın da dediği gibi, "vahdet" dövmesinin lafını çok eder, sohbetlerini yaparız da; iğneler batmaya başladı mı, kaçımız dövmede kalır, o meçhuldür!.

Onun için, biz bugün ne yapabiliyorsak, o canımız gibi bağlandığımız, tapındığımız nesnelere ne kadar cık kendimizi kurtarmaya çalışırsak, cehennemdeki alevimizi, ateşimizi de o kadar cık azaltmış oluruz.

Bugün bize azap veren her olay, gelecekte çok çok büyük boyutlarıyla yarın bize daha fazlasıyla verecek!.

* * *

14

BÖLÜMÜN ÖZETİ

Evet; bu sohbetimizde, şimdi sıralayacağım hususları açıklamaya çalıştık:

72

1-"Allâh" vardı ve O'nunla beraber bir şey yoktu!. Bu an, "O an"!. "Hadis ve Hz. Ali"

2-Nefsine ârif olan, rabbına ârif olur.. "Hadis"

3-İnsanlar uykudadır... Ölünce, uyanırlar!. "Hadis"

4-Ölmeden önce, ölünüz!.. "Hadis"

5-Evvel, Âhir, Zâhir, Bâtın O'dur!. "Âyet"

6-Attığında, sen atmadın, atan "ALLÂH"tı!. "Âyet"

7-Yerleri, gökleri ve ikisi arasındakileri "HAK" olarak meydana getirdik. "Âyet"

8-Nefislerinizde mevcut olan O!. Hâlâ görmüyor musunuz?. "Âyet"

9-Her ne yana dönerseniz, Allâh'ın yüzünü görürsünüz! "Âyet"

10-Dilediğine nuruyla hidâyet eder... "Âyet"

11-Her nerede olursanız, sizinle beraberdir! "Âyet"

12-"Allâh" de, ötesini bırak ... "Âyet"

13- [ALLÂH] Dilediğini yapar!.. "Âyet"

14- Yaptığından sual sorulmaz!.. "Âyet"

15- Beni gören, HAK'kı görmüştür... "Hadis"

16- Rabbimi, genç bir delikanlı sûretinde gördüm!. "Hadis"

17- Dünyada "a'mâ" olan, âhirette de "a'mâ" olur!. "Âyet"

18- Allâh, dilediğini kendine seçer.. "Âyet"

19- Hiç bir canlı yoktur ki yeryüzünde, Rabbim alında çekip götürmesin!

20-Rabbin dilediğini yaratır ve dilediğini yapmakta özgürdür... İNSANLARIN İHTİYARI YOKTUR!... (Takdirlerindeki yapmaktan zorundadırlar) (28-68)

21- Ne hâl ile yaşarsanız, o hâl ile ölürsünüz; ve ne hâl üzere ölürseniz, o hâl üzere bâ's olursunuz; ve o hâl üzere haşrolursunuz!. "Hadis"

22- Allâh'ın ahlâkı ile, ahlâklanın!. "Hadis"

-Hakikat dünyada iken yaşanacak bir olaydır!. Hakikati yaşamadan ölenler, ölüm sonrasında, bu yaşamı elde edemezler!.. Hakikata karşı "a'mâ"lıkları sonsuza dek sürer!..

-Ötendeki değil, karşıdaki HAK'kın fiilinden razı olmak, şirkten arınmaktır!.. Ya "Allâh kulu" olunduğunu farkedersin; ya da "tanrının kulu" olarak, geçer gidersin!.

-Seriat ve tarikattan gaye Hakikate ermek; mârifeti yaşayabilmektir!

-Tarikat seni, hakikate erdirip hakikatı yaşatamıyorsa, "yol" vasfını yitirmiş demektir!. Seni, senden arındırmayan tarikat, "tarikat" değil, "dernek"tir!.

-NUR, O'dur ki, seni, hakikata erdire; şartlanmalarından, değer yargılarından, duygularından arındırıp; "Allâh" gibi düşündüre, insan gibi değil!.

-Korku atılmadıkça, vehmin terki mümkün değildir!. VAHDET idrâk edilmeden, vehimden kurtulunmaz!. "Allâh"ı anlamadan vehmi atan firavun olur!. Firavun, birimsel nefse dönük sorumsuz yaşayan kişidir!.

-"Allâh"ı "nefs"inde bulanda, birimsel menfaatlere dönük istek ve arzular kalmaz!.

74

-"Allâh ahlâkıyla, ahlâklanmak", birimsellik duygu ve değer yargılarından arınmak; Allâh gibi düşünüp, Allâh gibi değerlendirmektir!.

-"Allâh"ta kendini yok etmek anlamını ifade eden "*fenâfillah*" muhâldir!. "*Allâh*" dışında ikinci bir varlık yoktur ki. o ikinci varlık, "*yok*" edilsin!..

-Geçerli olan, O'nun varlığı dışında VARSAYDIĞIN BENLİĞİNİN, GERÇEKTE hiç bir zaman VAROLMADIĞINI ilim yollu kavramak; ve gereğini hissedip yaşamaktır!.

-Şayet, sen "yok"san elbette ki karşıdaki kişi de "yok"tur!.. Öyle ise, karşıdaki gerçek "var" olanı farkedip, O'nu kabullenebilecek ve hazmedebilecek misin?.. Yoksa, karşıdaki O'nu inkâr ederek mi geçip gideceksin bu dünyadan; "a'mâ" olarak geçip giden nice ve niceleri gibi!.

-Ortaya koyduğu tüm sayısız esmâ terkipleriyle, her an, türlü isimler altında dilediğini, dilediği gibi yapmakta olan kim?.. Sen mi, O mu?.. Cevabın, O ise; Tanrın, senden razı olsun!..

Sen isen, razı mısın yaptıklarından?... Revâ mı düşündüklerin, yaptıkların?.

-TEK'in nazarıyla, TEK'ten "çok"a bakışı muhafaza edip, sürekli olarak piramitin tepesinden aşağıya bakarak varlıkları seyretmek, yakın ehlinin halidir!.. Ya varsayım yollu, "çok"tan, "yok"a bakılır; ya da TEK, kendi esmâ ve fiillerini seyreder!.

Bu âyetler ve hadisler hakkında "TECELLÎYAT" isimli kitabımızda yeterli bilgi var.

Özetlemek gerekirse... bu bölümde şu hususları vurgulamaya çalıştık:

75

Hakikat, dünyada yaşanırken idrak edilecek, hissedilecek ve de yaşanacak bir olaydır. Ecel anında veya öldükten sonra yaşanılması mümkün değildir!.

Allâh`ta kendini yok etmek, yani Fenâfillah, muhâldir!...İkinci bir varlık yoktur ki, o kendini Allâh`da yok etsin!.

Vehmini terkedip kendi hakikatını tanımaktır esas olan.

Şeriat ve tarikattan amaç, "hakikate" ermektir!.

Eğer, "yol", yani "tarîk", "hakikate" ulaştırmıyorsa kişiyi, demek ki o "tarik", yol olma vasfını yitirmiş, artık bir tür dernek olmuştur!.

Korku atılmadıkça, vehmin terki mümkün değildir!.

Vahdet idrak edilemez, vehim terkedilmeden!.

Bütün bunlar, deli divanelikle değil, şuurla hasıl olur.

Kendini tanımaktan mânâ; bedenini veya vücudunda ki "nefs"ini tanımak değil, aslın olan külli manâdaki "nefs"i tanımaktır.

Gerçek benliğin, hakikatın da o "nefs"dir ki, bu "nefs"in ne olduğunu geniş ölçüleri ile 17 no`lu "nefs" isimli kasetimizde derinlemesine izah ettik. Bundan sonraki kitabımız inşâAllâh "NEFS" hakkında olacaktır.

Vücûdunu yok etmeyi ileri sürenler muhali söylemektedirler, meselenin aslını bilmediklerinden dolayı. Vücûd yok edilemez.. Çünkü, vücûdunun varlığı Hakk`ın esmâsı ile kâimdir.

"Zahir" ve "Batın" ayrı ayrı şeyler olup, ikisi de "O"dur değildir, burada kastedilen mânâ... "Zâhir" ve "Bâtın" aynı Tek şeydir!...

Öyleyse iki ayrı şey sanıp çiftlikte yaşayanlardan olmayalım!

"Evvel", "Âhir", "Zâhir", "Bâtın" isimleriyle hep "O", yani, "Tek" ifade edilmektedir!.

"O", "Vâhid" ve Ahad" dır... Yani bölünmez , parçalanmaz, cüzlere ayrılması mümkün olmayan, "Allâh"dır. Çokluk, yani kesret görüntüsü ise vehim ve şartlanmalar ile beş duyunun kapasitesi yüzünden meydana gelmektedir.

"Âlemler" isminin müsemâmı da O`dur!. Çünkü gayrisı yoktur!.

"Lâ mevcûda illâ Hû" demek, "mevcûdat yoktur, O vardır", demektir!...

Yoksa, mevcudat vardır da, işte o mevcut olan şeylerin toplamı O`dur, demek değil...

Küllî akıl, denen tek akıl, O'nun ilim sıfatının tafsilinden başka şey değildir.

"O ve O'ndan meydana gelmiş bir âlemler" müşahedesi, perdesi kalkmamış olan kişideki, Nur perdelerinin meydana getirdiği düşüncelerdir.

Tek tek, her nesnenin, "Allâh" dediğini duymak, kesrette olana ait bir hâldir. Ve bunu ifade eden kişi henüz Tek'liğe ulaşmadığının, perdeli olduğunun açıklamasını yapmaktadır.

Gerçekte, âlem Tek varlıktan ibarettir. yani, tek bir yapıdır!.. Tek'in teklerinin tek tek zikri olmaz!.

77 Hz. Âli, " Görmediğim Allâh`a ibadet etmem " demiştir.

"Hiç bir şey görmem ki, evvelinde Allâh`ı görmüş olmayayım." demiştir Hz. Ebu Bekr.

"O" her şeydir ve her şey "O"nun ef'al mertebesindeki görüntüsüdür.. Kesret âlemi de budur!. Vahdeti anlamak üzere yola çıkmış kişilerce çıkılan ilk basamak budur!.. Ama dikkat edin, ilk basamak dedim...

Esmâ mertebesi ise, sırf mânâlardan ibarettir. Bu boyutta madde ve mikrodalga varlıklar mevcut değildir.

Vâhidiyet, Tek varlığın kendini tanıması, sıfat mertebesidir, Ceberrût âlemidir.

İşte şimdi biz, bu sohbetimizde şu sıraladığımız hususları açıklamaya çalıştık.

Yanlış bilinen bir husus var:

* * *

GAZALÎ'DE VAHDET

Vahdet-i Vücûd görüşünü Muhyiddin-i Arabî ortaya atmıştır, O'nun icat ettiği bir görüştür, diyor birçok tasavvufu derinlemesine bilmeyen kişi, etraftan duyduklarıyla!...

78

Oysa, Vahdet-i Vücûd, Muhyiddin-i Arabî'den çok önceye dayanır.

Yeterli bilgisi olmayan bir çok kişinin, zâhir alimi olarak bildiği İmamı Gazali, gerçekte hem zâhir, hem de bâtın ilmi yönünden bir çok gerçeklere vâkıf olmuş bir Zâttir!.

İmamı Gazali, "Mişkât-ül Envar" isimli bir eser yazmıştır.

"Mişkât-ül Envar", yani "Nurlar Feneri" isimli kitabı 1966 yılında Bedir Yayınevi tarafından neşredilmiştir. Süleyman Ateş isimli zâtin tercüme ettiği eserden, İmamı Gazali'nin bazı cümlelerini size nakledeyim, siz de, İmamı Gazali'nin, vahdet konusunda neler düşündüğünü böylece görün.

İmamı Gazali bakın bu kitabında ne diyor:

"Gerçek varlık, Allâhû Teâlâ'dır. Ârifler, buradan, mecaz çukurundan, hakikatın zirvesine yükselir, Mi`râclarını

tamamlar, açık bir müşahede ile görürler ki, varlıkta Allâh`dan başka bir şey yoktur.

O halde, mevcut olan yalnız Allâh`ın Vechi`dir. Bu takdirde, Allâh`dan ve O`nun Vechin`den başka mevcut yoktur.

Bunların, Allâh`ın, "Bu gün mülk kimindir?.. Tek ve kahredici olan Allâh`ın" hitâbını işitmeleri için kıyametin kopmasına lüzum yoktur.

O halde, mevcut olan yalnız O`nun Vechi`dir!

Ârifler, gerçeklik semâsına çıktıktan sonra, Tek Gerçekten başka bir varlık görmediklerinde ittifak etmişlerdir.

79

Şu var ki; Bunların bazıları bu hakikatı, ilm-u irfanla bulmuş; kimi bunu bir zevk ve hâl olarak yaşamış; çokluk kavramı onlardan tamamen gitmiş, sırf TEK`liğe dalarak mest olmuşlar.

O hâl içinde akılları zâil olmuş, o zevk içersinde sanki bayılmışlar, artık kendileri de dahil herşey yokluğa dönmüş, Allâh`dan başka hiç bir şey kalmamış!.

Öyle sarhoş olmuşlar ki, akıllarının otoritesi hükmü aşağı düşmüş, bazıları, "Enel Hak!."; bazıları, "Subhani maazami şâni" = "Subhanım, şânım ne kadar yücedir" demiş.

Bir diğeri ise, "Ma fiy cübbeti sivAllâh = Cübbemin içinde Allâh`dan gayrısı yoktur" demiştir!.

Tek olan Allâh`dır. O`nun ortağı yok`tur.

Bütün diğer nurlar ondan istiairedir. Hakiki olan yalnız, O`nun nuru`dur. Hepsi O`nun Nuru`ndandır... Belki, hepsi O`dur!...

Doğrusu, var olan, O`dur!... Gayr`ın varlığı, ancak mecaz yolu ile. Her şeyin vechi, O`na yönelmiştir. Ne zaman bir işaret

etsek, hakikatte bu iş, O`nadır. Varlıkta olan her şeyin, O`na nispeti, görünüştedir. Gerçekte kendisinden ibarettir.

Kesret kalkınca, Bir`lik gerçekleşir!. İzâfet bâtil olur, işaret kalkar!. Yüksek, alçak, inen, çıkan kalmaz... Terakki muhal olur, uruç muhal olur!... Ala`nın ötesinde, Uluv yoktur!.

Vahdetle beraber kesret yoktur!.

Kesretin kalkması ile, uruç da kalkar!.

Eğer, bir hâlden diğer bir hâle değişme olursa bu uruç ile değil, dünya semâsına inmekle, yani yüksekte, alçağa doğmak sureti ile olur.

Bunu bilen bilir, bilmeyen inkâr eder!.

Bu ilim ancak, Allâh`ı bilenlere verilmiş olan hususi mâhiyetteki gizli bir ilimdir.

Onlar bunları söyledikleri zaman, Allâh`a karşı mağrur olanlardan başkası inkara kalkmaz..."

Basiret sahipleri, gördükleri her şey`de Allâh`ı beraber gördüler. Bir kısmı, bundan da ileri gitti:

"Hiç bir şey görmedim ki, ondan önce Allâh`ı görmüş olmayayım"... dedi.

Ehlullah`dan kimi, eşya`yı O`nunla görür; kimi de eşya`yı görür, O`nu da eşya ile görür.

O, kendisinden meydana gelen hiç bir şey`den ayrılmaz... O, şey ile beraberdir!.

Şehâdet âlemi, Melekût âlemine yükselme yeridir. O halde, Sırat-ı Müstakîm`e girmek, bu terakkiden ibarettir..."

Diyor İmamı Gazali, "Mişkât-ül Envar" isimli bu eserinin 41. sayfasında.

Bütün bunları bilenin, Din`in emrettiği hususlarda lakayt olmaması önemine de dokunan İmamı Gazali, bakın bu konuda şöyle diyor:

"Kâmil insan O`dur ki, bilgisinin nuru, takvasının nurunu söndürmez... Kâmil insan, basiretinin kemâliyle beraber şer`i huduttan hiç birisini terketmek hususunda "nefs"ine müsamaha göstermez..."

Bütün bunlardan, ortaya çıkan bir gerçek vardır...

Demek ki Vahdet, yani "Allâh`ın Tekliği" ve "Allâh`ın Varlığı dışında hiç bir şeyin var olmadığı gerçeği", Muhyiddin-i Arabi tarafından ilk defa ortaya atılmış bir görüş değil; "O"ndan çok önce İmamı Gazali tarafından Mişkat-ül Envar isimli kitabında açıklanmış olan bir gerçektir.

ABDULKÂDİR GEYLÂNÎ'DE VAHDET

İmamı Gazali, böyle demiş de, acaba bir AbdülKâdir Geylânî Hazretleri daha mı değişik demiş?...

82

Buyurun, AbdülKâdir Geylânî Hazretlerinin, "Risâle-i Gavsîye" isimli eserinden bir kaç satır:

"-Ya Gavs-ı Âzam, insan, sırrımdır ve ben o`nun sırrıyım. Eğer insan, indimdeki menziline ârif olsaydı, derdi ki; Bütün nefislerde`ki "nefs"im!... Bu anda Mülk yoktur, Benden başka..."

Evet, Gavsı Âzam Abdulkâdir Geylânî hazretlerinin "VAHDET" SIRLARINI AÇIKLADIĞI "GAVSİYE AÇIKLAMASI" isimli kitapçığımızda bu sırların geniş açıklamasını yaptığımız için, burada üzerinde fazla durmuyoruz...

Ancak, yorumsuz olarak, Gavs-ı Âzam AbdülKâdir Geylânî Hazretleri`nin beyanlarını naklediyorum size:

"- Ya Gavs-ı Âzam, insanın cismi ve "nefs"i ve kalbi ve ruhu ve işitişi ve görüşü ve eli, ayağı ve tamamını "nefs"imle izhar ettim. O, yok`tur, ancak, "Ben" varım ve "Ben" de O`nun gayrı değilim."

Bu bölümü, Nakşibendi silsilesindeki Hacı Ubeydullah Ahrar`ın şu cümlesi ile bitirmeye çalışalım:

"Geçerli ilimlerin özü tefsir, hadis ve fıkıh`dır. Bunların özü ve mevzuu da, Vücûd bahsidir. Bütün mertebelerde bir Tek Vücut vardır ki, O Vücûd kendi ilmi suretleriyle görünmüştür".

Görüldüğü üzere Nakşibendi sisteminin, yolunun gereği de keşif, keramet gibi bir takım olağanüstülükler değil, ilim yolu "NEFS"i tanımak, "ALLÂH`ı bilmek", ve de "ermek"tir!

* * *

17

ÖYLE BİR "TEK" Kİ!..

Gelelim "TEK"i çok iyi kavramaya...

84

Esasen bu güne kadar çeşitli yönleriyle "TEK"lik olayını anlatmaya çalıştık.

"TEK"lik, Yani "Allâh`ın Vahdâniyeti"!...

Çokluk`tan Tek`liğe, bireysel şurardan mutlak İLME yöneldiğimiz sürece, meselenin iç yüzünü anlamamıza imkân yoktur. Sayısız kollar ve teferruat içinde boğulur ve esası kaybederiz.

"TEK"liği anlamanın yegâne yolu; kendimizi, şuurumuzu Tek`lik noktasında bulup, yoğunlaştırıp; o boyuttan, çokluğa bakmak!.. Ancak bu suretle konunun aslını hakikatini anlayabilmek, kavrayabilmek, hissedebilmekle, mümkün olur!.

"Allâh, sonsuz ve sınırsız TEK`tir."

Demiştik, daha önceki açıklamalarımızda; ve bunun izahını yapmıştık.

Bu, sonsuz ve sınırsız Tek, bize GÖRE olan Ezel`de ve Ebed`de de aynen böyledir!...

Varlığında hiç bir değişim, değişiklik söz konusu değildir!.

İş bu sebeptedir ki, bizim olup bittiğini gördüğümüz, düşündüğümüz, tahayyül ettiğimiz, hissettiğimiz her şey, insanların, cinlerin ya da meleklerin varlığını düşündüğü ve tahayyül ettiği veya bilebildiği istisnasız her şey; sadece O`nun ilminde mevcuttur. Esmâsının eseri olarak mevcuttur!.

"İlminde" derken, O`nun, -eğer tabiri câizse bunu anlatmak için söylüyorum-, "Hayâlinde var ettiği ve düşündüğü şeylerdir."

85

Bunların gerçekte, "ALLÂH" varlığı dışında bilfiil varlığı asla ve asla olmamıştır!.

Yüce Zâtın, var kabul edişi neticesinde, bu varlık âlemi "yok"tan meydana gelmiştir; "yok" olarak vardır; ve aslına dönecektir!...

Bunu böylece anlamadığımız sürece, TEK`liğin ne olduğunu kavrayabilmemiz asla mümkün değildir!.

Hangi mânâ ve vasıfla, O Zât`ı vasıflandırırsak, O Zât, Zât`ı itibariyle o vasıflandırmadan ötedir; O, tanımlama ile kayıt altına girmekten beridir!...

Ancak, o tanımlama da yine O`na aittir!.

Burayı çok iyi anlamak lazım...

VARLIKTA "GAYRI" MEVCUT DEĞİLDİR

Varlıkta, kendisinin dışında hiç bir şeyin varolmaması hasebiyle, o tavsifi yapan, ve o vasıfla da vasıflanan kendisidir!.

86

O vasfı meydana getiren, Kendisi`dir; Kendisinden`dir!. Fakat, Zâtı itibariyle de o tavsifin de kaydı altına girmekten münezzehtir!..

Bu Varlığın varoluş sebebini şu hadisi kudsinin mânâ derinliklerinde bulabiliriz:

"Ben gizli bir hazine idim, bilinmekliğimi istedim Âlem`i, bilmekliğimi istedim Adem`i meydana getirdim..."

Kendindeki sayısız özellik ve mânâları seyretmeyi dilemiş, - tabii, buradaki seyretmeyi dilemesi tabiri, mecâzî bir anlatımdır-; bunun gereği olarak, kendindeki mânâları kendi varlık boyutuna göre "AN" içinde seyretmiştir!...İşte bu seyredişin adı, tasavvuf diliyle "Tecelli-i Vâhid"dir!..

Yüksek mertebeli Zevât-ı Kiram, bu konuda,

"Allâh bir kere tecelli etmiştir ve bu tecellinin ikincisi de olmamıştır."

diyerek, bu noktaya işaret ederler...

Yani, O yüce Zât`ın "kendinden kendine olan nazarı", bütün bu bilebildiğimiz, düşünebildiğimiz, hayal edebildiğimiz; ve tüm varlığın düşünebildiği, hayâl edebildiği her şeyi meydana getirmiştir!..

Kendi varlığı ile meydana getirmiş; kendinden meydana getirmiştir...

Fakat, kendine "vücûd"una nispetle de "YOK" hükmündedir!.

Şimdi, bu seyrin detaylarına giriyoruz:

87

Yani, kesret dediğimiz, çokluktan doğan sayısız varlıkların oluşu noktasına geliyoruz:

Kendindeki sayısız mânâları seyretmesi demek, bir anlatım ile şudur:

Kendindeki sayısız mânâları ortaya koyma gayesiyle, o mânâlara uygun, o mânâların ortaya çıkışına elverir sûretleri meydana getirmiş; gerçekçi bir ifade gerekirse, o sûretlere bürünmüştür!.

Kendi varlığındaki hangi özelliği veya mânâyı ortaya koymayı diliyorsa, o manâya uygun sûrete bürünmüştür!..

Burada dikkat edilmesi gerekli nokta şudur ki; o suretin, o mânânın gerektirdiği özelliklerle, o sureti oluşturmuş; o sûretin şartları içinde, o sûretten gerekeni ortaya çıkartmıştır..

Eğer, o sûretin şartları içinde gerekeni ortaya koymasaydı, ÖTEDE bir TANRI kavramı ve bunun sonuçları ortaya çıkardı ki, bunun neticesinde de varlıkta düzen diye bir şey olmaz; kaos olurdu!...

19

DİLEDİĞİ SÛRETTE ORTAYA ÇIKMAKTADIR

88

"O", Hangi özellik veya mânânın ortaya çıkmasını dilemişse, o mânâya uygun sûrete bürünmüş ve o sûretin şartları içinde gerekenleri ortaya koymuştur!.

İşte buna işaret edilen bir Âyet...İsra 84:

"Kul küllün ya`melu ala şâkiletihî"

"De ki:

Hepsi de programları doğrultusunda fiiller ortaya koyarlar - şâkiletihî- "

Yani, hangi özellik veya mânânın ortaya çıkması dilenmişse, onun ortaya çıkışı doğrultusunda bir program oluşturulmuş; o program doğrultusunda meydana gelen yapıdan da murad edilen fiiller ortaya çıkmıştır...

İşte bu sebeptendir ki, hepsi de kendi programları doğrultusunda fiiller ortaya koyarlar, açıklamasını yapar âyet!.

Eğer, bu noktayı kavrayabilirsek, bu kavrayış bize, en azından şunu getirmek zorundadır:

Kimi, neyi, nasıl ve ne şekilde, nerede ne biçimde görürsek görelim; O Yüce Zât`ın, kendindeki bir özellik veya dilediği bir mânâyı, o suret biçiminde ortaya koymak istediğini müşahede ederek; oradaki fiilin, varoluş gayesine uygun bir şekilde ortaya çıktığını farketmemiz gerekir.

Nitekim, Yunus Emre de,

"Yaradılmışı hoş görürüm;

Yaradan`dan ötürü!.."

mısrası ile bu noktaya işaret etmiştir...

89

Yaratılmışı hoş görürüm... Yani, meydana gelmiş o sûreti hoş görürüm... Niye?..

Çünkü o sûreti meydana getiren, orada o mânâyı ortaya koymak için, o sûrete bürünmüştür!.

İşte bu sebepten: "Ben yaratılmışı hoş görürüm" diyor, Yunus Emre... Bu noktaya vukûfu dolayısıyla...

Şimdi, bu boyuttan, yani bu tepe noktadan, varlığa baktığımız zaman; her bir birimde hangi mânâyı izhar etmek istiyorsa, o manâ ve özelliklere haiz bize göre sonsuz sayıda varlıkla karşı karşıya kalırız..

Elbetteki bu yaratışta, Allâh`ın isimleri diye bildiğimiz Esmâ-ül Hüsnâ varlıkta terkipler şeklinde zuhur eder..

Yani, varlıkta tek başına olarak "Rahiyim" isminin mânâsı veya "Kahhar" isminin mânâsı veya "Latif" isminin mânâsı aşîkar olmaz!.

Âlemlerde, tüm boyutlarda ve katmanlarda ortaya çıkan tüm sûretler, beş isimden, on isimden veya yirmi isimden oluşan terkipler halinde ortaya çıkar!.

İşte bu terkipler, birimsel varlıkları meydana getirir...insan, melek, cin... Bunların hepsi de bu Allâh isimlerinin, bileşimler hâlinde ortaya çıkışıyla varolan varlıklardır.

Bütün varlıklar, varoluş gayelerine uygun mânâlar ortaya koyar, dedik...

* * *

◆ KENDİNİ TANI

"İNSANSI" İLE "İNSAN"

Ef'al âleminde bulunanların bir kısmı, tümüyle kendini bilemeyişin gereği olan fiilleri ortaya koyarlar.

92

Kendi hakikatını ve ölümötesi yaşamı bilmeyişin sonucu olan bu yaşam tarzı, "hayvansal yaşam" dediğimiz, yaşamdır... Tümüyle, bedene dönük fiiller içinde bir yaşam şeklidir...

Kendileri için hiç bir yarar düşünmeksizin fiiller ortaya koyan sûretler ise, "Melekler" diye isimlendirilir. Bunların ortaya koyduğu fiiller, kendilerine dönük değil, tamamıyla, varlıkta bir şey oluşturmağa yöneliktir...

Hayvansal yaşama, mantıkla üstünlük getiren; ancak akli değil, zekâyı esas alan yaşam biçimi, "Cinler"in yaşamıdır... Kısa süreli olaylar içinde, bireysel menfaatlere dönük davranışlar ortaya koyarlar.

Nihayet, kendi aslını ve orijinini kavrayabilme yeteneğine sahip; dolayısıyla, en mükemmel yapıda meydana getirilmiş olan birim yaratılmıştır; ki o aynı zamanda yeryüzünde "Hilâfet" vasfına da sahip olan İnsan`dır!.

Ne var ki her iki ayaklı yapı mutlaka "insan" olmayıp, "insansı"da olabilir!.

"İnsansı"nın, "İnsan" kelimesine müsemma olabilmesi için, aklını kullanarak, kendi hakikatını tanınması, idrak etmesi; bedeninin bilincinde oluşturduğu kayıtlarından; bedenin istek ve arzularından kendini kurtararak; şuur boyutunda kendini bulması ve şuurunun, mutlak varlığın ilmi olduğunu farkedebilmesi gerekir...

İnsanın, "birimsel bilinç" kabulünü yitirmesi, "Ölmeden evvel ölmek" dediğimiz bir biçimdir.

Daha sonra da İlmî İlahî'nin, "Akl-ı Kül" adı altında kendisinde zuhuru yönüyle "hilâfet"e lâayık olması gerekir.

93

Demek ki insan, kendi bireysel varlığına dönük, bedenine dönük isteklerden, arzulardan arınıp, şuur boyutunda, bir bilinç varlık olarak kendini bulup, bu bilincinin sınırlarını âzamî ölçüde genişletip, varlığının mutlak varlık olduğunu tanınması suretiyle "hilâfet"e lâayık olacaktır!.

Bu bilincindeki birimsellikten; bedenle yaşayan izâfi varlık olma kaydından yani "insansı"lıktan çıkabilmek için, önce, "Hakikat" konusunun ilmini elde etmek gerekir... Yani, kişide, ilm-el yakîn dediğimiz hâlin kemâl bulması gerekir.

Varlık nedir?... Varlığın aslı nedir?... "Ben" dediğin varlık nedir?... Nasıl bir şeydir? Bunları öğrenip bilmek icap eder..

Eskiden, bu konular tamamıyla mecâzi ifadelerle anlatıldığı için, anlaşılması gerçekten çok zaman almış; ve bu zaman alışla birlikte de pek çok kişi tarafından bu işin hakikatının anlaşılması bir hayli güç olmuş; ve nihayet bu hakikate pek az insan ulaşmıştır!.

Günümüzün getirdiği kolaylıklar ve murad-ı ilâhi, Tek`lik olayının kavranılmasını büyük ölçüde kolaylaştırmıştır.

İşte bu sebeptir ki, biz, sayısız varlıkların moleküllerden; onların da aslı olan yüz küsur atomdan; atomların tek bir atom olan Hidrojen atomundan; dolayısıyla bu varlıktaki bütün varlıkların tek hidrojen atomunun çoğalmasıyla meydana gelmesinden rahatlıkla bahsederek; atomüstü boyutta varlığın kökenini rahatlıkla teke ulaştırabiliyoruz.

Atomaltı boyuta inince ise... Hidrojen atomunun aslının ışık zerrecikleri olduğunu, her şeyin enerjinin yoğunlaşmasıyla meydana geldiğini anlatarak, varlığın mutlak anlamda "TEK"ten ibaret olduğunu belli bir düzeyde ilmi olanlara kısa sürede bildirebiliyoruz.

94

Ne var ki klasik bilgilerle şartlanmış olanlarda, Tek`liğin anlaşılması hususunda önemli bir takım yanlışlar olabiliyor... Bu gün için önemli olan, bu yanlışların ortadan kaldırılmasıdır.

Biraz önce vurgulamıştım ki; hangi özellik ve mânâları ortaya koymayı murad ettiyse, o özellik ve mânâlara uygun sûretlere bürünmüş ve o sûretlerin kendi şartları içinde bir takım fiilleri ortaya koyma yoluna gitmiştir.

Varlık, orijininde, zâtı itibariyle O mutlak varlık olmasına rağmen, o sûretlerin şartları içinde o fiilleri ortaya koymuştur.

İş bu yüzdendir ki, "İlâhi kanunlar" denen evrende geçerli sistem, o muhteşem mekânizma:

"Velen tecide lisünnetAllâhi tebdila.."

"Allâh`ın varediş sisteminde, kanunlarında, asla değişiklik olmaz!" (48/23)

âyetinde belirtilen bir biçimde asla değişmez!..

"Doğa kanunu" da diyebileceğin sistem, 0 mutlak kanun koyucunun, sistem oluşturucunun dilediği bir biçimde hükmünü icra eder.

Yani, bir diğer anlatım ile;

Sebepler âlemi içinde yaşanılmaktadır... Varlık, tümüyle O'nun varlığından ibaret olmasına rağmen, yaşam tarzı, "O"nun içinde bulunduğu sûretin şartlarını yaşaması, ortaya koyması dolayısıyla, "Hikmet âlemi veya sebepler âlemi" biçiminde bir oluşum meydana getirmiştir...

Bundan dolayı da her birim, kendi yapısının, varoluş kapasitesinin içinde bir takım şeyleri oluşturmak mecburiyetindedir...

İşte, her bir birimin, takdir edilmiş bulunan bir özellik ve mânâyı ortaya koyması:

" Biz her şeyi kaderiyle halkettik"... (Kamer 49)

âyetinde vurgulanmıştır.

Ayrıca, bu hususu izah eden önemli bir açıklama da, Rasûlullah tarafından şöyle açıklanmıştır:

"Herkes ne için yaratıldıysa ona o kolaylaştırılır!".

Yani, hangi gaye için meydana getirildi ise o birim, o gayeye göre programlanmıştır!... O programın gereği de, gereğini yapmak da ona kolay gelir ve onu yapar!..

Bu gerçeği bilmeyen, birime dışarıdan bakan kişi ise, "bu kişinin kendine özgü bir iradesi var ve bu irade ile bunları yapmaktadır." deyip; orada bir irade-i cüz`ün olduğunu var sayar... Halbuki, o, irade-i cüz denen şey, gerçekte, irade-i Küll`ün tâ kendisidir...

Külli programın, o birimden ortaya çıkması hâlinde aldığı isim "irade-i cüz"dür..

Yoksa, bir irade-i Küll, bir de irade-i cüz diye iki ayrı irade yoktur!. Zaten, iki ayrı varlık, iki ayrı yapı söz konusu değildir ki, iki ayrı iradeden bahsedilebilsin!.. Külli irade`nin ve hükmün, birimden ortaya çıktığı haldeki adına, "irade-i cüz" denir...

İrade-i cüz`ün, yani birimin "küll"den - "Tüm"den bağımsız bir iradesinin var olması için, Vahdâniyetin var olmaması, yani, Tek`liğin var olmaması lazım gelir.

Varlığın aslı, orijini, "TEK" olduğuna göre, bağımsız bir varlığın kendine özgü "irade-i cüz"ünden de kesinlikle sözedilemez elbette.

96

Şimdi, bu çokluk kavramları içinde yaşayan insan, kendi orijininin O Tek varlık olduğunu anlama yolundaki ilmi elde ettiği zaman, kendisine karışık gelen bazı hususlarla karşılaşır.

Bunlardan biri şudur:

* * *

◆ KENDİNİ TANI

HAK YANMAZ, İNSAN YANAR MI..?

Gerçek ki, bu varlığın ve insanın orijini ve hakikatı, Hak`tır!... Hak, ise her hangi bir zarar görme kavramından berîdir!... Bu takdirde, insan için de "Cehennem" diye azap verici bir ortam olmaması icap eder...?

98

Burada, insan denilen varlığın aslı "Hak" olduğuna göre; "Hak" da cehenneme gitmeyeceğine göre; demek ki cehennem diye bir şey yoktur; cehennem, sadece avamı korkutmak için ortaya konmuş bir düzendir, sistemdir; diye düşünülebilir...

Burada varlığın Tek`liğini esas alan kişi, "cehennemin olmadığını" öne sürebilir.

Bu takdirde, "cennet" ve "dünya"nın da olmadığını öne sürmek gerekir; çünkü bunların tümü aynı kökendir; ve, ya hepsi vardır, ya da hiç biri yoktur!..

Bu husustaki yanılğı, şuradan oluşur...

Varlıkta oluşan her yapı, özü itibariyle isimler bileşiminden meydana gelir, demiştik.. Terkip şeklinde oluşmuş sûretler, kendi sûretlerinin ve yapılarının gereğini yaşar!.

Yapısına ters düşen durumlarla karşılaşılması halinde de, yapısı "zarar" dediğimiz bir biçimde etki alır.

Dolayısıyla, insanın bir sûreti, bir batını ve bir zâtı olduğu gibi, cehennem de bir sûreti, bir bâtını ve bir de zâtı vardır.

Cehennem`in de hakikati, orijini, zâtı Hak`tır...insanın da hakikati, orijini Hak`tır!.

Ama insanın sûreti ve bâtını esmâ terkididir!.

Cehennem de oranın kendine özgü canlılarının da sûreti ve mânâsı isimler bileşimidir!.

Ve daima bu iki bileşimden güçlü olan, güçsüz üzerinde belli etkiler oluşturur; bu oluşmanın sonucunda da cehennem ortamında kalan insan, aslının Hak olmasına rağmen zarar görür!.

Bunun dünyadan çok basit bir misâlini şöyle verebiliriz...

"Ateş" denilen şeyi inceleyelim...

Bu ateşin aslı ve orijini, zâtı; Hak`tır!.

Nitekim Hak`kın belli isimler bileşimi, ateş dediğimiz yapıyı meydana getirir...

Kağıdın veya elinin yapısı da orijini, hakikati, zâtı itibariyle Hak`tır!.

Fakat gene de, ateşin bileşimini oluşturan isimlerin meydana getirdiği güç, yani ateşlik gücü, senin elini veya kağıdı yakar!.

Varlık Hak ise, yanmaması gerekir, dersin ama iş o kadar basit değil... ortada resmen bir yanma sözkonusu!... Birinin terkihi, diğerinin terkidinden zarar görüyor!.

Burada dikkatten kaçmaması gereken bir gerçek var ki o da şudur:

Elini veya kağıdı meydana getiren atomlar, orada, o şekilde bileşim halindeyken, başka şekildeki bir bileşim haline dönerler... Ve Atomlar, elinin ya da kağıdın yanmasına rağmen, hiç bir zaman zarar görmez!.

Demek ki maddenin bileşik yapısında, o yapıya nispetle belli bir zarar meydana geliyor; ama, bir alt boyuta zarar ulaşmıyor!... Ateş, başka şeyleri yakar, ama kendini yakmaz!. Yani, atomik yapısı aynen devam edegider.

İşte bu örnekte olduğu gibi; birim aslının, hakikatının, zâtının Hak olmasına rağmen, terkipsel yapısı yüzünden, cehenneme gittiği zaman, yanar!. Yanma olayı meydana gelir.

100

Nitekim, Dünya`da da aynı olay söz konusu!... Dünyada da insan, ateşe düştüğü zaman yanıyor!. Veya kendine zarar verici başka bir etki ile karşılaştığı zaman, o zarara katlanmak zorunda kalıyor!...

Ahiret denen mikrodalga boyut da buradan çok farklı bir boyut değildir ki!.

Evet!.. Birisi, bizim algılarımıza GÖRE kaba madde, atom üstü boyut; diğeri de atomaltı mikrodalga boyut!..

Neticede, her iki boyutun da bileşimleri gereği kendine özgü sistemleri; ve bu boyut varlıklarının bir diğeri etkilemeleri söz konusu...

Şimdi, gelelim yanılığa düşülen çok önemli bir başka meseleye...

"Mademki benim varlığım Hakk`ın varlığıdır; Hakk`ın da hiç bir şeye ihtiyacı yoktur!... Öyle ise ben, kendi varlığımın Hakk`ın varlığı olduğunu anlayıp, idrak ettikten sonra, artık

ibadete, namaza, oruca, hacca, zikre, geceleri kalkıp namaz kılmaya ihtiyacım yoktur"; diyenlere...

Nitekim, Risâle-i Gavsîye`de, AbdülKâdir Geylânî Hazretleri de:

"Kim ki, Hakk`a vâsıl olduktan sonra, beşeriyetiyle ibadeti irade ederse O, Hak`dan uzak düşmüştür; Hakk`a şirk koşmuştur..." diyor.

Öyle ise, "ben bu hakikatı anlayıp, idrak ettikten sonra, artık benim herhangi bir ibadet yapmak gibi bir olayım olamaz!."

İşte, çok çok önemli bir yanılğı noktası da burada mevcuttur!.

HAK İBADET EDER Mİ?

Sen, varlığının, Hakk`ın varlığı olduğunu, bilsen de bilmesen de, varlığın, O`nun varlığı!.

102

Bu bilişle, farkedişle, yapında bir değışiklik olmuyor ki!...

Sadece, varlığının hakikatini kavrayıp idrak etmiş oluyorsun!. Atomüstü boyuttaki yapında, bileşiminde bir değışiklik oluşmuyor ki!..

Yaşamın, bu bilgiye rağmen, var oluş gayene uygun bir biçimde, içinde bulunduğun boyutun şartlarına göre devam ediyor...

Nasıl ki, madde bedeninin varlığı dahi, Hakk`ın varlığı ile meydana gelmişse; buna rağmen, yeme-içme, uyuma gibi şeylere muhtaçsa; bu ihtiyaç duyma onun Hakk`ın varlığından meydana gelmiş olmasına engel değilse; ve hatta, bu oluş biçiminin dilenilmesinin bir neticesi ise...

Aynı biçimde, ibadet adı verilen, namaz, oruç, zikir gibi bir takım çalışmaların da, senin Hakk`ın varlığı ile meydana gelen oluşumuna ters düşmez!...

Zira bu çalışmalar, ruh dediğimiz mikrodalga beden ve beyninin, ölümötesi yaşamda, içinde bulunacağı ortam şartları dolayısıyla, ihtiyaç duyacağı nura veya enerjiye gerekli olduğu için konmuştur!.

Nasıl ki beden, burada varlığını Hak`dan almasına rağmen, yemeye içmeye gerek duyuyorsa; ve bu durumu da orijininin HAK oluşuna ters değilse; ruh bedenini yani mikrodalga bedenini de, yarınki ölüm ötesi yaşamda namazın, orucun, zikrin meydana getireceği enerjiye ihtiyacı vardır!.

İşte ibadet adı verilen çalışmalar bu zorunluluk sebebiyle konulmuştur!.

103

Sen diyelim ki, şu anda varlığının Hakk`ın varlığı olduğunu biliyorsun; ama buna rağmen de bedensel ihtiyaçların ortadan kalkmıyor!.

Bunu gibi, ruh yani mikrodalga bedeninin ve beyninin de, yarın içinde bulunacağı ortam ve şartlar itibariyle belli bir enerjiye ihtiyaç duyacaktır!.

O enerji ise ancak bu dünya`da, bedenli yaşam içinde iken, beynin üretmesi ile elde edilir...

Dünyada iken gelecekte gerekli olan enerji elde edilmemiş ise, ölüm ötesi yaşam içinde bunun elde edilmesine imkan yoktur... Çünkü, oradaki mikrodalga beyin, mikro dalga bedendir. Mikro dalga bedendeki mikrodalga beyin böyle bir şey üretemez!.

Üretemeyeceği için de, oradakilerin hepsi:

"Keşke Dünya`ya geri gitsek de yapmadığımız amelleri yapsak!"

diyeceklerdir.

Dünyaya gelmekten gaye; dünya şartlarına ulaşmak, yani dünyada yaşarken sahip olduğu mikrodalga üreten biyolojik beyine geri dönmek, onu elde etmektir!... Ki bu asla mümkün değildir!

O yüzden, işin hakikat bilgisine vakıf olabilmiş, fakat şaki olması hasebiyle gerekli çalışmaları yapmamış olan bir çok zevat cehennemdedir.

İşte bu yüzden, Abdülkerim el Ciyli Hazretleri, İnsan-ı Kâmil kitabında; Eflatun`u, varlığın bir çok hakikat sırlarına vâkıf olmasına rağmen, Cehennem`de gördüğünü yazar.

Bir çok hakikat sırlarına vakıf olmuş kişi dahi Cehennemdedir!. Bunlar, işin "SIR" noktalarıdır...

104

Buna karşılık, "Cennet ehlinin birçoğunu, bühl kişiler teşkil eder"

buyurur Hazreti Rasûlullah Aleyhisselâm.

Zira, Cennete gidiş olayı, kişinin ameline bağlı değildir...

Dinlerler ki Rasûlullah Aleyhisselâm'dan:

" Hiç biriniz, kendi amelinizle Cennete giremezsiniz!..."

"- Sen de mi Ya Rasûlullah?..."

"- Evet, ben de!.. Ne var ki, Allâh`ın rahmeti beni kuşatmıştır."

Yani, "var oluşumda beni cennetlik olarak takdir etmiş. Beni, "said" olarak dünyaya getirmiş. Bu yüzden ben Cennet`e gideceğim..." demek istemektedir.

Kişi eğer, Cennete gidecekse saadet ehlinin amelleri kendisine kolaylaştırılır.

Saadet ehlinin ameli olan namaz, oruç, zikir, başkaları için yaşamak; birimsel varlığının menfaatlerinden başkaları uğruna vazgeçmek; "nefs"ini başkalarına tercih edip kendini öne geçirmek değil, başkaları uğruna "nefs"ini kurban edip onların menfaatinin gerektirdiği, onlara yardımcı olabilecek bir biçimde yaşamak gibi Cennet denilen ortama uygun, nurunu, enerjisini artırıcı çalışmalar içinde olur...

İşte bu sebepten gaye sadece hakikat bilgisini elde etmek değil; hakikat bilgisini elde ettikten sonra da, varlığın oluş sisteminin gereği olarak, hakikatten sonraki mârifet ilminin gerektirdiği bir biçimde, belli çalışmalar yaparak, mikrodalga beyin ve bedenine o enerjiyi yüklemek zorundadır kişi. Elbette bu ona kolaylaştırılmış ise bunu yapabilir. Yapmayı suçlamıyorum!... Oluş sistemini anlatmaya çalışıyorum...

105

Şayet kişi, Cennet yaşantısı dediğimiz kendindeki ilâhi vasıflarla tahakkuk edebilme ortamında, kendi hakikatını yaşamak için var edilmişse, ona hakikat ilmi ile birlikte, mârifet ilmi de ihsan olunur.

Bu mârifet ilminin sonucu olarak, yaşamdaki sistemin nasıl var olduğu, nasıl işlediği, bu işleyişin gereği, neler yapması gerektiği farkettilir.

Artık o kişi, hakikatın ilmine vâkıf olmasıyla birlikte, zâhirde de yapılması gereken fiilleri hakkı ile yerine getirir.

"Liyağfire lekAllâhu matekaddeme min zenbike ve mateahhare"

"Gelmiş geçmiş, bütün günahları af edilmiştir."

Allâh, gelmiş ve gelecek bütün günahlarını bağışlamıştır Rasûlullah Aleyhisselâm'ın.

Buna rağmen gene de Rasûlullah Aleyhisselâm'a şöyle buyurulmuştur Kur`ân-ı Kerim'de:

"Allâh`a yakınlık kazanman, o öğülen yüce makama erişmen için, geceleri teheccüd namazı kılmak senin için gereklidir"

âyeti gelmiştir.

"Sana yararlı olmak üzere geceleri kalk, namaz kıl"!.

Çünkü;

"Velen tecide li sünnetAllâhi tebdilâ"

"Allâh`ın varediş sisteminde asla değişiklik olmaz"

* * *

◆ KENDİNİ TANI

23

HERKES FİİLİNİN SONUCUNA KATLANACAK

108

Dikkat edile... Kim ne fiil ortaya koyarsa, o fiilin neticesi kaçınılmaz bir şekilde onun için oluşacaktır!...

Kim zerre kadar müsbet bir şey işlerse, neticesi onun için oluşur. Kim zerre kadar menfi bir şey işlerse, neticesi gene onun için oluşur. Dolayısıyla, kişi Rasûlullah Aleyhisselâm dahi olsa, kendisinden ortaya konan fiilin neticesi kendisi için oluşacaktır.

İşte bu idrâke gelen kişi, Bakara sûresi'nin başlarında anlatılan:

"Ve leneblüvennekum bişeyin minel havfi vel cui ve naksın minel emvâli vel enfüsi vessemerat, ve beşşirris sabiriyne elleziyne iza asabethum musiybetun kâlu inna lillah ve inna ileyhi raciun."

"Biz, sizi açıklıkla, korkuyla, "nefs"inizle, elde ettiklerinizle imtihan edeceğiz. Bütün bunların neticesinde onlara bir olay isabet ettiği zaman onlar, biz Allâh içiniz ve O'na

dönücüyüz." derler. "Bunların hiç biri üzerinde durmaz; ben sadece Allâh için varım ve Allâh`a dönücüyüm" derler.

Yani, işin sözüyle yetinmezler, kendi varoluş gayelerini, niye var olduklarını bilir; olayın görünen yanı üzerinde durmaz; "ben Allâh için varım ve bunun gereğini yaşamaya devam ederim." der ve o şeyi siler geçer!...

Çünkü, zaten o birimin nelerle karşılaşacağı; o birime nelerin isabet edeceği; o birimin başından nelerin geçeceği; o birim var olmadan önce programlanmıştır... Ve o programın gereği olarak, o programı uygulayacak şekilde meydana getirilmiştir!.

109

Nitekim Kur`ân-ı Kerim'in Hadid Sûresi 22 ve 23. âyetlerinde şöyle der:

"Yeryüzünde yani çevrenizde, veya nefislerinizde, yani varlığınızda size isabet eden bir musibet, biz o olayı meydana getirmeden evvel mutlaka bir kitapta yazılmıştır."

Yani, o olay meydana gelmeden önce, biz o olayın öylece olmasını takdir etmişizdir.

"Bunu, yani bu olayın böylece önceden size takdir edilmiş olduğunu ve olmasının yazılmış olduğunu bilip de elinizden çıkan şeylerden dolayı üzülmemeniz ve elinize giren şeylerle sevinip şımarmamanız için açıklıyoruz."

İşte , KUR`ÂN burada da en büyük ifşaatı yapıyor...

Yani, seni biz ne için meydana getirmişsek, o meydana getirdiğimiz işe uygun olaylarla karşılaştıracamız. Bu olayları biz, seni meydana getirmeden evvel takdir ettik. Sisteme sevk ettik. Sistem içinde bunlar oluşuyor. Ve oluşuma göre de senin varlığın meydana geliyor. Senin varlığın, bu gereken olayları meydana getirecektir.

Sen, bu olayların içinden geçeceksin!... Bunun böyle olduğunu bil.

Dolayısıyla bu işlerin içine girdiğin zaman, sana zarar geliyor gibi gözükürse o zarardan dolayı üzülme, sıkılma!. Veya sana bir menfaat gibi geliyorsa, o menfaat, benim yaptığım çalışmalardan dolayı geldi diye, sevinip şımarma!.

Bunlar senin programının gereği, sende oluşması gereken şeylerdir. Sana, hayır gibi gözükür, halbuki şer olabilir. Şer gibi gözükür, hayır olabilir, sen bunu bilemezsin.

Nitekim, "Bakara" sûresinin 216. Âyeti :

"Hoşunuza gitmeyen nice şeyler vardır ki, sizin için, onlar hayırlıdır. Ve size hoş gelen nice şeyler vardır ki sizin için şer`dir... Allâh bilir, siz bilemezsiniz!."

110

Yani, sizin oluş programınızda bunlar meydana gelmiştir.

Ancak, sizin terkihi yapınıza göre; size uygun düşmeyen şeylere siz, "şer" adını verirsiniz. Halbuki bileşiminize uygun olmaması dolayısıyla o şey sizin hakkınızda gerçekte hayırlıdır... Sizi, terkinizin oluşturduğu kayıtlardan çıkarmak için olay oluşturulmuştur. Şuurunuzu, terkinizin kaydından kurtarmak için o olay düzenlenmiştir...

Ve...

Size birçok şeyler "hayır" gibi gelebilir. Çünkü o oluşan şey, senin bileşimine uygun olan şeydir. Ne var ki o olay esasında "şer"dir!.

Senin terkibine uygun geldiği için, senin hoşuna gider, ona devam edersin ve o şey seni bedenselliğe, birimselliğe bağlar; ve yine o olay seni şuur boyutundan uzaklaştırır!.

Şuur boyutundan uzaklaştırdığı için de o şey sana hayır gibi gelmesine, gözükmesine, o şeyi hayır gibi düşünmene rağmen, esasında o şey senin için şer`dir!.

Hayır ve şerrin gerçeği şudur:

Seni, yani şuurunu, isimler bileşiminin yapısından ve kayıtlarından kurtarmaya çalışan şey, hayırdır...

Seni terkipsel yapına, bedensel yapına çeken, kendini beden gibi, birim gibi kabullenmene yol açan şey de şerdir!... Gerçek böyledir!.

Buna karşın bedensel çıkarlarına göre ise; senin bedenine, tabiatına uygun gelen şey, hayırdır... Seni bedeninden uzaklaştıran, bedenin istek ve arzularına cevap vermeyen şey de sana şerdir!...

Hemen burada, şunu anlamalıyız!..

Senin bedenine uygun gelen; bedenin istek ve arzularına cevap veren, seni bedenselliğe çeken istek ve arzular, demek ki gerçekte "şer"dir...

Eğer bunları anlayıp, idrak edersen, artık kendini buna göre düzenlemek zorundasın!...

Çok önemli hususlardan biri de; anlatılan olayın "TEK"lik konusuyla bağlandığı nokta, neresi?...

Şimdi oraya gelelim...

* * *

BİLİNÇ SİÇRAMASI

Sen, eğer Mutlak, "Tek" varlığın bir kısım özelliklerine ayna olmak üzere var edilmiş bir birim isen; aynanda, O Mutlak varlık, kendindeki hangi özellikleriyle seyretmeyi dilemiş ise, buna uygun bir programı, senin için meydana getirmiştir!.

112

Bu programın gereği olarak sen, seni bireysellikten, bedensellikten, kendini beden olarak kabul etmene dönük hallerden kurtarıcı olaylar dizisi içine düşersin... Çünkü senin için böyle bir program murad edilmiştir!.

Bu programının gereği olarak, bedeninin istek ve arzularına cevap vermeyen bir yaşam içine girersin.

Gün be gün yaşadığın olaylar içinde maddeden ve birimsellikten uzaklaşmağa, soğumağa, nefret etmeğe başlarsın... Bu durum da seni şuursal boyuta çeker. Veya halk deyimiyle senin, Allâh`a yönelmene yol açar... Madde senin için bir değer ifade etmemeğe başlar!.

Bunun, birimde ki algılanış şekli şudur...

"Artık, benim için dünya, madde, para pul, evlat, ana baba hiç bir şey ifade etmiyor" demeye başlarsın...

Böylece seni birimselliğe çeken şeyler, senden alınır; bilinç boyutuna doğru bir yönelim başlar. Bu yöneliş yapılan ibadetlerle gittikçe güç kazanır. Zikir, oruç, gece namazları vs. gibi...

Eğer senin için tam bir ayna olma hâli takdir edilmişse; öyle bir noktaya gelinir ki, bir anda sende bir bilinç sıçraması olur.

Ben, bilinç sıçraması tanımlamasını kullanıyorum... Veya başka bir ifadeyle, eskilerin dediği gibi, perde kalkar!.. Bu defa sen, bilinç olarak, bir üst boyutta kendini bulursun!.

Üst boyut; Akl-ı Küll boyutudur... Terkipsel şuur boyutu; Akl-ı cüz`dür...

113

Terkipsel boyutun üstündeki boyutun bilinci ise Akl-ı Kül boyutudur... Yani, bugünkü tabirle Kozmik şuur boyutu diyelim.

Hazır sırası gelmişken "CÜZ" ve "KÜL" tâbirlerinin de gerçeğini açıklayalım..

"İrade-i KÜL" ya da "Akl-ı KÜL" ve de "İrade-i Cüz", "Akl-ı cüz" tâbirleri kullanılır... Bunun anlamı şudur:

Hatırlayınız ki Varlık gerçekte TEK`tir!.. Kesret yani çokluk algılaması, vehmîdir yani birime takdir edilmiş programın oluşturduğu varsayımdır!.

Durum böyle olunca, ana sistemdeki irade ve şuur yani bilinç "KÜL" diye tanımlanırken; sistemin oluşturduğu programın meydana getirdiği birimden, ortaya çıkan akıl ve iradeye de "CÜZ" adı verilmiştir!..

Kişideki "irade" mâhiyet olarak orijinin aynı; potansiyel olarak farklıdır!.

"MÜRİD" ismiyle işaret edilen Allâh`ın **"İRÂDE"** sıfatının "kül" ve cüz"deki mahiyeti aynıdır!.. Buna karşın, kişinin **"fıtratının"** oluşturduğu program dolayısıyla **"irade"** potansiyeli elbette ki son derece farklıdır...

"ALİM" ismiyle işaret edilen Allâh`ın **"İLİM"** sıfatının, kesret âleminde terkiple açığa çıkışının adı **"AKIL"**dır... Sistemin aklının adı **"Akl-ı KÜL"**dür!... Birimde terkipsel özellikler altında açığa çıkışında ise **"Akl-ı CÜZ"** adını alır...

İşte bilinç sıçraması ile kendini **"aklı-ı kül"** mertebesindeki kavrayış kapasitesi içinde bulursan bir üst boyutta, senin tüm değer yargıların, varlığa, yaşama, mevcudata bakış açın değişir!..İşte buna, eskiler; **"Velâyet"** mertebesi, **"Allâh`a yakın"** mertebesi demişlerdir...

114

Elbette her nesnenin değeri zıddı ile ortaya çıkar...

Buna karşın sen, Allâh`dan bîhaberlik durumunu yaşamak amacıyla yaratılmışsan; bu defa sende bedene dönük istek ve arzular ağır basar!. Yeme-içme, giyme, para, seks, çevre vs. gibi dünyaya ve maddeye dönük bir yaşam arzulamağa; bütün bunları giderek daha çok istemeğe başlarsın...

Bedene dönük çıkarlar için yaşamağa, konuşmağa ve koşuşturmağa başlarsın. Bu durum da, her geçen gün senin beden batağında daha fazla batmana yol açar.

Bu arada sende, bedeninin bu istek ve arzularının karşılanması süresince, **"hayır"**larla, güzel şeylerle karşılaştığını sanırsın ki, onlar senin için gerçekte, **"şer"**dir!.

Buna mukabil, seni maddeden soğutucu veya uzaklaştırıcı her hangi bir olayla karşılaştığın zaman ise sana zarar geldiğini düşünür, onun senin için şer olduğunu

düşünürsün... Halbuki o, senin için hayırdır, sen bunu bilemezsin...

Şimdi burada önemli olan şu noktayı iyi düşünmek lazım...

Ben ne için varım?... Benim aslım ve hakikatım nedir?... Ben neyi yaşamak zorundayım?...

Bu suallerin cevabını kapsamlı bir biçimde düşünmeğe başlarsan işte o zaman senin için bir çok şeyler açıklık kazanmağa, sana kolaylaşmağa başlar...

Ama bu da ancak, eğer senin için o yakınlık mertebesi, derecesi takdir edilmiş ise kolay olur. Aksi takdirde, kolaylaşması mümkün değildir.. Yani, seni , Allâh kendisi için seçmişse,

"Allâhu yectebi ileyhi men yeşa` " (42/13)

"Allâh dilediğini kendisine seçer"

Âyetinde olduğu gibi, seni bilinç boyutuna yöneltir...

Şuur boyutuna yönelme; "Tek"liğe, yani, Allâh`ın Vahdâniyetine yönelmedir.

Bu yönelmenin neticesinde sen maddeye ve bedene dönük istek ve arzularından arınır, hakikatın gereği ne ise onu yaşamak için bir takım çalışmalar içine girersin.

İşte bu çalışmaların içine girdikten belli bir süre sonra, bu konunun ilminin de yardımıyla, kendi varlığının gerçekte var olmadığını; tüm varlığın O`nun varlığı olduğunu; herşeyin, O`nun kendi varlığından meydana getirdiği sûretler, mânâ terkipleri olduğunu farkedersin!.

Bunu farkettikten sonra da, biraz evvel bahsettiğim ayak kaymaları noktalarına gelirsin.

Yani ilham yolu “TEK”liği kavrayışın sonucunda karşına çıkacak ola girdaplara..

Burayı çok iyi anlamak zorundayız!

* * *

25

GİRDAPLAR

"Mâdem ki benim varlığım Hak, madem ki benim varlığım O`nun varlığı. Öyleyse, O`nu hiç bir şey kısıtlamaz, kayıt altına almaz, ben dilediğim gibi yer içer, yaşarım" noktasına gelirsin...

118

İşte, saptırıcı cinlerin ya da vehminin, sana getirebileceği son bela burada başlar!.

Çünkü, bu düşünce içindeyken farkında olmadan tamamen bedene dönük bir yaşam söz konusu olur. Yemeğe, içmeğe, uyumaya, çiftleşmeye ve tamamen dünyaya yönelik menfaatlere sahip olma uğruna, kayıverirsin.

Eğer, bu noktada, sana bunları idrak ettirecek bilgili ve tecrübeli bir yol gösteren, varsa, bu açıkladığım incelikleri sana anlatarak, durumunu fark ettirip, idrak ettirip, senin kurtulmanâ vesile olur... Ancak, senin için kurtuluş takdir edilmişse...

Yoksa nice ve niceleri burada takılıp kalmış; niceleri O`na erme noktasına yaklaşmışken, Allâh`dan ebeden perdelenip, herşeylerini yitirmişlerdir...

Burada, en azından şunu örnek almak lazım... Benden evvel kimler geçmiş?...

Hz. Rasûl Aleyhisselâm geçmiş, Cüneyd Bağdadi, Bayezid Bistami, Seyyid AbdülKâdir Geylânî, Seyyid Ahmed Bedevi gibi sayısız hakikate erişmiş, mârifete ulaşmış zevat geçmiş!..

Bunların hepsi de, bu hakikatleri bilmelerine rağmen, hakikatten sonraki marifete de eriştikleri için, zâhirde madde boyutuna dönük değil, şuur boyutuna dönük bir tarzda yaşamışlardır.

Yemelerini, içmelerini asgari sınıra indirmişler. Zikre, namaza, gece namazına ağırlık vermişler; oruç ve sair çalışmalarla yetinmeyip, bu amellerin ötesinde de şuur boyutunda "Tek"liği yaşamağa yönelmişlerdir.

Burada araya bir açıklama getirelim;

Mârifet vardır, Hakikatten önce...

Mârifet vardır, Hakikatten sonra!..

Birincisi, "Mülhime nefis" mertebesindeki kişinin Hak`ka mârifetidir.. Bu kişiye "Ârif" denilir..

İkincisi, "Mardiye nefis" mertebesinde açığa çıkan "maarifi Billah"tır!. Çıktığı mahalle, "Ârifi Billah" denilir..

İkisi arasındaki fark, bardaktaki suyla, deniz arasındaki fark gibidir, eğer misalle anlatmak gerekirse...

İşte yukarıda anlattığımız düşünce ve duygular, fitneler "mülhime nefis" düzeyindeki âriflerin başına gelir...

Eğer bu açıkladığımız kriterleri elden kaçırmazsan, kolay kolay, vehminin senin için doğurduğu tehlikelere düşmezsin!...

Şu anda nasıl, çevrende arkadaşın, eşin-dostun, annen-baban, kocan-karın vb. gibi birimler varsa, ölüm ötesi yaşamda da çevrende böyle bir takım insanlar olacaktır.

Şu anda nasıl ki Vahdet esası, eğer yaşayabiliyorsan, bir gerçekse, ölüm ötesi yaşamda da, öylesine gerçektir...

Yani, şu anda birimlerin var olması, nasıl Tek`liğe ters düşmüyorsa, ölüm ötesi yaşamda da birimlerin var olması Tek`liğe ters düşmez!.

Şu anda, annen baban, arkadaşın, ahababın veya komşun vs. terkipsel yapısı gereği her hangi bir yardıma ihtiyaç duyduğunda ona yardım ediyorsan, bu yardım isteme ve etme kavramları Tek`liğe ters değilse; ölüm ötesi yaşamda da aynı şeyler söz konusudur... Veya onlardan sana yardım gelmesi söz konusudur.

Yani bunların hiç birisi "Tek"liğe ters düşen noktalar değildir...

Ters düşüyor gibi görüyorsak, bizim bu hususta "Tek"liği anlayamayışımız, o ters görüşü meydana getirmektedir.

Öyleyse, bizim "Tek" kavramını; Tek`liğin, kendi mânâlarını, oluşturmak istediği mânâları ortaya çıkarmak üzere sûretlere bürünmesi olduğunu; her suretin kendi şartları içinde yaşamak durumunda olduğunu; O`nun, o hâli yaşamayı murad etmesi dolayısıyla hoş görülmesi gerektiğini bilerek, hiç bir olaya veya birime kızmayıp, sinirlenmeyip, üzülmeyip; her birimin her fiilini yerli yerinde görüp; ona elimizden geldiğince, şuur boyutuna yönelmesini sağlayacak şekilde Hakk`ı tavsiye edip; bu yolda çalışmalarında ona yardımcı olmamız gerekir.

Zira insan, tabii yaşamın şartlarını yerine getirerek yaşadığı sürece, hüsrandır!...

"İnnel insane lefiy husrin"

İnsan bedenselliğe, birimselliğe dönük yaşadığı sürece, hüsrandır...

"İlleleziyne amenu..." Yani, "iman edenler".

"Ve amilus salihati..." "Bu iman ettiğinin gereği amellerde bulunanlar"...

"Ve tevasav bilhakkı"... "Hakk`ı tavsiye edenler"...

"Ve tevasav bissabr"... "Ve bunun gereğini yaşamak için, olaylar karşısında sabredilmesi gerektiğini karşılarındakilere bildirenler"..

İşte bunlar, hüsrandan kendilerini kurtarırlar.

Öyle ise, bizim yapacağımız şey; Tek`liğin ne olduğunu çok iyi anlamaktır.

Birimsel yapıların, "Tek"liğin kendisinden ortaya koymak istediği mânâlara göre bürünmüş suretler olduğunu ve bu suretlerin O`nun sûretleri olduğunu bilmek, dolayısıyla varlıkta, gerçekte tek bir Vecih olduğunu ve O`nun sûretleri olduğunu, Allâh`ın Vechi olduğunu; ve her bir noktada O`nun veçhini seyretmek durumunda olduğumuzu müşahede etmek...

Ve de şuur boyutunda yaşamak suretiyle onu hissedebilmeye çalışmak, esas vazifemiz olmalıdır...

Eğer, O`nun kendine seçtiği birimler olarak meydana getirilmiş isek...

Aksi takdirde, tamamıyla bedene dönük istek ve arzularla, bedene dönük zevkler, çıkarlar, oluşlar içinde koşturup bir çok şeyi yitirmek durumuyla yüz yüzeyiz...

Öyle ise, evvela kendi yerimizi, yurdumuzu, halimizi anlayalım...

Bunun için gerekli olan kıstasları da özetle burada vermeğe çalışalım...

* * *

◆ KENDİNİ TANI

"NEFS" MERTEBELERİ (Klasik Anlatımla)

Kişinin, kendinden arınması çalışmalarında belli mertebeler tespit edilmiş. Yani, kişinin idrak kendini hissediş seviyesi belli "nefs" mertebeleri şeklinde adlandırılmış.

Bunlar; "Levame nefs", "Mülhime nefs", Mutmainne nefs", Râdiye nefs", "Mardiye nefs", "Sâfiye nefs" diye tarif olunmuş...

Baştaki "Emmare nefs"i hiç söylemiyorum;ki o tamamıyla hayvansal bir yaşamdır... Bedenin istek ve arzularına dönük bir yaşamdır.

"Levame nefs" denen hâl şudur :

Kişi, kendisinin ulaşması gerektiği noktaya dair bir takım bilgiler edinmiştir. Kendisinde bir takım idraklar oluşmuştur.

Ne var ki, dönüp kendine baktığı zaman, ulaşmak istediği hedefin gerektirdiği çalışmaları zaman zaman yapamadığını; kendisini bu noktaya ulaştırmaktan alıkoyan davranışlar içinde bulunduğunu farkeder.

Bundan dolayı, bu çalışmalarını yapabildiği zaman sevinir, yapamadığı zamanlarda ise üzüntüye, ümitsizliğe kapılır. Kendi kendine kızar, "levm" eder. "Niye ben, bu gerçekleri bildiğim halde gereken çalışmalarını yapamıyorum?.." gibi düşüncelere kapılarak üzülür!

İşte bu, kendi kendine kızma, levm etme, yani "Levvame nefis" durumudur...

Kişi bu hâl içindeyken...

Zaman zaman aldığı ilim ve ilhamlar sonucu, idrakı ağır basar; kendi aslının hakikatının "O" yani "Allâh" olduğunu farkeder; devre devre kendini "O" gibi hissetme durumuna girer!..

125

İlham yolu ile oluşan bir ilimle kendi aslının ve hakikatının "O" olduğunu hissedip, bunun yaşamı başlar.

İşte bu tür bir yaşam haline girdiği anlarda, "Mülhime nefis" durumundadır. Mülhime, ilham alan demektir.

İlham aldığı anlarda, sanki bedeni yokmuş gibi, sanki dünya yokmuş gibi hisseder. Kendini, O olarak hissetmeğe başlar. Kendisi vardır ama, kendisini O olarak hissetmeğe başlar.İşte burada, "Mülhime nefis" durumundadır...

İşte burası ayakların kaydığı bir yerdir!...

Biraz evvel bahsettiğim, kendini "Hak olarak görmek" düşüncesi dolayısıyla; Hakk`ın bir takım şeylerle kayıt altına giremeyeceği, Hakk`ın namaza, oruca, ibadete ihtiyacı olmayacağı gibi düşünceler, hileler vs. hep bu "Mülhime nefis" durumundaki kişilerin içine düştüğü girdaplardır...

Bu girdab olan düşüncelere kapıldığı anda da kişi, güçlü olarak bağlandığı bir rehberi yoksa, otomatikman girdap onu dibe çeker!.

Dibe vurduğu zaman geldiği nokta, "Emmare" noktasıdır.

Eğer nasibinde varsa, bir vesile ile buradan kendini kurtarma şansına erişirse, -ki bu çok ender oluşur-, o zaman yeniden "levvame" durumuna gelir..

Girdabın dibinden, "Levvame" noktasından, tekrar denizin üstüne çıkar. Denizin üstüne çıkması, "Mülhime" noktasına tekrar gelmesi demektir...

Ancak, bu iniş çıkış, bir kaç haftada değil, çok uzun süreler içinde olur...

Şayet tekrar yukarı çıkabilirse, bu defa girdaba kapılmadan, yüzerek hedefe ulaşmağa çalışır.

Fakat, heyhat!..

Yolda yine ne girdaplar vardır!...

Burada dikkat edilmesi zorunlu en mühim nokta; "hakikat" ilminin kendisinde oluşturacağı düşünce şeklinin, kendisini bedenselliğe kaydırıcı girdaplarına düşmemektir!.

Eğer o, hakikat ilmi ile birlikte, yoğun biçimde zikir, oruç, namaz, gece namazı gibi hususlara riayet eder; bunların arasında kalan süreç içinde de hakikat müşahedesini kendinde oturtursa; ki, bu oturuş öyle bir noktaya gelir ki, artık hakikatı hissedişinde, tatmin edici bir noktaya ulaşır.

Yani, artık kendisinin, O`nun varlığıyla varolduğu olduğu yolunda içinde herhangi bir şüphe kalmaz. Kendini beden kabul etme hâli ortadan kalkar!. Dolayısıyla, bedene dönük menfaatler, istekler, hırslar kalmaz...

Artık bu düşünce düzeyinde, bedene dönük her hangi bir olay olsa da olmasa da onun için birdir!.

Olmazsa, niye olmadı diye üzülmez; olursa, nasıl oldu diye sevinmez. Şuur boyutunda O'nun varlığı olarak yaşama konusunda tatmin olmuştur...

İşte o zaman "Mutmainne nefs", yani "Hakikat"ı idrakta tatmine ulaşmış "nefs" olarak târif edilir... Bu ilm-el yakın hâlidir!..

Bu tatmin oluşun neticesinde bakar ki; varlıktaki her birim, O'nun meydana getirmek istediği mânâlara uygun olarak, oluşturulmuş sûretler, birimlerdir!.

127

Bu müşahede, her bir birimden ayrı ayrı razı olma hâlini ona getirir!..

Yunus'un sözü olan, "Yaradılmış'ı hoş görürüm, Yaradan'dan ötürü" nün yaşam hâlidir bu...

İşte bu noktada o, her bir birimden meydana gelen fiile rıza gösterir.

Bu rıza gösteriş dolayısıyla şuurunun aldığı isim; "nefs-i Râziye", razı olmuş "nefs"dir... Burası, Tecelli-i ef'al mertebesidir. aAn-el yakîn mertebesidir...

Bundan sonraki aşama çok önemlidir.

Eğer kişide, "Nefs-i Râziye"den sonraki aşama ortaya çıkarsa, bu çok önemlidir...

Mutmainne ve Râziye birbirine yakındır. Mülhime ve Mutmainne birbirine yakındır.

Mülhime-Mutmainne-Râziye, bir yönüyle tek bir kapsam içindedir... Diğer yandan, Mülhime ve Mutmainne kesin bir çizgiyle ayrılır...

Mülhime`de her an düşmek söz konusudur. Girdaba kapılıp Levvame`ye dönebilir kişi. Ama, Mutmainne`ye geldikten sonra, artık bir daha Mülhime`ye geri dönme, girdaba kapılma, Levvame`ye düşme söz konusu değildir...

"Velâyet" mertebesi, "Mutmainne nefis"te oluşur takdirinde olan için!..

Buna karşın, Mutmainne ve Râdiye idrak ve yaşamları çok silik bir çizgi ile birbirinden ayırđedilir.

Netice olarak, ana tema ve düşüncede Mülhime, Mutmainne, Râdiye bir bütündür...

"Mardiye" ise çok farklıdır!..

6. basamak diye tarif edilen "Mardiye", diğerlerinden çok büyük fark ihtiva eder.

Varlığın Hakk`ın varlığı olduğu, Hakk`ın bu suretlere bürünerek var olduğu ve bu suretlerde Hakk`ı seyretme hali "Mutmainne" ve "Râdiye"de ağır basar.

Eğer buradan, bir üst boyuta sıçrama yapılırsa, bu idrak ve yaşam düzeyinde şuur, birimler, suretler müşahede yaşam halini yitirir.işte "Mardiye"nin en önemli vasfı, şekli budur!.

Burada, şuuralsal bir "Tek"lik, yaşamı vardır!. Kesret-çokluk müşahedesı tamamen kalkar!. "Tecelli-i sıfat" denen yaşam tarzıdır. "Hakk-el yakin" halidir!.

Burada şuur, tek varlık olarak kendi vasıflarını seyre koyulur. Burada çokluk müşahedesı söz konusu değildir, sûrete bürünmüşlük söz konusu değildir...

Bunu basit bir misalle şöyle anlatalım:

Gözle bakınca; koltuk, masa, çiçek, insan, hayvan, tahta, halı vs. vardır. Fakat, bir milyar defa büyüten bir elektronik

mikroskop ile tüm varlığa baktığın zaman bu isimlerle anılan varlıkların hepsi gözden kaybolur, sırf atomlardan ibaret bir bileşik kitle görülür!.

Burada artık ayrı ayrı birimler gözükmez!. Ne ben kalırım, ne sen kalırsın, ne koltuk kalır, ne de masa!...

İşte bu misalde olduğu üzere, "Mardiye" ismiyle anılan şuur boyutunu yaşayan kişinin müşahadesinde kesret, çokluk hali yoktur!.

O TEK şuur vardır; ve O şuur kendi vasıflarını seyir halindedir.

129

Bu hâl, "Tecelli-i sıfat" mertebesi olarak tarif edilir. Tabii bu, çokluk içindeki bir izah için, bir yaklaşım için anlatılan bir haldir...

Eğer farkediliyorsa bu hâl, bu şuur, bir evvelki boyutta anlattığımız "Mülhime-Mutmainne-Râdiye" bütünlüğünün getirdiği müşahedenen çok farklı bir yaşam tarzıdır...

İşte; Evliya-ı Kamil, Evliya-ı Mukarreb yani Allâh`a yakîn kazanmış veliler, Kurbet Velileri bu yaşam içinde olanlardır... Bunlar, sayıları yer yüzünde gerçekten çok çok mahdut olan kişilerdir. Yüz yirmi dört bin veli içinde bunların sayısı onlarla ifade edilir...

Bu müşahedeye erenlerin sayısının azlığını, bu müşahedenin zâhir oluşunu ve değerini anlatma sadedinde bir misal veriyorum...

Bir de bunların üstünde, "Sâfiye" denilen, vasıflarını seyretme hâlinin ötesine geçmişlik var ki, bunu şu anda anlatmama gerek yok...

Çünkü, Mardiyeye dahi, bizim şu anda anlayamayacağımız bir olaydır!. Umalım ki bize takdir edilmiş ola!... Ona istidat ve kabiliyetli olarak var edilmiş olalım!...

Bunu da anlatmamın sebebi şu`dur;

"Varlık`da Hak`dan başka bir şey yok; Her şey Hak`tır; Benim varlığım da O`nun varlığıdır; Bu varlıkta ne kadar sûretler varsa hepsi O`dur", gibi görüşlerin, her ne kadar çokluk mertebesine göre yüksek bir değeri varsa da; bir üst boyuta göre hiç bir değeri olmadığını farkettermek bâbında bunları açıklıyorum:

"Hasenet-ül Ebrar, Seyyiat-ül Mukarrebîn"

Birr'e ermişlerin güzel işleri Yakîn ehlinin seyyiesi düzeyindedir; buyurulu.

Kurbîyyet, yakîn, bizim için dünyada iken oluşmazsa, ölüm ötesinde bir daha bizim için asla ve asla gerçekleşmesi mümkün olmayan, muhal şeydir!...

Dünyada a`mâ olduğun şey, âhirette de a`mâsı olacağın şeydir...

Öyle ise "biz, sadece ve sadece Allâh için varız" deyip, O`na dönüşün kuralları, şartları, gerekleri ne ise, onları yerine getirmeğe çalışalım!...

Eğer, bütün bu anlattıklarımızı anlıyor, idrak ediyor ve hazmedebiliyor isek?... Ve eğer bu, bize kolaylaştırılmış ise, o takdirde bizim için mümkün olur...

Aksi takdirde bunları dinleriz, okuruz; ondan sonra bütün bunlar dünde kalır ve biz, gene bedenselliğimize dönük bir yaşam içine girer, bir çok şeyleri yitirmeğe devam ederiz...

Eğer Cenâb-ı Hak bir kişiyi, kendi hakikatını ortaya koyması gayesi ile meydana getirmişse, ona vehmin hükmünden kurtulmayı nasip eder. Vehmin hükmünden kurtuluş yollarını ona kolaylaştırır.

Eğer, birimsel yaşamasını murad etmişse; o zaman onun şuurunu vehmin hükmü altına sokar.

Burada da birimsel yaşamın ve birimsel yaşamdan kurtulmanın tekniğini, sistemini anlatmağa çalışıyorum...

*** * ***

DÜŞMANIMIZ, VEHMİMİZ!

"Vehim" nedir?...

132

"Vehim", kişide, var olmayan şeyi "var sanma", var olan şeyi de "yok sanma" hâlidir... "Varsayım" da diyebileceğimiz vehim "zan" esasına dayalı olarak çalışır.

Gerçekte en başta "var" olmayan şey nedir?... Kendi bağımsız varlığın!...

"Var" olmamasına rağmen, vehim sana, onu var gösterir...

Ve "Ben varım" düşüncesi ve Hak`dan ayrı bir varlık olarak var zannı ile bedene dönük bir yaşam içine girer.

İşte bu kişi, kendini Allâh`dan ayrı, bağımsız bir varlık olarak düşündüğü sürece; vehmin hükmü, kaydı altında yaşama durumuna girmiştir; artık girdiği bu yoldan da kolay kolay geri dönemez!..

"Ben!" der ve birimsel yapıya dönük bir şekilde yaşamına devam eder... Onun istekleri ve arzuları, bedensel yapısına, birimsel yapısına dönük şeylerdir... Bedenine ve birimsel yapısına zevk verecek şeylerdir. Bu, kişinin, vehmin hükmü altında olduğunun açık işaretidir...

Vehmin hükmü altında olmak ile vehmi hükmü altına almak arasındaki sınır, kişinin Tek'liğe geçiş sınırırır.

İşte bu sınır, diğer bir ifade ile; "Ölmeden önce ölmek" sınırırır!..

Eğer kişi dünyada yaşarken, ölmeden önce ölmemişse, vehmin hükmü, kaydı altından kendini kurtaramamıştır; ki öldükten sonra da kendini vehimden kurtarmasına asla imkân yoktur!.

Dolayısıyla, onun şuurundan birimsellik asla kalkmaz!. Yani, "Vahdet"e giremez, "Vahdâniyet"i anlayıp idrak edemez, hissedemez, yaşayamaz... Yani, ölmeden evvel ölemez...

133

Ölmeden evvel ölmek denen şey; hükmi ölüm ve fiili ölüm olmak üzere ikiye ayrılır.

Esasen ölüm, üçtür: Fiziki-fiili-hükmi!...

Fiziki ölüm; bildiğimiz herkesin tattığı, beynin bioelektriğinin kesilerek bedenın kullanılamaz vaziyete gelmesi; kişinin biyolojik beden bineğinden, mikrodalga bedene yani ruh bineğine geçerek yaşamını devam ettirmesidir...

Bu, "Her nefis ölümü tadacaktır" âyetinde belirtildiği şekilde, bedenın cansızlığı nedeni ile "Ruh boyutunda yaşama geçiş"tir...

Hükmî ölüm; Kişinin, varlığın Tek'liğini fark etmesi, bunu hissetmesi; ne var ki, bunu hissedip farketmesine rağmen, kendi hakikatının güçleri ile bilfiil yaşayamaması halidir.

"Ölmeden evvel ölmek" diye târif edilen olayın birinci aşamasıdır!. Diğer bir ifade ile buna "Hissî Müşahede"de denilebilir...

Fiili ölüm ise... "Ölmeden evvel ölmek" dediğimiz halde, fiili ölümle birlikte şuur boyutunda yaşama geçilir.

Şuurun, bedenın kayıtlarından kendini kurtarmasıdır. İlâhi kuvvetlerle tahakkuk etmesidir!... Yani, "Vehmin kaydından" kendini kurtarmasıdır!.

Vehim, kişinin hayâlinde, düşüncelerinde, duygularında, hükmederek kişinin kendisini şu beden, şu birim olarak kabul etmesine yol açar!...

Bu yol açıştan sonra da kişi, bu bedene dönük zevk ve tatminlerin peşinde koşar.

Eğer "hakikat"ın ilmi ve idrakı sende ağır basarsa, kendini vehimden kurtarma yolunda bir takım çalışmaların içine girersin. Bu çalışmalar, bu hakikate iman yolu ile inanıp, iradeni bu imanın istikametinde kullanmak suretiyle oluşur.

Bu iman yolu ile sen, hakikata uygun davranışları ortaya koyarsın.. Böylece de, vehmin hükmü altından kendini yavaş yavaş kurtarmağa başlarsın...

Bu çalışmalar içinde iken vehim, aklına ve mantığına hükmetmeğe çalışır... Aklına, mantık hileleri ile yaklaşır!. Seni bir takım açmazlara, bedene dönük davranışlara sürükler.

Eğer burada sen iman noktasına dayanırsan, yani hakikatının ne olduğuna iman dolayısıyla, o imanın gereği de bu şartlardır, deyip; mantık oyunlarına kanmayıp, bu çalışmalara devam edersen...

Sonuçta kendini, vehmin hükmü altından, yani gerçekte var olmayan birimsel varlığını kabullenme halinden, kurtarıp, "Ne varlığa sevinir, ne yokluğa yerinirsin"; "Hakk'ın hakikatının gereğini" yerine getirirsin...

İşte bu hâl, senin kendini vehmin hükmü altından kurtarmağa başladığının işaretidir.

Ne olursa olsun, olanla-olmayan senin için farketmez!... Kısacası dünyanın kaygısını, derdini çekmez hale gelirsin...

Bu, Hakk`ın kendine seçtiği, yani, kendini idrak ettirmeyi dilediği birimler için söz konusu olan bir "hâl"dir. Yani, vehmin hükmü altından kendini kurtarmak!...

Hakikat noktasını idrak ettikten sonra; ikinci aşama olarak bunu yaşamına da sokabilirsen, bu defa vehmin üzerinde tasarruf eder, diğer birimlerde açığa çıkmayan hâlleri ve fiilleri yerine getirebilirsin.

135

Demek ki, Vehim, kişinin, var olmayan varlığını kabul etmesini doğuruyor ve bu kabulden, bu zandan dolayı da kişi bedenselliğe, birimselliğe dönük bir yaşam içinde oluyor!. Bu da onun vehmin kaydında olmasından ileri geliyor...

Kişi, bundan dünyada yaşarken kurtulamazsa, fiziki ölümle birlikte ebediyen kurtulma imkanı da kendisi için kalmıyor!.

Oysa, Kur`anı tetkik eder, Rasûlullah Aleyhisselâm`e kulak verirse; O bize, dünya hayatının geçici olduğunu, belli bir süre sonra dünya hayatında bir daha geriye dönme ihtimali olmaksızın ayrılıp başka bir boyutta yaşamımıza devam edeceğimizi; bedene, birimselliğe dönük şeyler peşinde koşarak, ömrü boşa harcamanın israf olduğunu; bizim, Allâh için yaratılmış olduğumuzu; o ilâhi hakikatı anlamak, hissedebilmek, yaşayabilmek için "Halife" olarak varedildiğimizi; dolayısıyla, bu sahaya dönük yaşam ve çalışmalar içinde olmamız gerektiğini bize sürekli olarak vurgulamıştır...

İnsanın, hakikatına ererek "Halifetullah" olabilmesi için de önce "Mİ`RÂC" yapması zorunludur...

Öyle ise mi`râc nedir, şimdi de bunun üzerinde duralım..."

* * *

◆ KENDİNİ TANI

"Mİ`RÂC"

"Mi`râc" konusunu anlatan ayetleri, Elmalılı Tefsiri diye bilinen "Hak Dini Kur`ân dili" isimli eserin 3142. sayfasından okuyacağımız bir hadisle açmak istiyorum...

138

İsra sûresinin ilk âyeti...

Elmalı`lı Hamdi Yazır`ın verdiği meâl şöyle:

Mi`rac nedir, şimdi de bunun üzerinde duralım...

"Tenzih O Subhân`a ki, Kulunu bir gece Mescid-i Haram`dan, O habalisini mübarek kıldığımız Mescid-i Aksa`ya "İsra" buyurdu. O`na Âyetlerimizden gösterelim diye. Hakikat bu. O`dur işiten, gören."

Bizim, "Mi`râc" diye bildiğimiz olayı, Kur`an, İsra Sûresinin ilk âyetinde anlatıyor.

Bu "Mi`râc" olayı öyle entresan bir olay ki, "Mi`râc" hadisesinin akabinde, o güne kadar iman ettiklerini söyleyen bazı kişiler, bu olayı hafsalaları almadığı için, reddedip dinden çıktılar!... Hazreti Ebu Bekr de "Sıddık" lâkabını "Mi`râc" olayı vesilesiyle aldı!.

Ertesi sabah, "Mi`râc" olayını Rasûlullah Aleyhisselâm çevresindekilere anlatmağa başladığı zaman, bunu duyanların bir kısmı, münâfıklar, şüpheliler, koştular, Ebu Bekr`e...

-Ya Eba Bekr!... Bak, senin adamın diyor ki; bu gece Mescid-i Aksâ`ya gitmiş, oradan da göklere çıkmış. Orada gördüklerini anlatıyor. Ne dersin sen bu işe?...

- O`nun ağzından böyle mi çıktı, böyle mi dedi?...

-Evet!. Aynen dediğimiz gibi dedi...

-Eğer O dediyse doğrudur, kesinlikle hiç şüphe etmiyorum, kabul ediyorum...

139

ve sözlerine şunu ilave etti :

"Siz bana ne şaşıyorsunuz!. Hiç bir yere gitmediği halde, gökten geldiğini söylediği o emirlerin hepsine bu kadar zamandan beri inanıyorum da, buna niye inanmayayım..?"

Ebu Bekr`in bu ifadesi Hazreti Rasûlullah Aleyhisselâm`e ulaşınca :

O, Sıddîk`dır; tasdik edicidir!." dedi.

"Mi`râc" olayı nasıl gerçekleşti?...

"Mi`râc" olayında, "İsrâ" ve "Mi`râc" aşamaları var.

Mekke`den, Mescid-i Aksâ`ya, yani Kudüs`e bir anda gidişinin adı, "İsrâ"dır.

Kudüs`den göklere yükselmek, diye anlatılmaya çalışılan, oysa gerçekte dalga(wave) boyut olan berzah âlemini gezmesi de, "Mi`râc" denen olay...

Evvela bunu öğrenelim. "İsrâ" kelimesi, Mekke`den Kudüs`e gidişi anlatıyor.

Kudüs`den sonra, göklere yükselmesi, çeşitli âlemleri gezmesi olayı da "Mi`râc" kelimesi ile tanımlanıyor.

Bundan sonrasını bu tefsirden naklediyorum aynen...

Daha sonra, bunları anladığımız kadarı ile izâha çalışacağım.

"Hazreti Rasûlullah aleyhisselâm, o gördüğü, yaşadığı hâli, yani Kudüs`e gidip orada gördüklerini anlatmağa başlayınca, bulunduğu topluluğun içinde Kudüs`ü bilenler, görenler vardı ki...

Bunlar Kudüs`ün hâline müteallik bir takım suallar sordular, târiflerini istediler.

O anda Rasûlullah`ın karşısında "Beyt-ül Makdis" görünür hâle geldi ve oraya bakarak, karşısında gördüğü Kudüs`e bakarak, Mescid-i Aksa`ya bakarak târif etmeğe başladı.

Hz. Rasûl, kendisinin ifadesinde;

"Sual sordular" diyor... "Suali sordukları zaman, onların sordukları şeylerin hiç birine, ben oraya gittiğim zaman dikkat etmemiştim... Fakat, Cenâb-ı Hak o anda perdeyi kaldırdı ve sanki karşımdaymış gibi Mescid-i Aksâ`yı görmeğe başladım ve cevap verdim onlara" diyor.

Ne kadar pencereleri vardı?... Kapısı nasıldı?... Bu gibi sualler soruluyor.

Bu sualların cevabını da anında görerek veriyor!. Daha sonra soruyorlar, peki diyorlar:

-O yolda bizim bir kervan var, o kervandan haber ver bakalım?. Bizce bu daha mühim. Gerçekten gittin mi? Madem ki gittin, yolda onlara rastladın mı?...

-Evet!... filanların kervanına rast geldim. Revha denilen yerdeydi. Hatta bir develerini yitirmişler, onu arıyorlardı.

Yüklerinde bir de su çanağı vardı, susadım, o çanağı alıp su içtim. Sonra da aldığı yere koydum çanağı, geldiklerinde sorun bakalım, çanağı bulmuşlar mı?...

-Bu bir işarettir!.

Dediler... Sonra da kervan hakkında başka sorular sordular.. Develerin adedini, yüklerini, heyette kimlerin bulunduğunu vs...

Bu defa da gözümün önüne kervan temessül ettirildi; ve sorduklarının hepsine tek tek cevapla kervandan haber verdim.

Buyurdu ki :

-İçlerinde falan filan var, Önde de karamtırak bir deve, beyaz bir deveyi güdüyor ve üzerinde de iki tane "harar", iki tane yük var ve falanca gün, güneşin doğuşu ile birlikte buraya gelecekler!...

Onlar:

-Bu da başka bir işarettir, senin doğruluğuna dediler ve o hızla yola çıktılar.

Güneşin doğuşunda kervanı beklediler; tâ ki gelmesin de, yalancı çıksın ve herkese bu yalanı yayılsın, diye...

Derken içlerinden birisi, "Güneş doğduuu" diye haykırdı, bir diğeri de:

-Kervan geliyooor!.. Önünde de o karamtırak deve vaaar!.. Aynen dediği gibi falan var, filan da var!" deyip saydılar...

Hâl böyle iken, iman etmemişlerin bir kısmı gene iman etmedi!.

Rasûlullah buyurdu ki :

-Beyt-ül Makdis`de, yani Kudüs`de Kutsal Câmî`de onlardan ayrıldıktan sonra, "Mi`râc" getirildi. Ben, ondan güzel bir şey görmedim ve o getirilen şey, Mi`râc o dur ki, ölümü tadan kişi, intizâr vaktinde gözlerini o`na diker.

Sahibim, beni onun içinde ta kapılardan bir kapıya varana kadar çıkardı ki, ona "Hafaza" kapısı denir.

Semâ muhafızlarının beklediği, Semâi dünya kapısıdır.

Bilâhare o kapıda Cebrail de yanımdaydı...

"Kim o?.." denildi...

Denildi ki, "Muhammed!..." Cebrail tarafından!...

-Peki, çağırıldı mı?...

"Evet!..." dedi Cebrail ve hemen açtılar.

Beni selâmladılar... Görevli bir Melek semâyı muhafaza ediyor ve O`na İsmail, deniyor. Mâhiyetinde yetmiş bin melek ve her birinin mahiyetinde de yüz bin melek var...

Derken, bir erkekle, bir kişiyle beraber oldum ki, görünüşü Allâh`ın halk ettiği günkü gibi!. O`nda hiç bir şey değişmemiş ve kendisine zürriyetinin ruhu arz ediliyor.

Mü`min ruhu ise, hoş bir rayiha!... " Bunun kitabın illiyyin`de kılın" diyor!.

Kâfir ise, habis ruh, habis koku!. "Bunun kitabını da Siccîn`de kılın" diyor.

-Ya Cebrail, bu kim?.. dedim.

-Baban Adem!... dedi.

Ve, O bana selâm verdi, hoş eyledi, hayır ile dua eyledi.

Sonra baktım, bir kavim gördüm civarda, dudakları deve dudağı gibi... Bunlara bir takım memurlar bağlanmış, onların dudaklarını kesiyorlar ve ağızlarına ateşten bir taş koyuyorlar. Ağızlarına koydukları bu taş içlerinden geçiyor ve aşığlarından çıkıyor.

-Ya Cebrail!.. Bunlar kimler?.. dedim.

-Bunlar, yetim mallarını zulmen yiyen kişiler... dedi.

Sonra baktım, bir kavim var ki, derilerinden sıırım kesiliyor ve ağızlarına tıkılıyor ve yediğiniz gibi yiyin burada da, deniliyor. Bu onlara iğrenç bir şey oluyor.

-Ya Cebrail!... Bunlar kimler?... dedim.

-Bunlar, o hammazlar, gammazlar ki, insanların dedikodusunu, gıybetini yaparlar böylece insanların etlerini yerler; onların ırz ve namuslarına dil uzatırlar, dedi.

Sonra baktım, bir kavim var ki, önlerine bir sofraya kurulmuş, üzerinde benim gördüğüm etlerin en güzellerinden kebaplar var, fakat etraflarında da cîfeler var. Onlar o güzel etleri bırakıp bu cîfelerden yemeye başladılar.

-Bunlar kim?.. Ya Cebrail!... dedim.

-Bunlar, zinâ yapanlardır!. Allâh`ın helâl kıldıklarını bırakır da, Allâh`ın haram ettiklerini yerler. dedi...

Sonra baktım bir kavim var, karınları evler gibi şişmiş ve bunlar Firavun`un nesli üzerinde bulunuyor.

Firavun nesli, sabah ve akşam ateşe arz olunurlarken bunlara uğruyor; uğradı mı da, bunlar bir fırlıyor üstüne basılmasın diye; fakat fırlayınca her biri karnının meyline düşüyor ve binaenaleyh Firavun nesli de bunları ayaklarıyla çiğneyip geçiyor...

Cebraîl'e dedim ki;

-Bunlar kimler?...

-Bunlar, ribâ yiyenler!... dedi.

Sonra baktım. bir takım kadınlar memelerinden asılmış ve bir takım kadınlar baş aşağı ayaklarından asılmış.

-Ya Cebraîl!... Bunlar kimler?... dedim.

-Bunlar, zinâ eden kadınlarla, evlatlarını doğduktan sonra öldürenler veya doğmadan öldürenler. Dedi...

Ondan sonra ikinci kat Semâ`ya çıktım. Orada Yusuf ile buluştum. Ümmetinden kendisine tâbi olanlar etrafında idi. Yüzü, dolunay gibiydi.

Bana selâm verdi "merhaba!..." dedi...

Sonra, üçüncü semâ`ya geçtim. Orada iki teyzezâde Yahya ve İsa ile buluştum. Giyimleri her şeyleri birbirlerine benziyordu. Bana selâm verdiler."merhaba!..." dediler...

Sonra dördüncü semâ`ya geçtim. İdris`le buluştum Bana selâm verdi, "merhaba!..." etti...

Nitekim beşinci semâ`ya geçtim. Orada kavmine sevdirmiş olan Harun ile buluştum. Etrafında ümmetinden bir çok teb`ası vardı, uzun sakallıydı. Sakalı neredeyse göbeğine değecekti. Selâmlaştık. "Merhaba!..." etti.

Sonra, altıncı semâ`ya geçtim. Orada Musa ile buluştum. Üzerinde iki gömlek olsa, kılları ondan çıkacak şekilde vücudu kıllıydı. Musa dedi ki :

"İnsanlar beni en ekrem kişi diye bilir... Halbuki sen varken bana söz söylenmez."

Sonra, yedinci semâ`ya geçtim. Orada İbrahim ile buluştum. Sırtını Beyt-i Ma`mûr`a dayamış, beni selâmladı.

Ve, bana denildi ki:

"Senin mekânın ve ümmetinin mekânı burasıdır."

Ondan sonra, "Beyt-i Mamûr"a girdim, içinde namaz kıldım ki o "Beyt-i Ma`mûr"a her gün yetmiş bin melek girer, kıyamete kadar dönmezler. Bir daha geri gelmezler.

Sonra baktım bir ağaç var. bir yaprağı bütün bu ümmeti bürür!. Bunun kökünde bir menbâ akıyor ki, iki şubeye ayrılmış.

-Ya Cibrîl!... Bu nedir? Dedim

-Şu Rahmet Nehri... Şu da Allâh`ın sana verdiği Kevser!... dedi.

Bunun üzerine Rahmet ırmağında yıkandım. Geçmiş gelecek bütün günahlarımdan mağfiret olundum.

Sonra, Kevser istikametini tuttum, ta Cennet`e girdim!.

Ne bakayım, orada göz görmedik, kulak işitmedik, insan aklına, şuuruna, hayâline gelmedik şeyler var!.

Bundan sonra, Allâhü Teâlâ bana emrini verdi ve elli vakit namaz farz kıldı bir günde!.

Daha sonra, dönüşte Musa`ya uğradım.

-Rabbin ne emretti?.." dedi.

-Üzerime elli namaz farz kıldı, dedim.

-Senin ümmetin bunun altından kalkamaz, git bunu hafiflet, niyaz et!", dedi.

Bunun üzerine tekrar Rabbime döndüm, hafifletilmesini niyaz ettim. O da bunu on tenzil etti.

Sonra tekrar Musa`ya döndüğümde, Musa,

-Tekrar hafifletilmesini iste!.." dedi.

Tekrar gittim, tekrar azaltıldı; ve sonunda beş vakit namaz farz kıldı.

Bundan sonra Musa:

-Yine başaramazlar, hafifletilmesini iste!.." dedi.

-Artık çok fazla istedim, müracaat ettim, daha fazlasını isteyemem, dedim...

Bunun üzerine bana;

-Beş vakit namaz farz oldu, fakat hasenede elli namazdır!... Her kim iyiliğe himmet eder de işleyemezse, ona bir iyilik yazılır. O iyiliği işleyene de on iyilik yazılır. Her kim de bir kötülük ederse, o kötülüğü meydana getirmedikçe ona bir şey yazılmaz. Eğer o kötülüğü yaparsa ona bir kötülük yazılır. denildi..

Burada, namaz bahsine ilâve olarak şu gerçeği belirleyelim:

Namazlar, beş vakit namaz farz olunmadan evvel, sabah ve yatsı olmak üzere iki vakit namaz kılınıyordu.

Ondan önce de namaz, sadece gece kılınan bir namaz şeklinde idi.

Daha sonra sabah namazı ve yatsı namazı şeklinde günde iki defaya çıktı.

Efendimiz, Nebîliğinin, bildirmesinden on sene sonra, bu, "Mi`râc" ve "İsrâ" olayı gerçekleşti; bu olayla namaz beş vakte çıkarılmış oldu. Yani, belli bir tekâmül bekleniyor

kişilerden, beş vakit namaz istenene kadar... Kur`ânda gördüğümüz bir incelik bu husus!

Şimdi gelelim "İsrâ" gecesiyle ilgili diğer bilgilere...

Efendimiz Aleyhisselâm'ın Mekke`den Kudüs`e gittiği, "İsrâ" dediğimiz olayı gerçekleştiren araca, "Burak" tâbir ediliyor... "Mi`râc"a çıkış olayı başlangıçta, "Mi`râc" ile...

"Mi`râc" bizim bu günkü anlayışımıza göre, bir tür, boyut değiştirme!.. Madde boyutundan dalgasal boyuta geçerek, o boyutun yaşamını seyretme..

Daha sonraki, "Allâh`ın huzuruna çıktı" diye târif edilen olaydaki "Mi`râc" yani yükseltici de "Refref"...

Bunu böylece öğrendikten sonra, bu günkü anlayış içinde olayı nasıl değerlendirebileceğiz?...

"MÎ'RÂC"IN AÇIKLAMASI

Şimdi bunun üzerinde duralım..

148

"Mî'râc" konusu bu güne kadar, İslâm`da, gördüğü kadar düşünebilenler için anlaşılması en zor, en çetrefilli konulardan biri olarak kalmıştır!... Çünkü buna, mevcût ilmimize göre bir izah yapılmamış.

Böyle bir olay oluyor; Rasûlullah Aleyhisselâm bunu yaşadığını söylüyor!.

Bize, ya O`na itimat edip, güvenip, inanıp, "tamam, madem ki O böyle bir şeyin olduğunu söylüyor, olmuştur.. Anlayamasam da nasıl olduğunu, O`na inandığım için, kabul ederim!..." Demek düşüyor!..

Ya da "bu O`nun uydurmasıdır" diyerek herşeyiyle Rasûlullah`ı reddetmek!.

Çünkü bu olayın somut bir şekilde izah edilebilmesi için, o şeyin benzerlerinin olması lazım; ki birbirine kıyas yoluyla, olayları birbirine bağlamak yoluyla, bir açıklama getirilebilsin!.

Durum böyle, ama gene de bu konunun üzerinde biraz durmak gerek.

"İsrâ", denen olay, yani bir anda Mekke`den, Mescid-i Aksa`ya gitme denen olay; evliyânın yapmakta olduğu ve bizim "tayy-i mekân" diye bildiğimiz olaydır... Mesafenin kısaltılmasıdır. Bu evliyâya, Allâh Rasûlü mûcizesinden mirâstır!.

Yalnız, "tayy-i mekân"dan farklı bir yönü vardır, buradaki "İsrâ" olayının...

Velilerin yaptığı tayy-i mekân" iki türlüdür...

Birinci tür "tayy-i mekân"da; bir veli bedenini bırakıp, ruh olarak her hangi bir yere gider; ve orada ruh, bir madde görüntüsü verir bir hâlde görünebilir.

Hızır Aleyhisselâm'ın günümüzdeki yaşamı bunun benzeridir.. Hızır Aleyhisselâm, madde boyutundaki biyolojik bedenden, "berzah" denilen dalgalı boyutun ışınsal beden yaşamına geçmiş olmasına rağmen; istediği zaman, bu ışınsal bedenini yani "ruh"unu, biyolojik bedene dönüştürerek dünyamızda yer almaktadır.

Kısa bir süre sonra dünyamıza geri gelecek olan İSA Aleyhisselâm da, halen ışınsal bedeniyle dalga boyutta yaşamaktadır!. Bir süre sonra Allâh'ın hükmü ve iradesiyle bu ışınsal bedeni yoğunlaşarak, biyolojik beden şekline dönüşecek ve böylece dünyamızda yerini alacaktır..

Bunları niye anlatıyorum...

Bilelim ki ışınsal beden, biyolojik bedene dönüşmesi mümkündür; Allâh'ın dilediği hâllerde, dilediği kişiler için!... Mümkün olan bir şeyin de Allâh'ın dilediği bu kişiler için gerçekleşmesi son derece kolaydır!.

İkinci tür "tayy-ı mekân"da, beden, ruh gücünün oluşturduğu bir koruyucu manyetik alan içine girer, yani çevresinde koruyucu bir manyetik alan oluşur. Bu koruyucu manyetik alan, yüksek hızın getireceği zararları keser!. Çünkü aşırı hıza bu vücut, normal şartlarda dayanamaz!. Fakat O Zât, belli ruh kuvvetiyle çevresinde belli bir koruyucu alan meydana getirir ve o hız ona zarar vermeden istediği yere gider.

Ancak, burada, Efendimiz Aleyhisselâm'a has olmak üzere, orijinal bir olay var ki bu olay, tayy-i mekândan farklı kılıyor "İsrâ" hâdisesini... O da "Burak" denen nesne!. Bir taşıyıcı güç, bir melek!...

Şimdi, bunun sebebi nedir?...

Bir velî`de mevcut olan tayy-i mekân gücünün kat be kat üstünde bir güce sahip olan Rasûlullah Aleyhisselâm, tayy-i mekân yoluyla yani, bir velideki gibi, kendisindeki üstün ruhânî kuvveti kullanmak sûreti ile değil de, bu seyahati neden "Burak"la yaptı?...

Siz eğer, çok önemli bir misafiri ağırlayacaksanız; o size göre, çok üstün, çok değerli biri ise ne yaparsınız?. Arabanızı yollarsınız, onu evinden alıp getirirsiniz!. Bu, onun büyüklüğüne, yüceliğine, üstünlüğüne olan saygının ifadesidir.

İşte burada "Burak", Efendimiz Aleyhisselâm'ın yüceliğini ortaya koymak için sunulan bir araçtır!. Hz. Rasûlullah Aleyhisselâm, kendisinde ki kuvvetle gidebilirdi. Fakat, O'nun şerefine, O'na "Burak" denilen bu araç tahsis olunmuş!.

Burada birinci olay, Mekke`den Kudüs`e gitmesi...

Oraya, "Burak" denen taşıyıcı araçla gitmiştir!...

Orada, gelmiş geçmiş bir çok Nebiler ve Rasûller , hazır bulunuyordu.

Onlarla beraber orada namaz kıldı.. Rasûlullah Aleyhisselâm imam oldu ve onlara namaz kıldırıldı!. Bu bildiğiniz şekli bir namazdan ibaret kulluk değildi yalnızca!... Bu namaz, bilinç boyutunda yükseliş; ya da bir başka ifade ile "Hakikat"ının semâsında özüne erişti sağlayan bir "URÛC" idi!.. Bu namaz "urûc"un hazırlanışıydı!..

Bu namaz sonrasında, "Mi`râc" denilen olay meydana geldi... Boyut değiştirdi!...

151

"Mi`râc" da evvela dünya semâsına çıktı.

Öncelikle şunu iyi farkedelim ve anlayalım...

"Mi`râc" yani yükselme ile "Berzah Âlemi" de denilen kâbir âlemindeki yani semâ katlarındaki gezinti tamamıyla BOYUTSAL bir olaydır!.. Kesinlikle fizik beden-madde boyutunda cereyan eden bir olay değildir!..

"Dünya semâsının kapısında..." denildiği zaman, bununla, madde ötesi boyuta geçiş, yani bir başka ifade ile ervâh(ruhlar) âlemine geçiş anlatılmak istenmektedir!..

"Ölümü tadan her kişi gözünü Mi`râc 'a diker" şeklindeki Efendimiz Aleyhisselâm'ın açıklaması da buna işarettir!

Dünya semâsı içinde bir takım ruhların, kişilerin çektiği azapları müşahede etti ki, Berzâh Âlemi denen âlem, bu yedi kat semâyı içine alan bir âlemdir!...

Daha sonra da, Adem Aleyhisselâm'ın ruhu ile karşılaştı.

Ölmüş kişilerin ruhlarının ne halde olduğunu orada Adem Aleyhisselâm müşahede ediyor... Rasûlullah Aleyhisselâm,

Nebiler-Rasûller ve şehitler âyet hükmü ile sâbittir ki, kâbirlerinde hapis değillerdir. Onlar serbest dolaşırlar...

Birinci kat semâ dediğimiz gök; 2. kat semâ, 3. kat semâ, yani 7 kat semâ... Güneş sistemi içindeki yedi gezegenin yörüngeleridir. Kısacası Güneş sistemidir!.

Güneş sistemi, içinde bulunduğumuz Galaksi`de bir hiç mesabesinde dir!.

Son tespitlere, verilere göre; Samanyolu adını verdiğimiz Galaksi`de 400 milyar güneş var... "İNSAN ve SİRLARI" isimli Kitabı yazdığım zamanki -1984-, verilere göre, Samanyolu`nda 100 milyar yıldızın tespiti yapılmıştı. Şu anda (sene 1994), aldığımız verilere göre Samanyolu`nda 400 milyar güneşin var olduğu tespit edilmiş.

152

Bir açıklamasında Rasûlu Ekrem şöyle diyor:

"Dünyanız ve yedi kat semâ, Kürsi`nin içinde çöle atılmış bir yüzük halkası kadardır. Kürsi de Arş`ın içinde gene çöle atılmış bir yüzük halkası gibidir." diyor...

Burada bahsedilen, "Kürsi" kelimesi ile ifade edilen saha, yapı, bizim Galaksi dediğimiz ve Samanyolu ismiyle tanımladığımız yapıdır; bizim tespitlerimize göre. Yani, 400 milyar güneşten, yani yıldızdan oluşan bir sistem...

Eğer gerçekten, şöyle bir hafsalamızı genişletip de biraz düşürsek, o 400 milyar güneşin içinde bizim güneş, çöldeki bir yüzük halkasından başka bir şey değildir.

Ayrıca bu 400 milyar güneş benzerinin meydana getirdiği Galaksi gibi; şu andaki tespitlere göre milyarlarla Galaksi var!. 400 milyar güneşten oluşan Samanyolu Galaksisi gibi... Milyarlarla galaksi var evrende!...

İş bu kadarla da bitmiyor!...

Bu yıldızların, galaksilerin her birinde bizim algılayamadığımız dalgasal boyutlarında ve onun da altındaki kuantsal boyutta sonsuz sayıda âlem ve canlı-bilinçli varlık türü mevcut!..

Nitekim bu konuda Hz. Rasûlullah Aleyhisselâm şöyle buyuruyor:

-FesubhânAllâh!... Semâ gıcırıyor!.. Secde edilmedik bir karış yer yok semâda!..

Elbette bu "semâ" tanımlamasıyla "göze" hitâbeden yapıyı değil, "berzah" denilen "âhîret" denilen evrendeki dalgasal boyutu anlayacağız..

İşte bu milyarlarla galaksiyi ilminde barındıran, kapsamına alan yapının bilinç yani dinî tâbirle "İlim Boyutu", tasavvufî deyimiyle "Esmâ Âlemi" o günde "Arş" kelimesi ile izah ediliyor!..

Ve eğer anlayabilirsek, o milyarlarla galaksinin içinde bizim Samanyolu dediğimiz 400 milyarlık galaksi, çöldeki bir yüzük halkası gibidir...

Daha evvelki konuşmalarımızda, üzerinde durduğumuz gibi, şunu hiç hatırdan çıkarmayalım:

Efendimiz Aleyhisselâm, gördüğü, tesbit ettiği, hissettiği, aldığı, kendisine vahyolunan bilgileri; o günkü insanların anlayışını da göz önüne alarak, onların hafsalalarının alamayacağı ve inkârlara yol açacak bir biçimde, GERÇEK HÂLİYLE DEĞİL, benzetme yollu, misal yollu, teşbih yollu anlatmıştır.

Dolayısıyla, aklımızın almadığı veya ters düşen bir şeyle karşılaştığımız zaman, ilkel bir insan gibi hemen inkâr etmeyip; evet bu böyle ifade ediliyor, ama, acaba bu anlatımla neyi anlatmak istedi, diyerek o söyleneni anlamaya çalışalım.. Bu, din konusunun en önemli, püf noktasıdır!.

Evet!.. Bu yedi boyut semâyı aştıktan sonra, sayısız âlemleri gezdi ve bu sayısız âlemlerde çok çeşitli melekleri gördü.

"Melek" dendiği zaman iki tür yapı anlayacağız;

Birinci tür yapı; Evren`de ve içinde bulunduğumuz sistemde var olan her şeyi meydana getiren, bu günkü tanımıyla, kuantsal kökenle açığa çıkan yapıdır... "Melk" kökünden gelen melek, kuvvet, enerji yapı anlamındadır.

154

Bildiğimiz gibi enerjinin yoğunlaşması ile kuantlar, mezonlar, nötrinolar, nötronlar. elektron, pozitron, atom ve atom bileşiklerinden, atom moleküllerinden oluşan maddeler...

Evet!... Biz, her hangi bir madde, dediğimiz zaman, bu madde, beş duyu verilerine göre, maddedir!.. Yani, "görece madde"dir!.

Bugün modern bilim tespit etmiştir ki, gerçekte madde diye bir şey yoktur!. Beş duyu dolayısıyla, biz maddenin varolduğuna hüküm veriyoruz.. Oysa gerçekte, evrende var olan her şey, çeşitli dalga boylarındaki mânâlardan ibarettir.

Her ne kadar 1900`lerin başına kadar, koyu bir maddecilik, "madde vardır, ötesi yoktur" görüşü hâkim olsa da , dünya üzerinde, 1910`lardan, 1920`lerden, bilim dünyasında başlayarak günümüze gelen bilim seviyesi artık, madde diye bir şeyin var olmadığını, sadece, bizim beş duyumuzun maddeyi bize var gösterdiğini, esasında madde denilen her

şeyin atomlardan ve atomların da ışık kuantlarından, çeşitli dalga boylarından var olduğunu gösterdi...

İşte var olan; Dünya üzerinde ve Evrende var olan her şeyin meleklerden meydana gelmesi demek, bu dalgalı yapı ve atom altı boyutun, ışınlarından ve kuantsal enerjiden meydana gelmesi demektir...

Yalnız, burada çok önemli bir husus var. Burayı hiç bir zaman gözden kaçırmamak gerekir...

En azından, olaya basit bir şekilde baktığımız zaman, evrenin tüm katmanlarında, boyutlarda geçerli olan bir "sistem" görüyoruz.

155

Her boyutun, her katmanın kendine has bir "sistemi ve düzeni" var!. Kısaca, evrende kaos yok, kargaşa, karmaşa yok!. Belki, sistemin ve düzenin getirdiği, gerekçesini henüz farkedemediğimiz lokalize kaoslar var; ya da bize öyle geliyor ki gerçekte o da sistemin bir parçası!. Her şey bir sistem içinde doğuyor, büyüyor, ölüyor!. Yok olmuyor, bir başka şekle dönüşüyor!. "Yok" olmuyor, yani, yok olma diye bir şey evrende yok!. Çünkü zaten "yok"tan varolmuş ve aslı yok olan, hiç bir zaman "var" olmadı ki, "yok" olsun!. Bu da bir sistemin sonucu; sistem ise bir bilincin ifadesi...

Maalesef, batı bilim dünyasının çok iyi bildiği bu gerçekleri, henüz Türkiye'de bilen adam sayısı parmakla gösteriliyor. Ve... Bugün ilim, artık Batı'dan geliyor... Güneş dünyaya batıdan doğuyor(!).

Şu anda biz, "madde var" diyoruz!...

Bilim dünyası diyor ki: "Madde diye bir şey yok, bu gözle gördüğümüz, içinde yaşadığımız her şey bizim hayâlimizden, şuurumuzun oluşturduğu hayâlden ibarettir!.."

Bu varlıkta gördüğümüz her şey, enerjiden, enerjinin yoğunlaşması ile meydana geldiğine göre, demek ki bu varlıkta olan her şey, dinî tâbirle meleklerden meydana gelmiştir!. Her şeyin aslı melektir!...

Cüz`i mânâda, zerresel mânâda, senin şu vücudun, trilyonlar kere trilyonlarca meleklerden meydana geldiği gibi, çeşitli katmanların yoğunlaşması ile meydana gelen ayrı melekler vardır. Bunu şöyle izah edelim:

Sizin vücudunuz, sayısız hücrelerden meydana gelmiştir... Bu hücreler değişik terkipler şeklinde bileşimler meydana getirerek, bir karaciğeri, bir kalbi, bir mideyi, bir beyni meydana getirmiştir. Karaciğerin görevi ayırdır, karaciğerin kendine has bir bilinci vardır. O bilincin meydana getirdiği karaciğerin bir çalışma sistemi vardır. Kalp böyle, beyin böyle, mide böyle... Her bir organın kendine has bir bilinci vardır...

Ama, bizim beynimizde oluşan bilinç, buralardaki bu bilinç türlerini algılayamaz. Çünkü onu algılamak için, gerekli açılıma, gerekli kapasiteye sahip değildir... Bunu, basit olarak şöyle izah edelim:

Gözünüz, şu sehpayı görür; ama şu odada, şu salonda boşluğa baktığı zaman bir şey görmez. Halbuki şu odada, şu anda belki milyonlarca ses ve milyonlarca görüntü dalgası var.

Ancak bu odada mevcut olan milyonlarca ses ve görüntüyü, ancak o dalgaların dalga boyuna ayarlı, bir televizyon veya radyo ile tespit edebiliriz!.

O dalga boylarını kulağımız ve gözümüz almaz!. Çünkü gözümüz, santimetrenin on binde dördü ile on binde yedisi

arasındaki dalga boylarını alabilecek kapasite ile kayıtlıdır, sınırlıdır...

Kulağımız ise, 16 ile 16.000 hertz arasındaki dalgaları alabilme kapasitesiyle sınırlı ve kayıtlıdır!...

Bu ikisi arasında çeşitli mânâlar ihtiva eden, milyarlar ve milyarlarla dalga boyu var olmasına rağmen, biz bunlardan gâfil yaşıyoruz...

Burada şu hususa dikkat etmeliyiz!..

Biz, ilkel bir şartlanma sonucu olarak, sadece beş duyu verilerini var kabul edip, beş duyunun tespit edemediği verileri yok sayıyoruz!... Gözle göremediğimizi inkâr ediyoruz!..

157

Bundan yüz sene öncesine kadar böyle düşünülebilirdi; ancak günümüzde bu tür fikirler geçersiz sayılmaktadır!. Çünkü, göremediğimiz bir çok şeyin var olduğunu kesinlikle biliyoruz artık...

Kesinlikle, tutamadığımız birçok şeyin, var olduğunu biliyoruz!. Duyamadığımız pekçok şeyin mevcûdiyetinden haberimiz var; ne çare ki, bunlarla iletişim kurma imkânımız yok!.

Din bize, 1400 sene öncesinden, Hz. Muhammed Aleyhisselâm'ın ağız ile bu gerçeği sanki şöyle haber veriyor: bize, 1400 sene öncesinden, Hz. Muhammed Aleyhisselâm'ın ağız ile bu gerçeği sanki şöyle haber veriyor:

"Sizin, hücresel yapılı bir bedene sahip olmanız gibi; ışınsal bedenli yapıyla meydana gelmiş cinlerin var olması gib; bunun ötesinde, ışık kuantlarından, yani Nur'dan varolmuş melekler de vardır!. Ki, evrende, bünyesinde bunları

barındırmayan, bunların varlığından meydana gelmemiş hiç bir nesne yoktur!.

Evrende var olan her birim-nokta, bu ışık kuantlarından meydana gelmiştir. Yani, meleklerden meydana gelmiştir!. Ve bunlar, evrendeki mutlak bilinçten gelen bir şekilde, yapısal özelliklerine göre bilinçli birimlerdir!.

Bu açıklama ne zaman yapılıyor?... Bundan 1400 sene evvel!. Kimlere...!?

Bunu iyi değerlendirebilmek için, 1400 sene öncesinin şartlarının ne olduğunu araştırıp; o günkü insanların nasıl yaşadıklarını, nasıl taşları dikip karşısında tapındıklarını; ayıp olmasın diye kız çocuklarını nasıl diri diri toprağa gömdüklerini; ölen bir adamın karısını oğlunun nasıl aldığını bilmek lâzım!.

158

Böylesine ilkel değerlerle yaşayan bir toplumda, bugünün ilmiyle bile çözemediğimiz şifreleri veren, açıklayan bir Zât!... Hazreti Muhammed Mustafa Aleyhisselâm...

Ve bu Zât, bizim bugün bile hafsalamızın almayacağı bir takım olayları bize anlatıyor...

Aslında bu, büyük bir müjde!...

Çünkü, şu madde boyutundan kurtulmamızdan sonra, şayet belli çalışmalar yaparak ruhumuzu güçlendirebilirsek, nelere ulaşabileceğimizi müjdeliyor!.

Yani, "Ben bu ruh gücüyle, buralara ulaştım, bunları gördüm, yaşadım. Böyle şeyler var ve bunlar sizin için de mümkün olabilir." diyor...

"Mi`râc" hadisesi, bedenle mi oldu, ruhen mi oldu? Anlaşılmamış ve geçmişin bilgileri ışığında çok tartışılmış bir konu...

Kudüs`e kadar olan kısmı biyolojik yani maddi bedenle oldu!...

Kudüs`den sonra "Mi`râc" olayına çıkış; "Berzah" içindeki yolculuğu da ışınsal bedenle yani ruhla gerçekleşti.

Zira bize intikal eden bilgilere göre, nice veliler var ki, onlar da benzer türden "Mi`râc" yaptılar... Bu değişik âlemlere giderek oradan bilgi topladılar.

Bunlardan biri de Muhyiddin-i A`rabi`dir... "Âlemi Semseme" -kendisi bu ismi veriyor- denilen bir yere gittiğini; o âlemin canlı varlıkları ile görüştüğünü, konuştuğunu, sohbet ettiğini, onların dünyayı bildiğini, dünyadan haberler sorduklarını" açıklıyor "Fütühât-ı Mekkîye" adlı kitabında...

Evet.. Bu semâlarda yapılan yolculuk da bedenle; fakat az önce belirttiğim üzere bu bir ışınsal beden!.

Açıklamamızın 1. bölümünde, meleklerin yapısından söz ederken bunların enerji asıllı, kuantsal, "nûrani" varlıklar olduğundan söz etmişim...

Ayrıca "nârî" tâbir edilen cinler ki, o cinlerin yapısını, "Ruh-İnsan-Cin-Melek" isimli 15 nolu kasetimizde geniş boyutları ile izah ettiğimiz için, o konuya da burada hiç girmiyorum.

Şimdi insanın yapısını biraz daha derinlemesine inceleyelim...

İnsan nasıl ki beden dediğimiz yapısıyla hücrelerden meydana gelmişse, hücrelerden meydana gelmiş bu yapıyı da Kur`ân mecaz yollu olarak;

"Biz insanı balçık`dan yarattık" diye tanımlıyor...

Buradaki "balçık" benzetmesiyle su-mineral karışımına işaret ediliyor!.. Hücre yapısı balçık hâlidir... Yani, mineral yapı ve sıvı yapı!. bu ikisinin karışımıdır hücre!. "Balçık" tâbiriyle işte bu gerçeğe ediyor...

Cinleri izah ederken, ne diyordu Kitap?... izah ederken, ne diyordu Kitap?...

"Dumansız, zehirleyici, ve de insan vücuduna nüfûz edici ışıklardan -nâr-dan meydana getirdik." diyordu... "Maric" ve "Semum"la...

Melekleri de "Nur"dan olarak târif ediyor...

İşte buradaki "nur"dan murad, "ışık kuantları, saltenerjinin yoğunlaşma spektrumunda 1.nci basamaktaki hâli"...

Biz ise en son basamakta "madde" algılayıcı bir yapıdayız!.

Şimdi!. Dikkat edelim bu noktaya...

* * *

◆ KENDİNİ TANI

30

MELEKLER HAKKINDA

Bu kuantal yapı, meleklerin ham maddesi, cevheri, varoluş cevheri...

162

Fakat, sanmayalım ki bu melekler sadece belli enerji odakları!.. Bunların büyük bir kısmının boyları, boyutları, özbişimleri mevcut!.

Meleklerde, orijinal yapıları itibariyle dişilik-erkeklik mefhumu yoktur! Neden?...

Gayet basit!.. Onlarda bizim gibi bir madde beden veya madde bedenden oluşan ışınsal bir beden yok ki!..

Bir enerji dalgasının dişiliği-erkekliliği olur mu?... Düşünün!..

Bir telsiz dalgasının, radar dalgasının erkekliliği-kadınliliği olur mu?.

Bunların erkekliliği-dişiliği olmadığı gibi; bunların çok daha alt boyutlarındaki; dalgalı yapının çok daha alt boyutundaki, ışınsal yapıda da elbette ki erkeklilik-dişilik diye bir kavram olmaz!.

Bu kuantsal yapıdan meydana gelmiş "NUR" kökenli varlıklarda erkeklik-dişilik olmaz!.

Meleklerin kanatlarının olması, hem gerçektir, hem de işaret yolu bir açıklamadır!.

İşaret yolu açıklama olması şu yöndendir...iki kanatlı, üç kanatlı, dört kanatlı, beş yüz kanatlı, altı yüz kanatlı gibi ifadeler bu sayılara tekâbül eden kuvvetleri ve özellikleridir. Yani, bazı meleklerin üç dört vazifesi vardır, bazılarının üç yüz dört yüz... Nasıl ki insan iki kolludur; yani, iki koluyla iki ayrı iş yapabilir denirse... Elbette bu görevleri yerine getirecek kuvvetleri de vardır, değişik yönlerde...

163

Nasıl ki bir insanın değişik yönleri, değişik kabiliyetleri, değişik özellikleri vardır. İşte meleklerde bu husus, kanat olarak ifade ediliyor.

Bununla beraber, belirli görevleri dolayısıyla sûretlere bürünmüş ve o sûretlerle yaşamlarına devam eden sayısız melekler de vardır...

Burada fark etmemiz önemli olan nokta şudur:

Bizim algılama kapasitemize GÖRE, evrende mevcut olan varlıklar üç sınıf olarak insanlara tanıtılmıştır:

1-Melekler...

2-Cinler...

3-İnsanlar...

1-Melekler

Sûretsiz olarak, "RUHU MUHAMMEDÎ" ya da "RUHU A`ZÂM" isimleriyle işaret edilen orijin ilk varlıktan; O`nun ilminde dilediği bir şekilde; O`nun enerjisiyle-kudretiyle meydana geldikten sonra; kendilerine takdir edilen yaşam

ve görev biçimine uygun olarak evrende yaşamlarına devam ederler... "NUR" yapılı varlıklar olarak vasıflandırılmışlardır.

2-Cinler

Orijinleri "nur" diye târif edilen kuantsal enerjinin ışınsal enerji şekline dönüşmesiyle meydana gelen boyutta yer alan; dalgasal bedenli, bileşimlerinin oluşturduğu bilinçle yaşamlarını sürdüren canlı türüdürler.

Cinlere göre melekler, "robot varlıklardır"... Çünkü melekler, varoluş gaye ve görevlerinin dışında bir şey yapamazlar!..

3-İnsanlar

Yapıları itibariyle, bünyeleri en alt katmanda "nur"dan; algıladığımız boyutta bildiğimiz biyolojik bedenden; ve nihayet gelecekte yaşamına devam edeceği mikrodalga bedenden oluşmuştur!.

Burada, yani insanın oluşumunda, eğer dikkat ettiyseniz, cinlerin oluşumundan farklı bir yol izlenmiştir.

Cinler, direkt olarak "nur" boyutunun, "nar" boyutuna dönüşmesiyle meydana gelmişken... Ve bu yüzden cinler, kendilerini evrende meleklerin daha tekâmül etmiş türü olarak nitelerken...

Buna karşın insanlar, tüm madde dünyası gibi direkt olarak "nur" yapının yoğunlaşmasıyla meydana gelmiş biyolojik varlıklar olarak madde dünyasına selâm vermişler; akabinde biyolojik beynin ürettiği dalgasal-ışınsal bedene, yani "ruh"a kavuşarak ölümötesi dalgasal boyutta yaşamlarını sürdürmeye başlamışlardır...

Dünya yaşamından, biyolojik beden boyutundan; ölümötesi ışınal bedene ve dalgalal(wave) boyuta -ruhlar âlemine=kâbir âlemine- geçiş olduğu gibi...

Bir kısım insanlar için de, "cehennem" diye tanımlanan Güneşin "nârî" denen ışınal alt boyutundaki dalgalal - ruh beden yaşamından; çok daha latif olan "nûrî" bedene dönüşerek; "nur" yapılı "cennet" boyutuna geçmeleri sözkonusu olacaktır!...

Ve bu süreç sonunda insanlar, "nârî" beden kayıtlarından kurtularak, "nûrî" bedenli, fakat bileşimindeki isimlerin elverdiği ölçüde dilediğini yapan ve "Halifetullah" olan meleki yapılı varlıklar olarak yaşamlarını ölümsüz bir şekilde sürdürecektir.

165

Buna karşın cinler ise, geride kalan insanlarla güneşin alt boyutunu oluşturan dalgalal boyutta yaşayacaklardır.

Evet konuyu fazla genişletmeyelim.. Bir kısım Meleklerin kendilerine has, varoluş amaçlarına göre oluşmuş sûretleri söz konusu!. Fakat bu sûretler konusuna fazla dalmayacağım. Çünkü bizim hafsalalarımız henüz bu konuyu almaz

Belki bu konuya "KENDİNİ TANI" ile, "TEK`in SEYRİ" ve isimli kitabın "ÜSTMADDE" bölümünde bir miktar daha girdik... Ne var ki, bu arada bilgi birikimimizin daha gelişmesi ve kavrama kapasitemizin genişlemesi gerekli... Çünkü biz şu anda, mevcut şartlanmaların istikametinde, şartlanmaların getirdiği değer yargılarıyla yaşayan birimleriz.

Bu yaşa kadar, anamız, babamız, çevremiz, okulumuz, gazete, televizyon bizi neye şartlandırdı ise, hiç aslını araştırmadan, muhakeme ve tefekkür etmeden, biz, onları doğru kabul etmiş eğrisiyle-büğrüsüyle!. Onun dışında

gelen verileri de otomatik olarak red edip, "Böyle bir şey olmaz, hayır!" deyip, onlar üzerinde düşünmekten ve muhakemeden kaçınıyoruz...

Elbette bu, şartlanma düzeyinde yaşama ilkelliğinin oluşturduğu inkâr!...

Onun içindir ki, meleklerin bu yapısal özellikleri, görünümleri üzerinde ben, daha fazla durmayacağım...

Zira otomatikman, şartlanmalardan oluşmuş yapınızın, doğal sonucu olarak inkâra gidersiniz!. Çünkü henüz şartlanmasız düşünme özelliğine sahip değilsiniz!.... Zirâ siz düşünce boyutunda bile özgür değilsiniz!...

Özgür düşünebilmek için, önce kişinin bilincinin, çevresel şartlanmaların getirdiği değer yargılarından arınması gerekir..

Bunu henüz başaramadığımız için, bu konunun detayına girmiyorum.

Yalnız burada, daha önce değindiğim önemli bir noktanın üzerinde durayım:

Evrende, dünya üzerinde yaşamakta olan tek canlı türü biz değiliz!.

Aksine, dünya üzerinde yaşayan bizler gibi; bir Ay'ın, bir Merkür`ün, bir Venüs`ün, bir Güneş'in, Plüton'un, Neptün`ün ve güneş sistemi dışındaki sayısız yıldızların, her birinin kendine has, yaşayan, canlı, şuurlu varlıkları türleri mevcut!. Ki onlardan da bahsolmamıştır..

Esasen, evrende, üzerinde canlı şuurlu varlıklar olmayan hiç bir gezegen mevcut değildir!.

Nitekim bunu Kur`ân-ı Kerîm'de anlatan Âyet :

"Hiç bir şey hariç olmamak üzere, her şey O`nu zikreder, fakat siz onu anlayamazsınız!..." (17/44)

diyor... Elbette burada zikir kelimesiyle bir kelimenin tekrarından sözetmiyor!..

Niye anlayamazsınız?..

Çünkü siz, beş duyu ile kayıtlı beyninizin algılayabildiği kadarını anlarsınız, sınırlı şartlarda algılama durumundasınız!. Çünkü beyninizin %5`ini veya %7`isini ancak kullanabiliyorsunuz... Bunun %1 fazlasına çıktığınız zaman algıladığınız âlem çok farklı oluyor!.

167

Karanlık bir odada otururken, bir çatırtı bir patırtı duysanız, ödünüz karışıyor!.. Kazara, cin denilen bir varlık görseniz, belki geceler boyu uyuyamayacaksınız!.

Halbuki bu, bizim dünyamızda, bizim aramızda yaşayan varlıkların sadece bir türü... Bunun gibi sayısız varlıklar var!.

Ama bu konuda da yanılarak, zannediyoruz ki, bizim gibi etten kemikten canlılar var!... Hayır!.

Bizim gibi etten kemikten canlı, bu dünyanın şartlarına göre oluşmuş, ve sadece burada var!.

Buna karşın diğer gezegenlerde de, sayısız canlılar var.. Eğer beynimizi yüksek seviyede çalışma düzenine getirirsek; o yüksek çalışma kapasitesi ile ruhumuzu güçlendirebilirsek; ruhun bedenden özgür, bağımsız hareket kâbiliyetini ortaya çıkartıp, bunu tatbikata koyabilirsek; o şartlarda değişik boyutlara, değişik kesimlere, değişik ortamlara gidip onlarla ilişki kurabilmek mümkün olur!.

Ancak bu anlattıklarımın sakın "UZAYLILARLA GÖRÜŞÜYÖRÜZ" diyenler kendilerine pay çıkartmasınlar, çünkü onlar kesinlikle cinler tarafından aldatılmaktadırlar!.

Evet, bunu yapamadığımızı, yani beyin kapasitemizi henüz güçlendirmemiş olduğumuza göre, şu anda yapabileceğimize bakalım:

Rasûlullah Aleyhisselâm "Mi`râc"a çıktığı zaman, mikrodalga boyuta geçerek, çeşitli gezegen ve yıldızların İKİZLERİNDE yani mikrodalga boyutlarında yaşayan ve Din`de kısaca melek adı altında söz edilen, değişik boyutlardaki varlıklarla ilişki kuruyor...

Onların yaşam şartlarını, güçlerini, dünya ile olan ilişkilerini görüyor. Ayrıca gelecekte kişilerin çekeceği azapları gördüğü gibi, cennetleri de görüyor... Cennetlerde insanların ne şekilde bir yaşama gireceğini görüyor...

"AKIL ve İMAN" isimli kitabımızın "Meleklerle iman" bahsinde ve meleklerin yapısından söz ettiğim bir konuşmamda; insanların, cehennemden geçtikten sonra, Rahmet Irmağına dalarak, ruh bedeninin yapısının değişeceğini ve meleki, "nûrî" bedenlere kavuşacaklarından söz etmişim...

Rasûlullah Aleyhisselâm'ın açıklamalarında da, cehennemden geçip, cehennemde yapıları yıpranmış kişilerin, Rahmet Irmağına daldırılarak yepyeni bir bedenle var olacakları, onların yapılarının son derece şeffaf olduğu, hatta içine bakıldığı zaman iliklerinin görüleceği ifade edilir!.

Bizim anlamayanlar da sorar...

-Canım!.. Cennet`de insanlar var, huriler var, baktığın zaman onların iliğini görüyorsun... Ne gereği var ilik-kemik görmenin?.."

"İlik görmekte" diye anlatılmasından gaye, o boyuttaki yapıların şeffaf, latif, ve nûranî bir yapı olduğudur!. Yani, bizim bugün bildiğimiz yoğunluklu maddemsi bir yapı olmadığını ifade sadedindedir.

Ve insanların, bu boyut değiştirmelerinden sonra; geçtikleri ortamda, melekî bir yaşam sürecekleri; bedenlerinin, meleki vasıflarla vasıflanmış melek, yani "nur" yapılı... Ancak insanların bilinç düzeylerinin bir kısım meleklerden üstün olacağı da ifade ediliyor!.

169

Bir hususa da açıklık getirmek gerekir.

Hazreti Rasûlullah Aleyhisselâm, Cebrail'i gördüğünü ifade ediyor, "Mi`râc"dan dönerken... "Altı yüz kanadı ile bütün ufku kaplamıştı." diyor.

Altı yüz kanadı ile bütün ufku kaplayan Cebrail Aleyhisselâm, bu derece büyüklüğe sahip olmasına karşın; kendi varlığında, Cebrail'in varlığını hissetmeyen Melekler de mevcut!...

Sen, nasıl vücudunda, bir karaciğerini, bir mideni, hiç hissetmiyorsun, iç organlarının varlığının farkında bile değilsin, dışarıdan söylemeseler...

Aynı şekilde, öyle melekler var ki, Cebrail, o meleğin yanında, yapısı içinde bir melek, bir kuvvet, bir organ!. Ve O varlık, O`nun varlığını hissetmiyor, farkında bile değil!..

Öyle bir Melekten söz ediliyor ki, insanın ve dünyanın varlığından, var oluşundan habersiz!!!

400 milyar yıldızlık galaksinin içinde, Güneş`in yeri nedir?... Hiç!!!.

İnsan bedeni milyarlarca hücreden oluşmuş.. Sen, vücudundaki o hücrelerin farkında mısın?... Hayır! Ama, o bütün hücreler, bütün olarak bir kişisel ruh, kişisel yapı, düşünce meydana getiriyor ve bundan da senin şuurun meydana geliyor.

Ama senin şuurun, senin şuurunun meydana getiren bu bedenin parçalarından oluşmasına rağmen, bunun farkında değil!...

İşte bunun gibi, sade insanın ruhu değil, tüm kütlelerin dahi ruhları vardır... Dünyanın ruhu vardır, Güneş`in ruhu vardır, Merkür`ün, Venüs`ün, diğer planetlerin ruhları vardır.

170

Bunların ruhu olduğu gibi, bunların tümünü oluşturan Güneş Sisteminin de bir ruhu vardır.. Boyut boyut!.

Güneş Sisteminin bir ruhu olduğu gibi, Galaksi`nin tümüyle bir ruhu vardır!.

Nasıl senin vücudun tek tek hücrelerden meydana gelmiş; ve bu hücreler bileşerek bir beden meydana getirmiş ise...

İşte bunun gibi, Galaksi dediğimiz yapının da tek tek hücreleri olan güneşlerden meydana gelmiş bir galaksi ruhu var, bir galaktik ruh vardır...

Galaktik bilinç vardır...

Galaktik bilinçler-ruhlar da birleşerek, "Kozmik Bilinç" dediğimiz, Evrensel Bilinç dediğimiz O, Kozmik Bilinci oluşturur!..

Gerçek odur ki, "Ruhu A`ZÂM" adı verilen "Kozmik bilinç" ilmi ve kudretiyle Galaktik bilinçleri-ruhları kendi varlığından meydana getirmededir!...

Hâlâ!

İşte, işte mutlak manâda "RUH" kelimesi, sadece "O" varlık, "O" yapı için kullanılır.

Öte tarafta, "insanî ruh" deriz; O Ruh`dan ayırmak için birimsel ruhu!..

Evreni meydana getiren, "Kozmik Bilinç"- "Akl-ı Evvel" dediğimiz yapının canlılık yönü, varoluş yönü, "Ruh" kelimesi ile tanımlanır...

171

Bir açıklamasında, Rasûlullah Aleyhisselâm şöyle izah ediyor:

"Allâh`ın öylesine Muheymîn Melâikesi vardır ki, onlar, sayısız varlıkların ve meleklerin varlığından bîhaberdir."

Tıpkı senin, vücudundaki organlardan veya hücrelerden bîhaber olman gibi...

Öyleyse bizim, bunları anlayıp idrak edebilmek için iki şeye ihtiyacımız var:

1-İlkel toplumsal şartlanmaların getirdiği değer yargılarından arınıp, özgür muhakeme ve tefekkür sahibi olmak. Daima, yeni karşılaştığımız şeylere inkâr ve red ile değil; ne? neden, niçin, nasıl gibi suallerle yaklaşmak.. Bunun için de, günümüzün en son en modern ilimlerine sarılmak...

1400 senedir izah edilemeyen pek çok olay son elli senenin getirdiği teknoloji ve bilimle anlaşılır hâle gelmeye başladı.

Kısacası, yaşadığımız çağın insanı değil; yaşadığımız çağın ötesindeki insan olmak mecburiyetindeyiz!. Kendi geleceğimiz için!

Bunun için de her türlü reddi bir yana bırakıp, hafsalamızın almadığı şeylere dahi, ne, neden, niçin, nasıl gibi suallerle yaklaşp anlamaya, öğrenmeğe çalışacağız. Bunu yapamadığımız takdirde, bizim üstümüzdeki sayısız güçleri bilmemize imkan yok, mümkün değil!...

Melekî kuvve ve kuvvetler sayısızdır...

Meselâ, insanın müvekkel melekleri, insana vazifeli olarak verilmiş melekler. Esasen bu konuda, Hz. Rasûlullah Aleyhisselâm buyuruyor ki:

"Bir çocuk doğduğu andan itibaren, onunla ilgili, onunla beraber olmak üzere bir Melek meydana getirilir. Bir de onunla beraber olan bir Cin`i vardır. O melek onu, meleki güçlere çekmek isterken, o cin de onu maddiyata, süfliyata çeker."

172

Neticede o kişi ya melekiyeti kazanır, melekler âlemine yükselebilecek düzeye gelir. Veyahut da Cin`e yani şeytana tâbi olarak, kendini madde beden kabul edip, bu süflî madde dünyasında kaybolur, boğulur gider."

Bu iki meleğin dışında ayrıca, iki de "Kirâmen Kâtibeyn" denen, sağ ve sol omuzda diye anlatılan bu iki meleğin vazifesi, dini tâbirle sevap ve günahları yazma olarak anlatılır.

Buradaki "sevap ve günahları yazmak" diye anlatılan olay, bizim genelde anladığımız mânâda bir kalemle bir yazı mahalline yazmak değil, elbette!..

Bildiğimiz gibi, insanın sağ yönünde, Çinlilerin 2000 sene önce tespit etmiş olduğu, vücudun sağ yönünde, Akapunkturun esasını getiren pozitif yük vardır. Sol yanında da negatif yük vardır.

Kişinin kendini madde ötesi yaşama hazırlamasını sağlayan fiil ve düşünceleri, çevresine verici fiil ve düşünceleri, pozitif yük ağırlıklı olarak, beyinde düşünülür ve bunlar dalgalı yapıya çevrilerek ruhta kayda alınır!.

Ruha yüklenen bu pozitif yüklü dalgalar, kişinin ruhunun dünyanın manyetik çekim alanından kurtulmasına ve cennetler'e açılmasına vesile olan güçtür!.

Buna mukabil, kişinin, alıcı, kendine toplayıcı, dünya ve maddeye yönelici düşünce ve eylemlerinden oluşan fiilleri ve düşünceleri, günah diye nitelendirilir; ve bu menfi, negatif ağırlıklı dalgaların meydana getirdiği dalgalı üretim, ruha negatif olarak yansır ve bu da kişinin madde dünyasına bağıllılığını, çekimini artırır.

173

Dolayısıyla, madde dünyasına ağırlıklı olarak bağlanan bu ruh, neticede madde dünyasından kopamaz ve o nispette de dünya ile birlikte güneşin dalgalı boyutuna girerek orada büyük azaplar çeker.

İşte, kişideki pozitif ve negatif yükün kaynağı, din terminolojisinde; kişinin günahları ve sevaplarını yazan "iki omuzundaki iki melek" diye târif edilmiştir...

Bunun gibi sayısız melekler vardır... Hazreti Rasûlullah Aleyhisselâm bir açıklamasında buyuruyor ki:

"İnsanların sayısının on katı cin; cinlerin sayısının da on katı melek yer yüzünde dolaşmaktadır."

Yani, beş milyar insan varsa, elli milyar cin, beş yüz milyar da Melek var aramızda!...

Muhyiddin-i Arabi, bunu, üstün alıcı güçleri ile tespit ederek, diyor ki:

"Bir secde mahalli kadar, fezada, semâda, boşlukta yer yok. Meleklerden hâli yer yok!..." diyor...

Ve bunların çoğu ile de görüşüyor... Konuşuyor.... Böyle bir Zat!.. Allâh bize de nasip etmiş ola; ne diyelim...

Bizim göremediğimiz, cin denen varlıkları, meselâ kediler görebiliyor... ama bizim gözbebeğimiz, o dalgaları, o dalga boyunu alamıyor.

Bir çok hayvanlar çeşitli melekleri görebiliyor, algılayabiliyor, ama biz alamıyoruz.

Oysa bizde öyle bir beyin var ki, eğer bu beyni iyi kullanabilsek, bütün varlıkları ve bütün cinleri, melekleri görüp, algılayabilecek kapasiteye sahip olacağız...

Öyleyse, bizim yapacağımız şey, inkârı terk edip, anlama yoluna yönelmek...

Hazreti Rasûlullah Aleyhisselâm, "Mi`râc"da, bu melekler âlemini seyrettikten sonra, müşahede ettikten sonra, akıl almaz yaşantılarını seyrettikten sonra, Rabbinin huzuruna çıktı. Rabbini gördü!...

Rabbini görme mevzuu, zamanına göre tartışılan bir konu!...

Kimi diyor ki, "baş gözü ile gördü!.." kimi diyor ki "baş gözü ile görmedi, kalb gözü ile gördü!..."

Bundan önceki sohbetlerimizde, kitaplarımızda, özellikle, "Hazreti MUHAMMED`in açıkladığı ALLÂH" kitabında; Allâh ismi ile kastedilen varlığın, görülebilmesi mümkün olmayan, sınırsız sonsuz "TEK" varlık olduğunu açıklamaya çalıştık, idrak edebildiysek ettik...

◆ KENDİNİ TANI

GÖRÜLEN "VECHİ"DİR

Buna mukabil, Kur`ân-ı Kerîm'de bahsedilen âyet:

"Feeynema tuvellu fesemme vechullah" (2/115)

"Her ne yana bakarsanız Allâh`ın VECHİNİ görürsünüz"..

Âyeti gereği, Rabbinin vechini görmesi hiç de imkânsız değildir!.

Allâh`ın, Zât`ı itibariyle görülmesi imkânsızdır!.

Ancak, İlâhi Zât`ın çeşitli vasıflarının ve özelliklerinin âşikâr olduğu mahaller söz konusudur!.

Esasen, Rubûbiyet mertebesi; "Rab" ismi ile işaret ettiğimiz "Rubûbiyet" mertebesi, çeşitli mânâların belli sûretler şeklinde görülmesi hâlidir.

Nitekim, rüyasında Cenâb-ı Hakk`ı görenler de vardır, belli bir sûretle!...

Nitekim, Hazreti Rasûlullah Aleyhisselâm da bir gün, bir rüyasında:

"Ben, Rabbimi genç bir delikanlı sûretinde gördüm." diyor...

Yani, Rabbani mânâların, Cenâb-ı Hakkın, o kişiye açmak istediği mânâlara uygun bir sûretle görünmesi mümkündür!.

Burada, Hazreti Rasûlullah`ın Rabbini görmesinden murad, görmek istediği mânâlara uygun bir sûret ile Rabbinin Hazreti Rasûlullah`ın karşısında olması demektir.

Yoksa, Allâh`ın belli bir sûretle ortaya çıkan bir tanrı olması değil!... Burayı yanlış anlamayalım!.. Burası çok, çok önemli bir nokta!...

Cenâb-ı Hak, ortaya koymak istediği, âşikar etmek istediği manâlara uygun bir sûretle Hazreti Rasûlullah`a görünmüştür. Ve buradaki görüş zâhir göz bebeği ile değil, beynin üst alıcı devrelerinin oluşturduğu özel bir algılama sistemiyledir... Ve görmüştür de!.

Ve hattâ bu görmenin ötesinde, öyle bir görüş hâsıl olmuştur ki, âfâkta ve enfüste, yani karşısında ve özünde, karşılıklı olarak görülen bir müşahededir..

"Mi`râc" da, Hazreti Rasûlullah, Rabbi ile karşı karşıya geldiği zaman Hazreti Rasûlullah`a:

"Et tahiyyatu el mubareketu ves selâvatu vet tayyibat" demiştir.

Buna karşın, Rabbi`sinden kendisine gelen cevap:

"Es Selâmu aleyke eyyühen nebiyyü ve rahmetullahi ve berekâtuh" olmuştur...

Bunun üzerine âlemlere rahmet olarak var kılınmış Hazreti Muhammed Mustafa Aleyhisselâm;

"Es selâmü aleyna ve âlâ ibâdillahis sâlihîn".

"Selâm", Allâh`ın bütün ibâdına, Allâh`a kulluk eden bütün varlıklara da yaygındır... Anlamında cevap vermiştir...

Ki, namazlarda son oturuşta ve orta oturuşlarda, okuduğumuz, "Et tahiyyat" diye bildiğimiz duadır bu. Esası bu, "Mi`râc"da meydana gelmiştir... Cenâb-ı Rasûlullah Aleyhisselâm'ın Rabbi ile konuşması neticesinde...

Ondan sonra bize de şehâdet gereklidir elbet;

"Eşhedü en lâ ilâhe illAllâh ve eşhedü enne Muhameden abduhû ve Rasûluhû"..

Burada bir nükteyi işaret ederek geçeceğim, derinine girmeyeceğim...

İstidadı olan, istidadı ölçüsünde bunu değerlendirebilir..

Bütün mü`minlere namazda, "Et tahiyyatu"yu okumak şarttır. "Et tahiyyâtu"da siz, "Et tahiyyâtu lillah, ves salâvatü vet tayyibât" dersiniz ve Rabbinizden karşı cevap gelir;

"Es selâmü aleyke eyyühen nebiyy!..."

Burada bir açıklamaya dikkatinizi çekeyim... Hazreti Rasûlullah Aleyhisselâm buyurur ki :

"Cenâb-ı Allâh, benim nûrumu yarattı ve bütün mahlûkatın nûrunu da benim nûrumdan halketti..."

O`nun Nûr`undan halk olan bütün mahlûkatta, O`nun Nûr`u mevcuttur!.

Dolayısıyla, Cenâb-ı Hak`dan; "Es selâmü aleyke eyyühen nebiyy" hitâbı gelen mahal, sizdeki Hazreti Nebiyullah`ın makamıdır!...

Ama, bu makam size örtülü kalırsa, siz Cennetteki basîret ehlinden olmazsınız. Eğer bu makam açılırsa size, o zaman Cennetin kemâl ehlinden olursunuz.

Öyleyse, ilâhi hitâbın niçin bizler tarafından da okunduğu ve tekrar edildiğini çok çok iyi düşünmek lazım!.

Niye lazım?... Çünkü:

"Namaz mü`minin Mi`râcı 'dır" buyuruluyor...

"Mi`râc"ı olmayanın namazı olmaz!.." diyor, Abdülkâdir Geylânî Hazretleri, "Risâle-i Gavsîye" isimli eserinde...

"Mi`râc" namazdır!... Namaz ise "Mi`râc"!. Öyle ise namazın amacı "Mi`râc"!.

"Mi`râc"ı yaşayan ise, "devamlı namaz" hâlidir!..

KENDİNİ TANI

Siz, namaz ile "Mi`râc"a çıkarsınız; "Esselâmü aleyke eyyühen nebiyyü" diyen "Zât", size değil, "mertebe-i nübüvvete" demiş olur bunu!.. Eğer kaldırırsanız kendinizi aradan, ortaya çıkar sizin bâtınınızı oluşturan mertebe-i nübüvvet.

180

Zira halografik esasa dayalı olarak evren varolduğu içindir ki, evrende var olan her mertebe ve boyut ve katman, her zerrede mevcuttur!.

Nitekim bu yeni farkedilen gerçeği 1400 küsur yıl önce Muhammed Mustafa Aleyhisselâm şu cümleyle vurgulamıştır:

-ZERRE, TÜMÜN AYNASIDIR!.

Bu da bir mûcize-i Rasûlullah`tır!.

Daha derinine inmek istemiyorum...

Bu işin daha böyle bir takım "sır" noktaları da mevcut!.

Merak eden bu konuları araştırsın. Buralarda ne gibi işaretler, ne gibi yücelikler, ne gibi gizli sırlar var, onları bulsun, öğrensin!...

Özellikle "Halografik" yapının ne olduğu iyi anlaşılırsa, tasavvufun hangi bilimsel temele dayandığı daha iyi kavranılır..

Bunları yaşamadan giden, önceden giden milyarlarla birimler gibi geçer gider!...

Hazinenin üstünde, aç bi'l-aç ömrünü tüketir, geçer gider nice ve nîceleri gibi!. Oysa, oturduğunuz koltuğun altında, dünyanın bütün değerlerine değışilmeyecek bir hazine yatıyor!.

181

Yani, sizin "Ben" dediğiniz bu varlığın derinliklerinde, Kozmik Bilincin tüm ilmi ve sırları mevcuttur!...

Fakat siz önce, KENDİNİZİ TANIYIN!.

Varlığınızdaki Evrensel Şuur`dan habersiz olarak; kendinizi et -kemik, aynada gördüğünüz suret sanarak bu dünyadan geçip gidiyorsunuz.

Oysa, evreni meydana getiren o müthiş, muazzam güç sizin her zerrenizde, bütün özellikleri ile mevcuttur!.

Ne çare ki!... Geçici zevkleri seçmek suretiyle onlardan mahrum bir halde günlerimizi geçiriyoruz...

Evet!...

Hazreti Rasûlullah, "Mi`râc"da "Kâ`be Kavseyin" denen, beşeriyetin tümüyle yok olma durumunda, âdeta bir yayın iki ucu, hatta daha da ötesi, "Ev ednâ" tâbiriyle ifade edilen makamda, "Rabbi"yle karşılaştı..

"Kâ`be Kavseyn, ev ednâ" denen bu makamda, Hazreti Rasûlullah, tüm varlığının eriyip gittiğini, varlıktaki Mutlak Tek Varlığın, Hakk`ın varlığı olduğunu müşahede etti...

Ve bu müşahedenin, bu yaşantının, bu hissedişin ötesinde, gecelediği Ebu Tâlib`in kardeşinin evi olan Ümmü Hani`nin evinden sabahleyin çıkarken;

- Men reaniy fekat real Hak!.

-Beni gören Hak'kı görmüştür!.

sözleriyle bir gerçeği ifade etmek istedi..

Öyleyse, Hazreti Rasûlullah`a nasip olan bu "Mi`râc"; eğer namaza, beşeriyetten arınmak sûretiyle, şuur boyutunda, tefekkürün derinlikleri ile girilirse, kişiye de nasip olan bir "Mi`râc" olur ki; o "Mi`râc"ın neticesinde, teşehütte`de, "Ettahiyatü"nü okur...

Rabbıyla karşı karşıyadır!...

Rabbi, enfüsüyle - âfâkıyla ona;

"Es selâmü aleyke eyyühen nebiyyü ve rahmetullahi ve berekâtuh" der.

bunun sonucunda da bize şunu demek düşer:

"Şehâdet ederim ki, tanrı yoktur sadece Allâh var; ve Muhammed O`nun Rasûlü`dür!..." der.

"ALLÂH" ile "AKIL ve İMÂN" kitaplarında tafsilatlı bir biçimde açıkladığımız üzere, söylediğinin farkında olmadan "Eşhedü en lâ ilâhe illAllâh", demekle, "şehâdet edilmiş" olmaz!..

"Haydi.. aşk ile şevk ile bir daha..." demekle de, "Eşhedü en lâ ilâhe illAllâh" denmiş olmaz!...

Bu kelimelerin, cümlelerin mânâsını anlamak; idrak etmek; ve ondan donra da idrak ettiğini ifâde sadedinde, bu kelimeleri dile dökmek gerekir!..

Aksi takdirde, mânâsı anlaşılmadan, idrak edilmeden, bir papağanın veya bir teyp bandının tekrarı gibi tekrardan öteye gitmez, bu kelimeleri söylemek...

* * *

SADECE DEME; YAŞA!

Bu vesile ile bir hususu daha vurgulamak istiyorum;

184

Yüce Kitabımız Kur`ân-ı Kerim'de "KUL=De ki" ifadesi ile başlayan çeşitli "yöneliş" ve "kavranılması istenen gerçekler" formülleri var..

Meselâ "Kul hu vAllâhu Ahad..." âyetleri gibi...

Meselâ "Kul euzü bi>rabbın nâs..." âyetleri gibi...

Dikkat ediniz!..

Burada bu kelimeleri ezbere veya bir yerden okuyarak kuru kuruya tekrar etmemiz istenmiyor!..

Buralarda, yani "KUL" kelimesinin geçtiği yerlerde bizden istenen şey, bu kelimeden sonra anlatılan, mânânın tarafımızdan idrak edilerek, gereğinin yerine getirilmesidir!.

Yani ana amaç, o kelimelerin anlamının kavranarak, içimizde hissedilerek gereğinin uygulanmasıdır!..

ALLÂH`ın içinizde hissedilerek O`na yönelinmesi, O`ndaki gücün açığa çıkartılarak o problemin çözülmesi öneriliyor; ve

bu yüzden de yönelişin gafletle değil, bilinçli olarak gerçekleştirilmesi esastır!.

Ayrıca bu vesileyle şunu da vurgulayayım;

ALLÂH`a yöneliminizi daima dışa, yukarı, öteye doğru değil; içinize, özünüze, varlığınızdaki rabbinize doğru yapmaya çalışın; O`nunla içinizden konuşun!.. Bu istikamette yöneliş size çok güzel gelişmeler getirecektir, görecek ve yaşıyacaksınız inşaAllâh!..

Evet!...

Hazreti Rasûlullah bu müşahedesinin, mükâlemesinin neticesinde, ümmetinin kurtuluş çaresi, vesilesi olmak üzere beş vakit namaz emrini aldı. O ana kadar sabah ve yatsı namazı farzdı ve sadece sabahla yatsı namazı kılıyorlardı...

Daha önce açıkladığım gibi namaz önce 50 vakit olarak önerildi, daha sonra da 5 vakte indirildi...

Şimdi!... Bugün bir kişi 5 vakit namaz kılamıyorsa, hiç namaz kılmasın mı?.

Bu anlayış yanlış ve batıldır!...

Eğer 5 vakit namaz kılamıyorsan, hiç değilse 4 vakit, 3 vakit, 2 vakit, 1 vakit kıl!... Ne kadar kılabiliyorsan o kadar kıl!..

Fakat mühim olan, en azından bir vakit de olsa kılmak şarttır!. Çünkü bu, kişinin samimiyetini, iyi niyetini, gösterir..

Sizin bir kişiye beş milyon lira borcunuz varsa, elinize elli bin lira geçtiğinde bu parayı borçlu olduğunuz kişiye öderseniz, bu davranışınızla, borcunuzu ödeme konusundaki gayret ve içtenliğinizi ortaya koyarsınız.. Ama elinize geçen paranın hiç olmazsa bir kısmını borcunuza karşılık ödemek yerine, tamamını bir takım zevkleriniz için harcarsanız, borçlu

olduğunuz kişiye karşı samimiyetinizden söz edilemez ve hiç bir zaman o kişi de sizin içtenliğinize inanmaz!. Sizi, yalancı, ikiyüzlü olarak tanır...

Öyleyse...

Bir kişinin 5 vakit namazı kılamıyorsa dahi, en azından 2 vakit veya 1 vakit de olsa kılmaması zorunludur!. Bu onun inandığının kendine olan ispatıdır.

Gündüz vakit bulamasa dahi bir insan; nasıl olsa sabah kalktığı zaman, elini yüzünü yıkıyor...ilaveten, bir de ayağını yıkarsa abdest almış olur. Bu abdesti aldıktan sonra, 2 rekât sabah namazı ki, bunu illa sabah beşde, altıda kılamadıysa, sabah uyandığın zaman da kılabilir.. Böylesine bir kolaylığı da vardır...

Alt tarafı iki rekât sabah namazı; bir "El hamdu...", bir "Kul huvAllâh...." okuyarak kıldığınız zaman, namaz iki dakika tutar... Elbette bir insanın, benim iki dakika vaktim de yok demesi mümkün değildir!... Her insan, sabahleyin iki dakika vakit bulabilir, namaza zaman ayırabilir.

Öyleyse, hiç bir şey yapamıyorsak, hiç olmazsa 2 rekât sabah namazını kılıp, "bu kadar yapabiliyorum!.." demeye yüzümüz olsun.. Ki o iki dakikalık, o iki rekat namazla, demin bahsettiğimiz kelimeleri, cümleleri okuyalım, o mânâları hiç değilse bilincimize, şuurumuza, hafızamıza yerleştirelim ki, zamanı geldiğinde o manâlar inşâAllâh daha güçlü olarak ortaya çıkar.

Evet..

Bu "Mi`râc" olayını yaşadıktan sonra Hazreti Rasûlullah, gerçekten insanlar için büyük bir imtihan vesilesi oldu...

Bir çokları, hafsalaları almadığı için, böyle bir olay olabileceğini inkâr etti. Bu olayı gerçekleştiği yönüyle düşünüp, anlayıp, idrak edebilen bir çok kişi de çok yüksek mertebelere ulaştı!..

Kimini inkâr, ebeden mahrumlardan kılarken; kimini de tasdik, en yüce mertebelere ulaştırdı..

O, imanı tasdik sayesinde, en başta, Hazreti Ebu Bekr, "Sıddîkiyet" vasfını aldı. Hazreti Ebu Bekr es-Sıddîk diyoruz. Sıddîkiyetin mertebesi odur ki:

"Yer yüzündeki bütün insanların imanı terazinin bir kefesine, Ebu Bekr`in imanı öbür kefesine konsa, Ebu Bekr`in imanı ağır basar..."

187

diyor, Hazreti Rasûlullah ...

Bunun getireceği neticenin bir tanesi de şudur:

İnsan, hiç bir zaman, o ana kadar için öğrendiklerinin; hafızasına girmiş olan verilerin sonucu ile, söylenen herhangi bir olayı inkar etmemelidir!.

Evet senin bu ana kadar bildiklerin, böyle bir şeyi idrak etmene müsaade etmeyebilir; ama, yarın yeni öğreneğin bir takım şeyler neticesinde onu bal gibi de kabullenmek mecburiyetinde kalabilirsin.

Öyleyse, niye bugün inkâr?...inkâr etme!... Evet, böyle bir şey olabilir, ama ben şu anda bunu anlayamıyorum, idrak edemiyorum, araştırıyorum. aslını ve nedenini, de!... ve, müsbet yaklaş!.

HALİFE İNSAN; ERKEK – KADIN

Çünkü; bak!..

"Ben insanı yeryüzünde Halife yarattım."

diyor Kur`ân`da, Bakara Sûresinde...

Burada çok önemli bir nokta, erkeklere ve kadınlara çok büyük müjde var... Ben erkekleri Halife olarak yarattım, demiyor!...

Âyet-i Kerime`de, "Ben insanı yeryüzünde Halife olarak var ettim!" diyor...

Öyleyse, "Halife" olma, yani ilâhi özelliklerle bezenmiş olma hâli, her bir insana verilmiş!.

Şu bildiğimiz maddi güçler ötesinde, ilâhi güçler, hepimizde mevcut!...

Yok; ben sadece et-kemikten ibaretim; dersen, sen bu güçlerin hiç birini bilip, bulup, ortaya çıkaramazsın...inkârın, seni bu güçlerden mahrum bırakır!.

Buna karşın, "mademki böyle deniyor, bu güçler bende var, inanıyorum" deyip de bunları araştırmaya, bu yolda

çalışmaya başlarsan, bunları peyder pey ortaya çıkarırsın, başarırsın...

Bu güçlerin en başında ilim gücü gelir.

Bak!.. Dün bilmediğin bir çok şeyleri bugün öğreniyorsun... Bugün bilmediğin bir çok şeyleri de yarın öğreneceksin!.

"Her şey benim bildiklerimden ibarettir, başka bir şey yoktur!.." der kendini yeniye karşı kilitlersen, daha fazlasını asla elde edemezsin.. Burada tıkanır kalırsın!.

Ama, "benim bildiklerimin ötesinde, bilmediğim pek çok şeyler var, bunları da öğreneyim!.." der; haddini bilersen, gün be gün yeni şeyler öğrenirsin.

"ALÎM" ismiyle işaret edilen ilim gücünden başka, "MÜRİD" ismiyle işaret edilen irade gücün de var!...

Senin bundan on sene evvel, irade gücün ne kadar basit şeyler yapmaya yetiyordu?... Geçen on sene içinde irade gücün sana neleri getirdi?... Dün "yapamam!.." dediğin, neleri bugün rahatlıkla yapabiliyorsun?... Nasıl?...irade gücünü kullanarak!.

Esasen, bu irade gücü dediğimiz güç, "melekî" diye tâbir edilen güçlerin bir tanesi..

İşte "Mi`râc" ile insan bu "melekî güçleri" de tanımış olur..

Peki ya "Mi`râc" yapamayanlar?...

Onlara da bir hak tanınmış!..

"KADİR Gecesi"

Nedir bu "Kadir" gecesi..?

"KADİR" GECESİ

Kadir" Gecesinde ne oldu?...

190

"Kadir" Gecesi nedir?...

Bir arkadaşımız bir soru sordu.

"Üstadım, yeryüzündeki bir takım olaylar, bir takım üst planlar tarafından mı idare ediliyor?..

insanların genel idaresi, dünya üzerinde olan olayların yönlendirilmesinde görevli olan bir takım görevliler söz konusu mu?. Böyle bir şey var mı? Varsa, nasıl oluyor bu iş?..."

Bu soru "Kadir" konusu ile de bağlantılı, dolaylı olarak... Dolayısıyla bu gece ki konumuzun bir detayı olarak buna da değinelim...

"Kadir" gecesi hakkında, Kur`ân-ı Kerim'de bir sûre var;"Kadir sûresi"...

"İnnâ enzelnehu fiy leyletil kadir"

"Gerçek ki biz inzâl ettik onu KADİR gecesinde"

"Kadir" gecesinde, gecenin kadrinde, biz onu inzâl eyledik.

Burada, hemen herkesin ilk aklına takılan olay şudur;

Niçin "Biz, onu" diyor?.. "Ben, inzâl ettim onu" demiyor da, "Biz inzâl ettik onu" diyor?...

Buradaki "Biz" hükmü, ef`al=fiiller âlemindeki kesret hâliyle alâkalı bir olaydır. Yani, çokluk ile ilgili bir olaydır...

Çokluk âleminde, yani sayısız birimlerden oluşmuş, sayısız varlıklardan oluşmuş âlemde olan her şey, bir vesile ile oluşur. Her şey bir şeye vesile ile olur!. Ama o, her bir şey, varlığını Hak`dan alır; O`nun varlığıyla kâimdir... Oriijini, aslı itibariyle o şeyler varlığını Hak`dan alır!. Ancak kendi yapısal özelliğine uygun olarak, o şeyi meydana getirir, ortaya çıkarır.

191

İşte bu tür oluşlar için Kur`ân-ı Kerîm`de "Biz" tâbiri kullanılır...

"Fiy leylet-il kadr..."

"Kadir" süresi, gecenin içinde, gecenin kadrinde biz onu inzâl eyledik...

İnzâl olunan şey, Kur`ân!...

Kur`ân`ın inzâl olması demek; her ne kadar basit dilde "indirmek" diye tercüme edilir ise de "inzâl", esası itibariyle "nüzül" denen şey, boyutsal bir olaydır!.

Mekânsal yani bir yerden bir yere şeklinde değil!.

Bu gecede, "Kadir" anı denilen öyle bir an vardır ki, o anda mevcut ışınımı kullanabilen, değerlendirebilen kişi, melekî boyutla iletişim kurar ve melekî boyuttan kendi öz`ündeki Hakk`a yönelip, kendi öz`ündeki Hakk`ı bulur!.. Özü olan Hak ile o andaki perdeler ortadan kalkar!.

“SIKMA” GECESİ

"Kadir" kelimesi "güc yetirmek" anlamında olup, "hükmü kaza, takdir, tazyik, azâmetli şeref" mânâlarını da taşır..

192

Biz, özellikle "Tazyik" yani "SIKMA" anlamı üzerinde duracağız.. Bu anlamdan Rahmetli Hamdi Yazır da tefsirinin 5971. sayfasında bahsetmiştir..

"Kadir" anının değeri şu sebeptir ki;

Meleklerin oluşturduğu yüksek ışınımın meydana getirdiği "SIKMA" sonucunda uyanıkların beyin çalışma hızında bir artış oluyor; artan beyin gücünün neticesinde de, kişinin Hakk`ı kendi özünde bulması sözkonusu olabiliyor.. ve hatta o anda, kendisinde o talebi ortaya koyanın, Hak olduğunun farkına bile varabiliyor!.

Bakın ne diyor Hadis-i Kudsî`de?;

"Bir kulum, yararlı ibadetlerle bana yaklaşır; öyle ki, ben o kulumu severim. O`nun görür gözü, işitir kulağı, söyler dili, tutar eli, yürür ayağı olurum"..

Yani, onun gözünde gören, dilinde söyleyen, Ben`im!...

"KADİR" kelimesinin mânâsını ve bu kelimenin işaretini anlamaya çalışırken, Hazreti Rasûl Aleyhisselâm'a "OKU" hükmünün de melekî "SIKMA" ile birlikte geldiğini hatırlayalım... "Hz. MUHAMMED NEYİ OKUDU" kitabındaki bilgileri gözönüne alalım..

İşte, o genel "SIKMA" hâli olan zaman, kişinin o anı, "Kadir" hâlidir!.

Bu "SIKMA" sürecinden herkes kendi istidat ve kâbiliyetine göre yararlanır..

Kimi de "SIKMA"nın sonucunda, kendisiyle Hakk`ın aynı TEK olduğu; kendi izâfi, birimsel varlığının var olmadığını idrak etmesi neticesinde, varlığındaki varlığın, Hakk olduğunu hisseder, yaşar!. O`nu yaşayan Hakk`ın kendisidir!..

Hakk`ın isteğine, iradesine, EMRİNE de hiç bir varlık karşı koyamaz!.

Bu, "Kadir" hâline en yakın hâl, "Mi`râc" hâlidir...

"Mi`râc, kişinin Rabbine vâsıl olduğu andır."

"Namaz, mü`minin Mi`râcıdır" deniyor...

Namaz, niçin mü`minin Mi`râcıdır?...

Namaz, ayakta dururken okunan sûreyle, âyetle başlar, secde ile tamamlanır.

Secde için Hazreti Rasûlullah Aleyhisselâm diyor ki: için Hazreti Rasûlullah Aleyhisselâm diyor ki:

"Secde, kulun Allâh`a en yakîn olduğu hâl`dir."

O anda Allâh ile kulu arasındaki perde kalkar!. Ve secdede edilen duayı Cenâb-ı Hak geri çevirmez!.

Secde nedir?...

Secde, kişinin, kendi varlığının, benliğinin var olmayıp; gerçekte var olan Tek varlığın Allâh olduğunu idrak etmesi, hissetmesi hâli dir...

Secde`nin mânâsı; nasıl normal bir insan, ayakta dururken tüm varlığı ile varsa, buna karşın Secdede de tam bir "yok olmak" hâli var!. Vücudu ortadan kalkıyor, kapanıyor...İşte fizikman yok olma gibi... Secdenin "sırrı" mânâsı da, kişinin kendi varlığının var olmadığını, idrak etmesidir.`nin mânâsı; nasıl normal bir insan, ayakta dururken tüm varlığı ile varsa, buna karşın Secdede de tam bir "yok olmak" hâli var!. Vücudu ortadan kalkıyor, kapanıyor...İşte fizikman yok olma gibi... Secdenin "sırrı" mânâsı da, kişinin kendi varlığının var olmadığını, idrak etmesidir.

194

Ne anlıyorsun o anda?...

Secdedesin ve secde hâlinde iken bu hâlinle sen diyorsun ki;
"Ey Rabbim!... Var olan gerçek varlık sen imişsin, meğer ben yokmuşum!..."

Tabii bunu diyebilmek için, Allâh`ın "Ahadiyet"ini, "Vahîdiyet"ini, "Vahdet" ve "Vahdâniyet"ini anlamış olmak lazım...

Yani kısacası, Allâh`ın TEK`liğini kavramış olmak lazım!...

Bahsettiğim konular, "ALLÂH" kitabında açıklamaya çalıştığımız "İhlâs" Sûresi`nin mânâsının bize açılması, onu hissetmemizden sonra yaşanacak bir olay!...

İşte, secdeye vardığın anda, "varlığımda var olan mutlak gerçek varlık Sen`sin" idrakı içinde, kendi varlığın yok oluyor!. Ve o anda Sen`den meydana gelen dua, Allâh`ın isteği olarak ortaya çıkıyor!... Allâh`ın "ol" dediği de olur elbette!..

Secde edenin alını, Allâh'tan gayrına değmez!

İşte, bu "secde hâli"ne en yakın bir hâl "Kadir" hâlidir!.

Secde hâli, hakiki mânâsı ile, herkeste kolay kolay oluşmaz!... Çok uzun çalışmalara bağlı... Yani, kişinin varlığındaki bir takım şeylerden, hattâ tüm varlığından arınmasına bağlı, secdenin tam tahakkuk edebilmesi!.. Her namaz kılan "secde" edemez!.. Bu, kişinin özel gayretine ve çalışmasına bağlıdır.

Fakat, "Kadir" süreci, öyle bir an ki, herkese ortak olarak sunulan bir an!... O anda uyanık olup, o anı değerlendirebilen bir kişi, uzun uzun arınmalardan geçmese bile, o anın getirdiği yüksek potansiyelle, beyinde çok yüksek bir güce erişebilir!...

Nasıl, normal bir zamanda ve mekânda belli bir güce sahipken; Hacc`a gittiğimizde, Kâbe`nin altında ki o yüksek Nur kaynağından, enerji kaynağından gelen radyasyon beynimizi çok güçlü çalıştırıyor...

Aynen bunun gibi, "Kadir" anında da gelen o çok yüksek ışınım, "melekî güç", beyinlerde oluşturduğu "TAZYİK" ile takdirinde olanlarda Hakikatın ortaya çıkması özelliğini sağlıyor. Ve "Kadir" anında edilen dua da "müstecaptır!.." deniliyor...

"O anda, Allâh`la kulu arasında perde yoktur!.." deniliyor.

"Ve mâ edrake mâ leyletül Kadir"

-Nedir o, "leyletü-l Kadir" bilir misin?...

"Leyletül Kadr hayrun min elfi şehri"

"Kadir" gecesi, "Kadir" süreci, bin aydan daha hayırlıdır!.

Bin ay...?

12 ay, bir sene... 120 ay, 10 sene... Bir insan ömrü ne kadardır?... Ortalama, uzun ömür olarak diyelim, 70-80 yıl... Bizim Ümmeti Muhammed`in ömrü ortalama 63 sene ki... Oysa bu bin ay 83 sene!.

Yani, 83 yıllık ömür... Bu ömrün, doğduğun andan ölüm anına kadar tamamı hiç kesintisiz ibadetle geçse, yine de daha hayırlıdır, o "Kadir" an`ı!....

O "Kadir" gecesinde ne olur bilir misin?...

"Tenezzül melâiketi ver ruh"

-O gecede, o anda melekler ve Ruh tenezzül eder!.

"Fiyha biizni rabbihim"

196

Rablerinin izni ile Ruh ve melekler tenezzül eder.

"Min külli emrin selâm"

-Her "emr"den selâm getirir.

"Selâm" derken, burada senin anladığın mânâda; "Selâmün aleyküm!." demek, mânâsında değil!... "Selâmet getirir" anlamında!...

"Selâm" isminin mânâsının kişide açığa çıkmasını temennîdir.. "Selâmün aleyküm" demekte karşındakine bu dilekte bulunmaktır.. Yani, âyetteki işaret;

"Özündeki hakikatı idrak edip, o hakikatla tahakkuk edebilmesini temennîdir..

"Hiya hattâ matlâ`ul fecr"

-Fecr`e kadar bu devam eder.

* * *

37

RAB – ALLÂH

Şimdi burada önemli bir noktayı farketmemiz gerekiyor:

"Tenezzelül melâiketi ver ruh, fiyha biizni rabbihim"

Burada birinci önemli nokta;

"Ruh ve melâike, Rablerinin izni ile..." diyor.

"Allâh'ın izni ile" demiyor...

Dikkat edin!...

Kur`ân 'da mevcut olan bir çok incelikten biri de şudur;

Bazı yerde "Rab" denmiştir. Bazı yerde "Allâh" demiştir..

Bazı yerde "İlâh" demiştir...

Bunların hepsi, ayrı ayrı mânâlar ifade eder!.

Hiç bir zaman, biz, kullanılan bir kelimenin yerine ötekini kullanamayız.

Çünkü o kelimenin anlamıdır orada önemli olan, öbür kelime orada istenilen anlamı vermez ve ddolayısıyla gereken açıklık da oluşmaz!..

"Rabb" demişse, "îlâh" veya "Rahman", olmaz, kullanılmaz!...

"Rabb" nedir?...

Bunun anlamını, "İNSAN ve SIRLARI" ında, özel bir bölümde tafsilatlı bir şekilde anlattık...

"Kişinin Rabbi", bir birimi oluşturan "Esmâ terkibi"="Allâh isimlerinin mânâ bileşimidir"dir... Yani, "kişinin yapısını meydana getiren Allâh`ın güzel isimleri" diye bahsediyoruz ya!.. Allâh`ın Esmâsının, bir terkip=bileşim şeklinde, o kişinin yapısında yer almasıdır...

"Birimin rabbi"; bakın, dikkat edin!... "Birim" kelimesini kullanıyorum... Birim deyince bunun içine nebat girer, hayvan girer, insan girer, cin girer, melek girer...

Zaten varlıkta bu ana sınıflandırma söz konusudur. Bunun dışında başka sınıf yok!...

Bir şey ya madendir, ya nebattır, ya hayvandır, ya insandır, ya cindir veya melektir. Bütün birimler, bu sınıflandırmanın birindedir...

Her birimin "Rabbi", onu meydana getiren "Esmâ terkidir"...

99 Esmânın sayısız kombinezonuyla oluşan isimler bileşiminin varıldığı yapı insandır. Ancak bu 99 ismin de mânâsını dilediği anda dilediği düzeyde, bir kısmının kaydında kalmaksızın ortaya koyabilen, "İnsan-ı Kâmil"dir...

İnsan-ı Kâmil`in hayatiyeti itibariyle aldığı isim, "Ruh-u A`zâm" dır.

İlmi, şuurı itibariyle aldığı isim, "Akl-ı Evvel"dir. Ki bu vasfa işaret için günümüzde "Kozmik bilinç" tâbiri kullanılmaktadır..

Varlığı, "BENliği" itibariyle aldığı isim, "Nefs-i Küll"dür.

"O gecede Ruh tenezzül eder." diyor.

"Tenezzül"ün mânâsını biraz evvel de bir nebze anlatmağa çalıştım.

"Tenezzül", yukarıdan aşağı inen mekânsal bir olay değildir!...

"Tenezzül", boyutsal bir geçiştir!.

Boyutsal bir geçiştir, derken neyi anlatmak istiyoruz?...

Madde, molekül yapı, atom, atom altı boyut, kuantsal boyut, enerji ve özündeki hiç`lik... Ehadiyet noktası, sınırsız sonsuzluk noktası...

Öz`deki ana cevhere ait özelliğin, mânânın bu boyutsal tenezzülle kişinin varlığında açılması anlamında...

* * *

◆ KENDİNİ TANI

“MELEKLERİN TENEZZÜLÜ” NE DEMEK

Meleklerin tenezzülü iki yönlüdür:

202

Birincisi; varlığındaki, özündeki kuvvetlerin senin şuurunda ortaya çıkması, açılması anlamındadır...

Hakk`ın, kişinin özünden gelen melekî yoldan zuhuru; yani, tenezzülüyle varlıkta tasarrufudur...

İşte birçoklarının kafasını karıştıran bir nokta burası...

Sanıyoruz ki ötede bir tanrı var; o gökten birilerine tâlimat yağıdırıyor; sonra da birileri onun istediklerini yerine getiriyor...

Oysa...

Hakkın kişinin özünden gelen melekî yoldan zuhuru; yani tenezzül yollu varlıkta zuhurunun en açık misali Nebiler, Rasûller ve "Ricâl-i Gayb"tır!.

"Ricâl-i Gayb" diye bir topluluk duymuşunuzdur...

"Ricali Gayb"tan "İNSAN ve SİRLARI" adlı kitabımızda bir miktar bahsetmiştik.. "tan "İNSAN ve SİRLARI" adlı kitabımızda bir miktar bahsetmiştik..

İkinci tenezzül yolu ise...

Meleklerde öyle sınıflar vardır ki, meleklerin içindeki bu sınıfların bir kısmı, "insan`a secde" emrini almamıştır!.

Buna karşın, "Adem`e secde edin!" şeklindeki Allâh`ın hükümlerine tabi olan yeryüzü melekleri vardır; ki bunların hepsi de Adem`e secde etmişlerdir.

Fakat, "Adem`e secde edin" emrini almamış, Adem`e secde etmesi mümkün olmayan melekler de vardır!.. Bunlara, "Alûn" denilir... Yani, "Makam-ı illiyin" diye bildirilen, o yüce makama has meleklerdir, varlıklardır.

Bu melekler öylesine büyük, yüce ve azâmetli varlıklardır ki, basite indirgeyerek bir misalle anlatmak gerekirse..

Senin şu varlığında, yapında, beynindeki bir hücre neyse, bizim tüm güneş sistemi de onun varlığında basit bir nokta hükmündedir. Bunu anlayabilmek için, senin Galaksideki 400 milyar yıldızlık muazzam bir varlığı hafsalanın alması lazım!

-Sohbetin yapıldığı 17.4.989 tarihinde-, Milliyet Gazetesinde bir yazı çıktı... Bir batılı bilim adamı:

"Dünya`nın tümüyle, canlı bir organizma olduğunu ve bir canlı olarak; nasıl insan bedeni canlı olarak düzenli, sistemli bir yaşam içindeyse, dünyanın da canlı bir organizma olarak tümüyle sistemli, düzenli bir yaşam içinde olduğunu" söylüyor...

Her canlı organizmanın, kendine has, kendi boyutuna göre bir ruhu yani dalgalı ikiz vardır.

Yani, onun madde yapısına karşılık, bir de, bir mânâda "maddeötesi" diyebileceğimiz bir dalgalı yapısı, bedeni vardır. Bu da onun ruhudur!.

Nitekim geçmişteki keşif-fetih sahibi tasavvuf ehlinin eserlerini okursanız,

"Ben dünyanın ruhu ile buluştum, görüştüm. Bana şöyle bir sûrette görüldü, şöyle şöyle muamele etti" diye anlatır. Tasavvuf kitaplarında böyle yazar...

Bu hususu biz daha evvel söyleseydik, "hadi canım hurâfe!..." denirdi... Ama, bugün bir batılı bilim adamı, dünyanın tümüyle organik yapıya sahip bir canlı olduğunu ortaya koyuyor.

Her canlının, bir ruhu vardır... Her ruhun, şuuru vardır!.

Niye?...

Çünkü, bu kâinatı meydana getiren ana güç, cevher, enerji dediğimiz şeyin, bilinçli-şuurlu bir kudret olduğunu artık biliyoruz!...

Gene biliyoruz ki, evrenin her boyutunda, her kesitinde bir düzen, sistem var!. Bu da aynı TEK özden oluşmanın getirdiği bir şuurun, bir bilincin eseri!.

Her şey, TEK bilincin yani ALLÂH ilminin eseri olduğuna göre; O`ndan meydana gelmiş her yapının da, kendi yapısına, boyutuna, kapasitesine göre bir bilinci var, demektir...

Dolayısıyla, her organik veya inorganik yapının kendine göre bir ruhu ve o ruhun da kendine göre bir şuuru vardır!.

Öyleyse, burada dikkat edeceğimiz nokta,

Varlığın, mevcûdatın her boyutunda ve katmanında bilinçli varlıklar mevcuttur!...İnsanın dışında, cinlerin ve meleklerin sınıfları olarak!

Esasında, cinler de, insanlar gibi çok basit, sınırlı bir yapıdır birimsel özellikleri itibariyle!.

Yani, nasıl insan bu dünyada yaşıyor, cinler de bizim güneş sistemi içinde var olan varlıklarsa...

Güneş sisteminin dışındaki sayısız yıldızlarda; güneş sisteminin içinde bulunduğu galakside, Samanyolundaki sayısız yıldızlarda aklın almayacağı kadar sayısız varlıklar var...

Bunları "görmek" denen olay ise, bizim hayâlimizde olur!.

Yani insanlar tasavvurlarına göre, hayâllerinde onları şekillenmiş olarak görürler!.

Kim, "ben cini gördüm, meleği gördüm" derse, bu gördüğü varlığın orijinali değil, "kendi hayâlinde oluşan görüntüsü"dür!..

205

Zaten, gerçeği itibariyle, biz bir insan olarak, hiç bir zaman karşımızdaki kişiyi değil, o kişinin beynimizdeki hayâlini görürüz!.

Sen, karşımda oturuyorsun, senden çıkan ışık dalgaları geliyor, benim göz bebeğime vuruyor, göz bebeğimden sarı noktaya aksediyor. Sarı noktadan beynime bioelektrik bir mesaj geliyor, görme sınırı ile... Beyin, gelen bu bioelektrik mesajı kendi hücreleri arasında değerlendirerek bir hayâl oluşturuyor.işte senin, "görüyorum!..." dediğin şey, o beyninin içinde oluşan hayâldir...

Nasıl ki rüya görüyorsun... Rüya gördüğün anda gözün kapalı, dışarıdan gelen hiç bir şey yok!.. Ama, beynindeki bilgiler, senin hayal mekânizman sonucunda bir hayâl görüntü şekline dönüşüyor.

Aynı şekilde göz açıkken gördüğün her şey de, aslında beyninde oluşan hayâller şeklindedir. Eğer gelen sinyalleri değerlendiren veri tabanının gelişmemiş ya da yetersizse,;

arızalıysa, gördüğün hayâl de ona göre arızalıdır, gerçeğe uygun değildir!. Bu da senin beyninde hayâl gördüğünün isbatıdır.

Birisi bakıyor, o şeyi orijinal olarak görüyor. Öteki bakıyor, görme bozukluğu var, görme bozukluğu nedeni ile o şeyi deforme olmuş bir şekilde görüyor!. Niye öyle görüyor?.. Çünkü, görme cihazı arızalı!... Arızalı araçtan beyne yanlış bilgi gidiyor. Yanlış bilgi gelince de beyin yanlış bilgiye göre bir değerlendirme yapıyor, yanlış bir hayâl oluşturuyor...

Meleği veya cini görüyorum diyenlerin, görme olayı da şu:

O varlığı, karşısında olarak gözüyle görmüyor!.

Beynin sadece beş duyuyla çalıştığını öğrenmişiz ve her şeyi bundan ibaret sanıyoruz.. Yani, görme, işitme, koklama, tad alma, dokunma... Sonra bir de 6. duyu diye bir şey kabul etmişiz; ama onun da ne olduğundan habersiziz..

Oysa beynin, bunun dışında sayısız algılama sistemleri var!. Tıp, henüz bunu çözemedi... Çünkü tıp, beynin mikrodalga faaliyetleri alanına giremedi!.

2000`li yıllara girerken, insanlığın önündeki en büyük bilinmez, insan beynidir!.

Eğer batı dünyası, trilyonlarca doları, uzaya gitme yerine, beynini çözme yolunda kullanabilseydi, bugün insanlık hayâl edemeyeceğiniz güçlere ve özelliklere kavuşmuştu. Fakat, ne yazık ki, beyin araştırmalarına, beynin dalgasal faaliyetlerine yeterli önem ve harcama yapılmadığı için; dışa dönük olarak, bu para değerlendirildiği için, insan beynindeki o fevkâlâde muazzam güçler henüz keşfedilemedi..

Zira bunu keşfolması için önce beynin dalgasal faaliyetlerinin ve bu dalga boylarını çözecek bir cihazın icatedilmesi zorunlu!..

Sonra da dalgaboylarının anlamını çözebilecek bir cihaz gerekli!.

Ki, bu dalga boylarının deşifresine dayanılarak beyindeki sırlar, beynin ürettiği dalgalar ve de ruh dediğimiz ışınsal beden gerçeği çözülebilirsin.

Bu arada, bu konuda önemli bir olay söz konusu!.

Bir açıklamasında Rasûlullah Aleyhisselâm diyor ki:

"Ahir zamanda cinler, yer yüzünde açık seçik bütün insanlara görünecek!..."

Bu, ya insanların beyninin, cinlerin dalga boyuna açık olması sebebi ile gerçekleşecek. Veya belli bir araç geliştirilecek ve bu araç vasıtasıyla... Mesela, TV gibi bir araç oluşacak, bu araç vasıtasıyla cinlerin varlıkları bütün insanlar tarafından görülebilecek...

* * *

"DİVAN" HAKKINDA

Şimdi...

208

İdare mekanizması, dediğimiz "Ricâl-i Gayb", yani görevli kişilere gelince...

"Ricâl-i Gayb"; dünyadaki toplumların idaresiyle görevli gizli Allâh velileri...

Bu Evliyaullahın belli rütbeleri vardır. Kendi aralarında mertebeleri vardır...

Zamanın "Gavs"ı vardır. Bu Gavs`ın iki görevli yardımcısı vardır. "Kutbul Aktâb" ve "Kutbul İrşad".

Bunlardan sonra, varlıktaki dört ana yapıda tasarruf eden 4`ler, Dört Kutub, "Aktâbı Erbaa" vardır.

Ondan sonra, 7`ler vardır.

Ondan sonra 12`ler, 40`lar, 300`ler var ki, bunlar 313 kişidirler, 300`ler diye geçer. Sonra 700`ler, ondan sonra 1200`ler ve ondan sonra da 124.000 kişilik umumi bir görevli ordusu vardır; ki buna "mânevi yöneticiler" ordusu denilir.

Bu zevâtı da, dışarıdan kimse tanıyıp bilemez!. Bunlar gizli kişilerdir.. Bunların görevleri konusuna ileride değineceğim bir miktar...

"Allâh`ın evliyası O`nun örtüsü altındadır. Dışarıdan bakan Onları göremez." buyrulur.

Bundan amac; dışarıdan bakınca göze görünmez olmaları değil elbette!. Onların şekli, tavrı, yaşayışı, görüşü vs. öyle bir haldedir ki; sen onlara baktığın zaman dışarıdan, bu adam evliyadandır, görevlidir; diye aklından, hayâlinden geçmez!...

Çünkü; herkesin kafasında, klasik bir tanrı tasavvuru olduğu gibi; burada da klasik bir veli hayâli vardır!.

Oysa hiç bir zaman, bir veli senin tasavvur ettiğin, hayâl ettiğin bir şekilde, yapıda, özellikte değildir!...

O yüzden bu görevli olan veliler bilinmez, tanınmaz!.

Bilinmeyip tanıtılmamasının çok önemli bir gerekçesi de şudur:

Eğer sen, gerçekten öyle bir kişinin görevli bir kişi olduğunu bilsen ve de ona gereken saygıyı, itaati göstermesen çok büyük bir vebal altına girersin!... Çünkü onda tasarruf eden, Cenâb-ı Hak`dır!... Ona olan itirazın Allâh`a olan itirazın gibidir!.

Cenâb-ı Hak, insanlara rahmet olarak, onları gizlemiştir!. Gizli olup da açıklanmaması dolayısıyla, velev ki O`na rastlasan, kızsan, küfretsen dahi hiç bir vebâli yoktur. Yani, normal bir insana yapmışsın gibidir!. Elbette ki bir insana hakaret edersen, bundan dolayı zararlı çıkarsın, ama olay bu çizgide biter.

Buna karşın bir veliye, Allâh`ın bir velisine isyan edersen veya O`na savaş açarsan başın büyük belaya girer!.

Hadis-i Kudside buyuruyor ki Cenâb-ı HAK:

"Benim Evliyama isyan eden, savaş açan, bana savaş açmış gibidir..."

Böylesine bir olay!.

Evet, bu mânevi görevliler, bütün bu oluşta, tasarrufa sahip olan kişilerdir...

Olayı, sakın "Yukarıda bir tanrı var. O`ndan bilmem kimlere mesaj geliyor da, onlar da diğerlerine iletiyorlar." şeklinde anlamayalım...

"Allâh`ın Ehadiyet"ni, "İhlâs" sûresini izah ederken;

Yukarıda bir tanrı yok, dedik!. O, tüm varlığın özünde!.

Cenâb-ı Hak, varlık üzerindeki tasarrufunu, bu âlemde melekler ve özlerinde olduğu bu veliler vasıtasıyla tatbik eder!.

Burayı çok iyi anlamak lazım.

"Allâh böyle diledi, böyle yaptı, böyle tasarruf etti" dediğin zaman, yukarıdaki bir tanrı oradan buraya yönelik olarak böyle tasarrufta bulunmuyor!.

O, Veli dediğin, "Rical-i Gayb" dediğin, gizli, görevli kişilerin; kişiliği ortadan kalkmış, benlikleri yok olmuştur... Ve onların varlığında tasarruf eden Hakk`ın tasarrufudur bu!.

Aklı bu olayı alamayanlar sorar... Hakk`kın direkt olarak gücü yetmiyormu ki, o veliler yani ricali gayb aracılığıyla tasarruf etsin?... Hakk`kın gücü yetmiyormu ki melekler aracılığıyla tasarruf etsin!?!...

Melekler aracılığıyla tasarruf eder ve bu Allâh için bir noksanlık oluşturmaz da insanlar aracılığıyla neden tasarruf edemez?...

Evet Allâh, o görevli velilerde tecelli etmek suretiyle bu âlemde, içinde yaşadığımız bu boyutta tasarruf eder!.

Ancak, burada anlattığımız olay, Dünya ve güneş sistemi için geçerli olan bir olay!...

Bunun dışındaki sayısız sistemlerde, sayısız varlıklar var. Ve o sistemlerde öyle varlıklar var ki, bunlar insanlardan da üstün!. Burayı gözden kaçırmayalım!...

İnsan, bu sistem içindeki en mükemmel varlıktır!... Yoksa, sadece, bizim Samanyolu dediğimiz Galaksimizde 400 milyar yıldız var!. Bunların her birinde de kendine has hayat sistemleri var!. Onlara, sadece, "Melekler" deyiş geçmiş, detayına girmemiştir...

Dua edelim ki, Allâh bize de nasip etsin o arınmayı; o alemlere geçmeyi, o alemleri değerlendirebilmeyi kolaylaştırsın!...

İşte bu görevli olan Zâtlar, gerek bu meleklerden, gerekse cinlerden bir kısmını görevleri icâbı kullanabilirler.

Bazı işler vardır, bilfiil kendileri tatbik ederler, yaparlar...

Bazı işler de vardır ki, onları görevli meleklerle veya cinlere yaptırırlar!.

Bu, görevli Evliyaullah dediğimiz zevat, her ayın 14`ünü, 15`ine bağlayan (gökteki ayın) gece toplantı yaparlar.

Buna "DİVAN" toplantısı denilir...

Toplantılarda, dünyanın gidişatı hakkında, çeşitli ülkelerin durumu hakkında, tabii âfetler, doğal olaylar hakkında vs. belli kararlar alırlar.

Bu kararların uygulanması da, o bölgelerin sorumlularına verilir... O bölgelerin sorumluları da, emirlerindeki melekler veya cinleri kullanarak kararları yürürlüğe sokarlar... Bunlar, "DİVAN"da alınan kararları uygulayan görevli veliler "Ricâl-i Gayb" ordusudur...

Diyelim ki...

"DİVAN"da bir karar alınmıştır yıllar önce; Türkiye ile Yunanistan arasında bir savaş çıkacaktır!.. Bunun sebebi de Egedeki adaların kıta sahanlığı meselesidir.. Bu savaşın sonucu Yunan için hüsrana olacak; Türkiye, Yunanistan'ın sebebiyet verdiği bu savaş sonunda hem batı trakya'yı hem de adaları harp tazminatı olarak ele geçirecektir... Ya da, Avrupa şımaracak, Türkiye'yi dışlayacak, daha sonra da Rusya tarafından perişan edilecek; Amerika Rusya karşısında acze düşecektir... gibisinden... Yani, meselâ dedik!..

212

Meselâ, o bölgenin sorumlusu, tuttu diyelim ki, Peron'u etkiledi... Arjantin'de bir karar aldı. O kararın neticesinde de bir takım olaylar cereyan etti.... Veyahut da diyelim ki; Amerika'da bir an Reagan'ı etkiledi, o bir anlık etkilenmeyle, bir karara vardı, imzayı attı. O bir imza, bir karar zaten bütün olayların temel kaynak noktasıdır.

İşte "DİVAN"ın 20-30 yıl öncesinden aldığı bir takım kararlar, görevli veliler tarafından ilgili birimler harekete geçirilmek suretiyle uygulamaya konur... Olayların o kararlar istikametinde gelişmesi oluşturulur... Ve nihayet şartlar tam olgunlaştığında olaylar patlak verir!..

Biz dışarıdan baktığımızda, sanırız ki bir anda bu olaylar patladı!... Oysa o olayların kökeni çok yıllar öncesine dayanır.. Ve işte bahsettiğimiz "Ricâl-i Gayb" denen zevâtın, Hakk`ın takdirini tahakkuk ettirmesi olayı da böylece gerçekleşir!..

Tabii, bunların dışarıdan anlaşılması mümkün değildir..

Nitekim bir açıklama da vardır bu konuda... Rasûlullah Aleyhisselâm şöyle buyurmaktadır:

"Eğer Allâh bir olayı takdir etmişse, o an`da kişinin aklını başından alır, kişi fiili işler; sonra da o kişinin aklını ona iade eder.

213

Bu defa o kişi; "tûh... ben ne yaptım da bu kararı aldım, nasıl oldu da bu fiili işledim" der, pişman olur. Behemahal Allâh`ın takdiri yerine gelir!." ...

Şimdi, burada dikkat edin!...

"...Behemahal Allâh`ın takdiri yerine gelir!.."

"Allâh takdir etti..." gibi konularda, olayı, yukarıda ötedeki bir tanrının, buraya müdahalesi şeklinde sakın düşünmeyin!..

Bu işler, bu mânevi görevlilerin varlığı ile, Hakk`ın takdirinin ve kudretinin ortaya çıkması olayıdır!.

Ama, dediğim gibi, hiç birimiz bilemeyiz yarın neler getirir; mümkün değil!...

Ben burada bir olayı, bir sistemi, çalışan mekânizmayı, bir düzeni anlatmak sadedinde izah ediyorum bunları..

MELEKLERİN İŞLERİ

"Tenezzül melâiketi ver ruh."

214

"Melâike ve Ruh, tenezzül eder".

Bu tenezzül eden melâike ve ruh olayı, üzerinde duralım biraz...

"Tenezzül"den bahsederken, az önce anlatmıştım ki;

1-İçinden - özünden şuuruna yansıyan bir fikir ya da güç kullanımı şeklinde ortaya çıkar meleki ilham... Ki tenezzülün bir yönü bu!.. Ricâl-i Gayb'ta olduğu gibi...

2-Bir yönüyle de gerçekten, bilfiil dışımızda yaşayan birimsel varlıklar, melekler olarak aramıza inişleri...

Meselâ, normal olarak insanların arasında dolaşan, insan sûretinde melekler vardır!... Görünmeyen, çeşitli olaylarda vazifeli melekler vardır...

Çocuk 6. kattan aşağı düşüyor, bir şey olmuyor!... Akıl mantığın kavrayacağı bir olay değil!... Evet, o anda orada görevli bir melek, onun eceli gelmediği için (takedire göre) o

çocuğu düşmeden evvel tutar, yumuşak bir şekilde yere bırakır. Ve çocuğa hiç bir şey olmaz!...

6 ncı kattan düşüp de bebeğe bir şey olmaması mümkün mü?... Bütün kemikleri kırılır ve ölür!. Ama bu anlaşılmadığı, idrak edilemediği için halk arasında, "melekler tuttu, korudu!" denir de bilimsel olarak da buna bir çözüm getirilemez!. Ölmeyeceği varmış, ölmedi, denir ve olay kapanır...

Rahmet melekleri ayırır, gazap melekleri ayırır vs. Şimdi, olaya şöyle bakın!...

Bir deyişe göre deprem, doğal bir olaydır!.

215

Bildiğimiz, depremin gerçekten doğal bir olay olduğudur.. Yer altındaki yerleşme olayları, fay kırılmaları vs. bir takım olaylar...

Ne var ki aynı olaya, bir başka yönden bakarsak farkedebiliriz ki, bütün doğal olaylar, meleklerin iradesi ve gücü ile oluşur!.

Peki bu iki apayrı değerlendirmeyi nasıl bağdaştıracağız?...

Son bilimsel bulgulardan haberiniz varsa ve bu ilimleri Din ile birleştirebildiyseniz olayı çözmek çok kolay!...

Problem, işin mâhiyetini çözme noktasında. Burası gerçekten çok önemli bir husus!.

Biz, yıllar yılı, yani 1800`lerin ortalarından bu yana, 1920`lere, 30`lara kadar koyu bir maddecilik felsefesi ile şartlandığımız için olayları çözemiyoruz!... Halbuki, 1920`lerden sonra, hele hele 1950`lerden sonra ortaya çıkan bilimsel bir gerçek var.

O gerçek şu!..

"Madde" diye bir şey yoktur!... Maddenin var kabulü, ancak beş duyunun algılamasına GÖRE söz konusudur. Beş duyu, bize maddenin varlığını gösteriyor. Gerçekte madde dediğin şey, moleküler-atomik bir yapıdır!.

Meselâ, şu odayı bir milyar defa büyütme gücüne sahip olan bir elektron mikroskobunun lâmina koyarsak, aynı beynimizle, aynı göz bebeği ile yukarıdan baktığımızda, lâmda, ne senin varlığın, ne benim varlığım, ne sehpanın, ne halının, ne de masanın varlığı kalmaz!... Burası, tek bir bileşik atomik kütle olarak gözükür, mikroskopta...

Yani, eğer algılama aracımız, gözbebeğimiz, o elektron mikroskobunun mercek kapasitesinde olsaydı; aynı beynimiz, burada insan, hayvan, nebat, maden, koltuk vs. nin varlığına değil, bu salonun salt atomik bir kütle halinde, tek bir yapı olduğuna hükmedecekti!.

Eğer bu, daha yüksek bir büyütme kapasitesi ile beyne ulaşıyorsa, bu sefer tüm varlığı, mevcudatı, dalgalardan ibaret, kozmik ışınlardan ibaret bir yapı olarak görecekti...

Yani, varlığın aslı, orijinali; elektromanyetik dalgalardan oluşmuş, kozmik ışınlardan oluşmuş bir yapı...

Bu varlıkta esas, enerji dediğimiz öz, cevher, biliçli olduğuna göre; bir "Kozmik Bilinç" söz konusu olduğuna göre; varlığın katlarındaki her bir yapı da bu evreni meydana getiren kozmik enerjiden meydana geldiğine göre; her bir yapıda ve birimde bir şuur, bir bilinç vardır!...

Dolayısıyla, madde adını verdiğimiz, esasında atomlardan veya onun özü olan elektromanyetik dalgalardan oluşmuş her bir yapıda da kendine özgü bir bilinç vardır.

Evrenin her boyutunda, katmanında ve yapısında, dolayısıyla biriminde, bilinç mevcut olduğuna göre...

"Melek" kelimesi ile işaret edilen melk, kuvvet, güç ve de enerji olduğuna göre; enerji de, bilinçsiz, kör-sağır bir yapı olmayıp, şuurlu olduğuna göre...

Şimdi sen, istersen için madde boyutuna bakarak değerlendirme yap, "fay kırılması depreme yol açmıştır" de; ister olayın boyutsal derinliğinden değerlendirme yap, "Melekler yol açmıştır" de!..

Hiç farketmez!.İşleyen sistem, yapı, mekânizma aynıdır!.

Şimdi...

Konumuzun can damarı olması hasebiyle, "melek" bahsini biraz daha, açmak istiyorum;

"Melek" adı verilen varlık, orijini itibariyle, mahiyeti itibariyle kuantsal yapı, yani bir tür enerjidendir.. Bu enerjinin yoğunlaşmış hâli olan yapı, atom boyutunu ve nihayet moleküler yapıyı meydana getirir. Bu moleküler yapılar da, çok büyük miktarlarda birleşerek, bizim, "madde" diye tesbit ettiğimiz yapıyı meydana getirir. Maddenin özü ve cevheri olan şey, orijini itibariyle melektir, işte bu sebeple!.

İşte bu atomaltı kuantsal yapı, atomun yapısını, özünü oluşturan yapı, melek adıyla isimlendirilmiştir, eski dilde!

Bu tanımlamaları sadece dünyaya has düşünmeyin.. Atomun içinde derken sadece, dünyayı oluşturan atomlar olarak düşünmeyin!.

Evrende mevcut olan her noktada, bu ışınsal yapılar vardır ve bunlar katman katman üst yapıları oluştururlar!.

Meselâ, basit dediğimiz bir yapı, enerji temelli olarak varolduğu gibi; en komplike yapılar dahi böyledir.

Yani, her yapının özü, bu boyuttan bakıldığı zaman melekten başka bir şey değildir!.

İşte bu yüzdendir ki, evrende madde olarak algıladığımız herşeyin orijini "MELEK"tir... Ve o şeyin bir "RUH"u vardır!..

Dünyanın da böyle bir "RUH"u mevcut, güneşin de; güneş sisteminin de!. Sayısız yıldızların da ruhları mevcut!.. Galaksilerin dahi kendine mahsus bir ruhu mevcut!... Yani bu yıldızların "mikrodalga ikizleri" onların "RUH"larıdır!.

Her yapıyı, kendisinden fevkalâde büyük olan bir üst yapının, katmanın parçası, organı; şeklinde düşünün!...

218

Dolayısıyla tüm galaksinin bir ruhu mevcut!.

Ayrıca galaksilerin dahi, bir ruhu mevcut!.

Hafsalaları son derece zorlayıcı bir olay bu!.

Biz, bu boyutlara gitmeyelim de şöyle düşünelim...

Yeryüzünde ve evrende mevcut olan bildiğimiz her nesne, esasında orijini, ışınsal yapısı itibariyle, meleklerin varlığından meydana gelmiştir.

Yani, senin "Ben!.." dediğin şu bedeninin "mikrodalga ikizi" olarak beyninin ürettiği bir "ruhun" var olduğu gibi; ayrıca, vücuttaki hücrelerinin, organlarının varlığı dahi meleklerin varlığından, yani atom altı boyuttaki kuantsal yapıdan oluşan bir özü vardır!.

Hatta basit mânâda, vücudun meleklerinden söz ederiz!... Yani, bu kuvvetlerin kendiliğinden, programları gereği olarak çalışması hâlinden söz ederiz!.

İşte, bu varlıktaki görevli ve şuurlu varlıklar, "melek" diye tavsif olunmuştur...

Bu anlatılanlar dışında, yapılar üzerinde tasarruf edebilen beyinler ve beyin güçleri söz konusudur...

* * *

BEYİN - RUH İLİŞKİSİ

Burada bir noktayı açıklığa kavuşturalım:

220

Beyin-ruh ilişkisinde, daha önceki açıklamalarımda; Beynin, 120 nci günden itibaren kişinin kendi dalgalı bedenini meydana getirdiğini; bu dalgalı yapının, beyindeki tüm özellikler ve kuvvetlerle yüklenmiş olduğunu; ve bu ruhun bedenden ayrılacağını, anlatmıştım... Ancak, açıklamadığım bir husus vardı, o da şu:

Beyin ile ruh arasındaki karşılıklı ilişki!

Beyin, enerjiyi üretiyor, dalgalı bedene yüklüyor. Fakat, öte yandan, ruh da kendisindeki bu güçle, beyni takviye ederek kişinin hayatini devam ettiriyor!.

Şayet ruh, bedenden ayrıldığında, her hangi bir sebeple geri dönmezse, beyin bu enerjiden yoksun kaldığı için, hayatini de son buluyor; ve ölüm dediğimiz olay gerçekleşiyor. Ruhun, bedenle bağlantısının kopması denen olay meydana geliyor..

Yani, beyin bir taraftan kendi ruhunu üretip, meydana getirip, ona belli enerjiyi, kendisindeki özellikleri yüklerken;

bu enerji, "feed back"le, geri dönmek sûretiyle, aynı zamanda da beynin ve vücudun enerjisini takviye ediyor.

Burada şu noktaya da dikkat ediniz:

Beynin biliyorsunuz ki, yüzde üç-beş gibi çok sınırlı bir bölümünü kullanabiliyoruz.. Şimdi buraya dikkat!.

RUHA, yani dalgasal beyne, biyolojik beynin sadece çalışan bölümü yüklenir!. Yani, çalışan kadarı, kendi kopyası veya ikizi olan dalgasal beyni üretir!. Ve dolayısıyla da kişinin ruh gücü ve ilmi, sadece beyninin çalışan bölümü kadar gerçekleşir..

221

Zira dalgasal beden ve dolayısıyla ışınsal beyin, biyolojik beyinden ayrıldıktan sonra, bir daha gelişme şansına sahip değildir!.. Bu yüzden de ruh kuvvetin, kapasiten, ölmeden önceki son ulaştığın beyin kapasiten olarak sâbitlenir!..

Eğer beynini geliştirebildiysen, ruhunu güçlendirdin demektir.

İşte, "kuvvetli ruh" ya da "ruhu kuvvetli", tasarruf sahibi kişiler dediklerimizin oluşturdukları olayın sebebi de budur!...

İşte bu yüksek beyin gücüne sahip kişiler, belli görevli varlıklar üzerinde tasarruf ederek, onlara istediklerini yaptırıyorlar!. Sadece yaptırtmak değil; onları kullanarak belli şeyleri haber alabiliyor, belli bir takım şeylere muttâlî olabiliyor, belli şeylere yön verebiliyor, çevresine yararlı olabiliyor!. zaten bu kişilerden çevreye hiç bir zaman zarar ulaşmaz!

Bunlar, hep o kişilerin beyin kapasitesine ve gücüne bağlı olaylar!.

Yani, biz, beynimizi ne derecede güçlendirebilirsek, o derecede belli güçlerin bizde ortaya çıkması söz konusu!.

Bizim, beynimizi güçlendirebilmemiz, bir diğer mânâda, Allâh`ın yeryüzündeki Halifesi olarak var olmuş insanın, Allâh`ın özelliklerine, yani, Allâh`ın isimlerinde bahsedilen özelliklere sahip olması nedeniyle, o özellikleri ortaya koyması bahis konusu..

Bu kapasitenin gelişmesinde de elbette "ZİKİR"in çok önemli rolü var!. "ZİKİR" konusunu daha önceki kitaplarımızda çok detaylı olarak açıkladığım için burada o konuya girmeyeceğim..

İşte senin beyninde, o Allâh isimlerinin oluşturduğu özellikler, güçler mevcut!. Ve sen, o ilâhi özellikleri, güçleri ortaya çıkartabilirsin...

222

Bunun için de gerekli olan, beynin kapasitesinin artması... Beynin kapasitesinin artması için de, beynin kullanılabilen alanındaki bioelektrik enerjinin, kullanılmayan alanlara kaydırılması gerekli..

Bu da artık çok iyi bildiğimiz gibi, beyinde yapılan belli kelime tekrarları ile yani "ZİKİR" ile oluşur...

* * *

"SİSTEM"İN RUHU

Yukarıdaki açıklamalardan sonra kaldığımız yere geri dönersek:

224

"Tenezzelül melâiketi ver ruh"

Melekler, yani çeşitli varlıklar tenezzül eder. Ve de, Ruh!..

İfadedeki özellik şu noktada önem taşıyor...

"Ruhlar" demiyor...Veya "ruhlar" anlamında "ervah" demiyor!.

"Tenezzelül melâiketi ver ruh..." ... demede...

Şimdi...

Bütün varlık sisteminden sorumlu olan bir ana "Ruh" var!...

Ehlince bilinir ki...

Bu yaşadığımız tüm sistemi yöneten bir ana "Ruh" vardır!...

"Ruh-ül Kuds" ismiyle kastedilen bir ana varlık var... Kısaca "RUH" da denilir O`na... Bu sistem içindeki bütün melekler onun emrindedir!.

Bu bahsedilen "Ruh", "Ruh-u A'zâm" diye bahsedilen, "Kâinatın ruhu" değil; "Sistem`in ruhu"dur!.

Biraz daha ileri gideyim...

Bu, kıyâmet günü; Bütün insanlara "rabbınızı göreceksiniz!.." anlamında bahsedilen; "rabbınız!..." diye işaret edilen bu sistemin ana "Ruh"udur...

Burada, bir anda bocalayacaksınız, ister istemez...

"Yani biz, rabbimizi göreceğiz derken, ana "Ruh"u mu göreceğiz?..."

Gayet basit!... Size;

225

"Her ne yana bakarsan, O`nun vechini görürsün!.." diyor.

Bütün bu varlık, her zerre dahi, O`ndan meydana gelmemiş mi?... Evet!...

Dolayısıyla, esasında sen, zaten kime baksan, baktığın kişinin özünde Allâh`in vechi mevcut olduğuna göre sûretin ardındaki mutlak varlığı görme durumunda mısın?.. Evet, gerçekte türlü isimler altında hep O`nu görüyorsun!.

Peki, baktığın her birimde, Cenâb-ı Hakk`ın esmâsının varlığını görebiliyorsun da; bu sistemin özü olan o ana "Ruh"un görünme olayında, niye Rabbini görmüş olmayasın?. Bunun mantığa ters olan tarafı ne?..

Ayrıca, "kıyâmette Cenâb-ı Hakk`ın ayın 14`ündeki görüntüsü gibi görüneceğini" de bildirmiyor mu Rasûlullah aleyhisselâm?

Evet...

Allâh`ın esmâsıyla, Allâh`a ait kudret ve mânâlarla oluşmuş bir varlık, bu ana "Ruh"!..

Ancak "tenezzül" ise âfâkî yani mekân olarak değil; enfüsî yani boyutsal olarak gerçekleşir... Yani, kişi, özünden-içinden gelen bir şekilde bu "tenezzül"ü algılar!..

Kezâ, "Gecenin son üçte birinde Rabbim dünya semâsına iner de dua edenlerin dualarını kabul eder" anlamındaki Rasûlullah açıklamasında da bu tarz bir boyutsal-enfüsî, yani özden açığa çıkan anlamı kastedilmiştir.

Burada yapıları çok iyi anlamak gerek!..

Yapıların kademeleri yok mu?.İşte, bu boyut içinde, bizim sistemin bir üst katman varlığı oluyor, bir üst plânı oluşturuyor bu "RUH"!.. Ama sakın bu "üst" kelimesini dış-âfak anlamında anlamayalım!.. Aksine öze-içe dönük olarak değerlendirelim...

226

Adem`e tâbi olmakla görevli olmayan melekler vardır... Bunlar, Galaktik boyuttaki meleklerdir!..

Tüm galaktik sistemin ruhu ayrı, bizim sistemin ruhu ayrı...

Bizim sistemin ötesinde belli bir kümesel kademe var. Sistemlerin ruhları olarak...

Kademe kademe olan bir olay söz konusu...

Bu sistemin ana "Ruh"u dediğimiz varlık, nasıl insan Alah`ın güzel isimlerinden oluşmuş ise; O da aynı şekilde, Allâh isimlerinin bileşiminden oluşmuş!..

Meselâ bir kısım melekler var. Subbûh, Kuddûs isimlerinden müteşekkil. Bir kısım melek var; Allâh`ın Kahhâr, Cebbar, Kavîy isimlerinden meydana gelmiş!.

Azrail dediğimiz melek, Allâh`ın Kahhar isminin kuvvet ve kudretiyle var olan bir melek... Bunlar kuantsal kökenli yapılar!.

Cinlerin yaşadığı mikrodalga boyut; yani, bizim ruhumuz gibi bir tür dalgadan oluşmuş dalgalı boyut!

Meleklerden daha üst boyutta, yani şöyle anlatıyorum. Bak!...

Madde boyutu var, atom boyutu var, atomaltı elektromanyetik dalgalar, kozmik ışınlar boyutu var! Bir de onun altında bir boyut var. "Nâr=ışın boyutu" tâbir edilen..

Bizim "ruhumuz" itibariyle boyutumuz, "nâr boyutu"dur. Cinler de, "nâr" diye târif edilen dalgalı yapılar boyutudur.

Bu bahsettiğim, "Ruh" dediğim varlık ise, melekî boyut olan, "Nur" ismiyle târif edilen kuantsal enerjiye çok yakın plandaki bir boyut!. Yani, enerjinin bir üst boyutu oluyor.. Bildiğimiz meleklerden çok daha güçlü bir ana melek diyelim...

Melekler de cinler gibi, bir takım işler yapan, çok değişik türleri, yapıları, sûretleri olan bir sınıf...

Bu "RUH" isimli varlık da bize göre çok çok özel bir melek zaten!.. Melek dediğimiz sınıfa giriyor!.

Melek kelimesini biz, klasik şartlanmayla çok basit mânâda tanıyoruz. Halbuki bu melek kelimesi ile kastedilen sınıf, muazzam bir sınıf...

Şu anda bizim hafsalamız bunu almıyor. Ama takdirde varsa, zaman içinde, olayı derinlemesine etüd ettikçe, elden geldiğince çözebileceğiz!.. Çünkü biz, daha cin sınıfını tam anlayamadık, idrak edemedik!. Cinlerin varlığını kabul ediyoruz, ruhlar gibi bir şey diyoruz ama ne olduğunu hala çözebilmiş değiliz..

Bu arada çok önemli bir noktaya daha işaret etmek istiyorum;

Meleklerin "tenezzülü" çok büyük bir nisbetle özden-içten dışa doğrudur, demiştim...

* * *

İLHAM MELEKÎ Mİ, CİNNÎ Mİ?

Cinlerin de insanları etkilemesi aynı yoldandır!..

230

Yani, içinizde cinnî-şeytanî ilhamı bulursunuz!.. Ama elbette o ilhamın cinnî bir ilham olduğunu farkedemezsiniz!..

Dışarıdan karşınızdaki beş duyuya hitabeder şekilde size hitabetmez cinler!..

Onların mesajlarını beyninizin içinde hissedersiniz!.. Âdetâ içinize girmiş hissedersiniz!.

Bu sebeple de "cinnî-şeytânî ilhamlar" konuya yabancı olanlar tarafından rahatlıkla karıştırılıp, "melekî ilham" sanılır!..

Oysa, bu melek dediğimiz sınıf, cinlerle hiç kıyasa gelmeyecek kadar çok farklı bir sınıftır!..

Melek sınıfından gelen ilhamlar asla Hazreti Muhammed Aleyhisselâm'ın tebliğ etmiş olduğu itikad sisteminden farklı olmaz; ve öğretisi kesinlikle Kur`ân-ı Kerim'e ters düşmez!.. Helâli haram; haramı helâl olarak değiştirmez!.. Zaman değişti bahanesiyle Kur`ân hükümlerini yürürlükten

kaldırmayı önermez!.. Bu hususlara çok dikkat etmek gerekir.

Evet, Melek sınıfının içinde, bu "Ruh" dediğimiz varlık da!... Fakat melek sınıfının içindeki sayısız daha düşük kapasiteli güçlü meleklerden ayırma gayesi ile onu, hasseten "RUH" ismi ile anıyor. Zira O, sistemdeki "Halifetullah"tır!

Ancak bütün bu açıkladıklarımızı, her şeyden önce boyutsal olarak düşünüp idrak etmek zorundayız!

"Dünyanın ruhu" da, tek bir "Ruh"dur!. Tek bir yapının, tek bir Ruhü...

"Onlar kıyâmet günü, huzurumuza BİR FERD olarak gelirler.." diyor, Âyeti Kerime'de...

Burada önemli bir olaya işaret var!...

Zira bir "insan ruhu" vardır, bir de "insanlık ruhu" vardır!. Bir de "sistem`in "RUHU" vardır!.

Konu derine girdikçe karışıyor ve detaylanıyor. En iyisi biz bu konuyu şimdilik daha fazla deşmeyelim...

Evet, "Ruh-u A'zâm"ın fevkinde hiç bir şey yoktur!.

O, son noktadır!... O, tüm varlığın Özü aslı, hakikatı olan boyut!... O`nun ötesi diye bir şey yok!.

Gerisi, "ALLÂH`ın İLMİDİR"!...

O`nun iç dünyası, bâtını var, Ahadiyet!...

Dış dünyası var; Vâhîdîyet ve de Rahmâniyet, Melîkiyet, Rubûbîyet gibi dediğimiz ef`âl âlemine kadar uzanan bir sıralama söz konusudur...

İnsan-ı Kâmil, Hakikat-ı Muhammediye isimleriyle işaret edilen; varlığın özü olan; ve kemâlâtı Hz. Muhammed Aleyhisselâm'dan açığa çıkan varlıktır.

Boyut farkı, otomatikman bileşim farkını meydana getiriyor.

"Ruh-u A'zâm" dediğim, "İnsan-ı Kâmil" dediğim varlık, özü "Zât"a dayanan sıfat mertebesi; ve sıfat mertebesine sahip zât ile alâkalı...

Diğer taraftan bizim burada bahsettiklerimiz ise, bunların hep ef'âldeki, yani fiiller âlemindeki ortaya çıkış şekli ile alâkalı!.

Bunları birbirine karıştırmayalım. Bunlar tamamen apayrı olaylar...

◆ KENDİNİ TANI

KADİR SÜRECİ

"Tenezzelül melâiketi ver ruh"...

234

"Melâike ve ruh o gecede tenezzül eder"...

"Min külli emrin selâm"!.

"Bütün emr`lerden selâm getirir"

Her "Emr", kişinin varlığını oluşturan melekî "nûrî" katmandır!.. Yani her birimin kendi içindeki, özündeki, esmâ mertebesinin kuvveden fiile çıkma mahalli...

Bu hakikat mertebesi, kişide yaşanmaya başlanınca, selâmet dediğimiz hâl kişi için meydana gelmiş olur! Buna, "kendi özünü bulmak sûretiyle kurtuluşa erme" de diyebiliriz..

Esasen bu, fıtratı, yani programı elverirse, o kişide daima ortaya çıkma fırsatı arar, ne var ki şartlar uygun olmaz!..

Ama "Kadir" sürecinde uyanıksan, farkındaysan, belli bir idrak noktasındaysan, o takdirde bu hakikat sana açılır!... Bunu kavrayabilirsen!...

Yoksa, o anda sen uykudaysan, gaflettesin!.. Böyle bir olaydan haberin yok!.. Senin için de böyle bir olay cereyan eder, geçer gider ve hiç farkında bile olmazsın!..

Çok güzel bir yayın vardır televizyon`da, ama cihazın kapalıdır, alamazsın!..

İşte, "Kadir" Gecesi denen şey, o gece içinde olan bir süreçtir... Bütün gece boyu, "Kadir" değildir!.. O gecenin içinde, bilemedin 15-20 dakikalık bir andır, süredir... Bunun sonuçları ise sabaha kadar sürer!.

Bu süreç içinde tenezzül eden bu varlıkların oluşturduğu tesir, fecre, güneş doğumuna kadar hükmünü icra ettirir. Ama, esas oluşu 10-15 dakikalık bir süre!..

235

Genellikle, gece yarısından sonra ile güneşin ışıklarının çıkmağa başladığı an arasında... Eğer, 24'ten sonra başlamışsa ortalama 5.5 saat. Ama, 24'ten sonra başlamaz da, 02`de olur, 03`de olur... O ânı yakalamak çok önemli!..

"Kadir" Gecesinin, hakikaten 27. gece olduğuna dair bir şey var mı?..

Bu konuda bir kaç açıklaması var Rasûlullah Aleyhisselâm'ın :

"Senenin bütün gecelerinde "Kadir"i arayın!.."

"Ramazan`ın bütün gecelerinde arayın!.."

"Ramazan`ın tek gecelerinde arayın!.."

"Ramazan`ın 20`sinden sonra ki tek gecelerde arayın!.."

"Ramazan`ın 25`inden sonra arayın!.."

"Ramazan`ın 27 ini gecesinde arayın!.."

Bunların içinde,

"Ramazan`ın 27`inci gecesinde arayın"!...

dediği için, 27`inci geceyi esas alıyoruz biz!...

Dolayısıyla 27 inci gece`de olma ihtimali büyük!... Ama, hiç kimse çıkıp da kesin olarak bilgi yollu "Bu gece Kadir"dir.... Şu an "Kadir"dir" diyemez..

Elbette, ehllullahtan olan kişiler hâriç!. Onların perdeleri kalkmış olduğu için, o anı keşfen bilir, bulur, yakalar!.

Onların dışında hiç kimse kalkıp da, böyle bir özelliği yoksa, bu gece "Kadir"dir, şu an "Kadir"dir diyemez!...

Eğer o ânı görüyorsa, biliyorsa "Arkadaş!. Ben görüyorum, biliyorum" diyorsa, mesele yok, kabul ederiz, çünkü biliriz ki perdesi kalkmış keşf sahibi bir veli bunu diyebilir!.. Ama böyle bir özelliği yoksa, kimse diyemez... Ancak, Rasûli Ekrem aleyhisselâmın açıklamasına istinaden, "27. gecede olması büyük ihtimaldir", denir...

Peki bu tesirler herkese farklı mı geliyor?..

Hayır!.. Gelen tesirler herkese ortak bir şekilde geliyor!.

Ne var ki beynin o andaki kapasitesine ve özelliğine göre gelen tesirler farklı değerlendiriliyor!.

Dünya üzerine gelen kozmik dalgalar, herkese eşit pozisyonda geliyor. Sana çok geliyor da bana az geliyor değil!... Fakat herkes, kendi beyin kapasitesine, beyin açılımına göre, o gelen dalgaları farklı kapasitelerle değerlendirip çözüyor.

Yani, sana o anda gelmedi de dalga, bana geldi, değil!...ikimize de aynı anda, aynı dalgalar geliyor. Fakat ben onu beyin kapasitem kadar değerlendiriyorum, sen, beyin kapasiten kadar....

Senin radyo alıcın, sırf orta dalgalı... Sırf orta dalgaya tekabül eden dalgaları değerlendiriyorsun. Benim ki sırf, FM`e dönük, FM`i değerlendiriyor. Ötekininki kısa dalgada 5 bandı var, o kadar çok dalga değerlendiriyor...

* * *

“TASARRUF” NEDİR

"Tasarruf" olayı ne?...

238

"Tasarruf", dediğimiz şey, görevli velilerin yapılar üzerinde onları diledikleri tarza yönlendirme özelliğidir. Tasarruf, kelimesi ile kastedilen şey genelde anlamı iyi bilinmediği için "nüfuz" ile karıştırılarak aynı şeymiş gibi anlaşılır.. Nasıl ki, "Fetih" ve "Keşif" iki ayrı özellikse, "nüfuz" ve "tasarruf" diye de iki ayrı özellik vardır..

Bütün velilerde ortak olan özellik, "nüfuz"dur. Yani, "kıssisel güç"!.

Beyin gücü veya ruh gücü dediğimiz olay!... Her hangi bir olayı veya her hangi bir meseleyi çözmek için karşısındakine bir şey verebilmek için, kendi "nüfuz"unu kullanır.

Yani, bu demektir ki, kendi beyin gücünü kullanarak, karşısındakinin beyinde belli bir kapasite açılımı yapar. Yani ona feyiz verir.. Bu kapasite açılımının neticesinde de onda belli bir idrak oluşturur.İşte bu olay "nüfuz" kullanmadır...

Ancak ne var ki, o kişinin daha sonra belli çalışmalarla bu beyin kapasitesini takviye etmesi ve artırması şarttır. Yoksa, belli bir süre sonra orada kapanma, gerileme olur.

"Tasarruf" ise, her hangi bir velinin görevi gereği olarak, kendi emrine verilmiş melekleri veya cinleri kullanarak her hangi bir olayı oluşturmasıdır... Görevi gereği, emrindeki melek veya cinleri kullanarak o olayı oluşturması, "tasarruf" denen şeydir.

Tasarruf eden bu tasarrufunun farkındadır, değil mi, diye sorulursa...

Farkındadır tabii!. Farkında olmadan yapıyorsa, o tasarruf değildir!

239

Zaten, görevli veliler, genellikle tasarruf sahibidirler ve farkındadırlar yaptıklarının...

Onun dışındakiler, yani görev dışındaki olaylar, kişisel nüfuz olayıdır!. Onlar, göreve taalluk etmez!.. Yani, bir velinin, çevresindeki belli kişilere yardımcı olmak gayesi ile kendi beyin gücünü kullanmasıdır "nüfuz" olayı ki, bunu tekrar belirtiyorum "tasarruf"la hiç bir alakası yoktur!...

Soru:

-124.000 veli için de geçerli mi bu?

-124.000 veli için de "nüfuz" dediğimiz, "kişisel nüfuz" dediğimiz olay, geçerlidir...

-124.000 veli de tasarruf sahibi olduğunu bilir mi?

-Tasarruf sahibi değil!... Nüfuz sahibi!... Karıştırmayın!...

Tasarruf, sadece görevli velilere has bir olaydır...

* * *

“ALLÂH’IN ADALETİ” NE DEMEKTİR

Peki ya biz bu velilere rastlamıyorsak, rastlayan, tanıyan bize göre daha şanslı değil mi?.. Adalet, eşitlik nerede kaldı?.

240

Hayır böyle değil!

Bir yığın insan var; hiç bir şeyden haberi olmadan bu dünyadan geçip gidiyor. Kime rastlayacak?.. Kime, hesap soracak?... Niye bana rastlamadın, diyebilir misin?

İki adam, ikisi de kalp hastası.. O adama milyonlar veriyor, o adam gidiyor Amerika`da kalp kapakçığını değiştiriyor, daha kaç sene yaşıyor.. Ötekinin parası olmadığı için kalp kapakçığını değiştiremiyor, üç ayda ölüp gidiyor!.

Şimdi, üç ayda ölüp giden adam, kime hesap soracak, bana niye para vermedin de, beni yaşatmadın!.. diye?... Bunun gibi...

Sen, gidiyorsun, bir yere, bir Veliye rastlıyorsun, O`nun hayır duasını alıyorsun, himmetini alıyorsun!... Öbür adam, rastlamıyor... Yani, bu dünya, kim kime dünyası bir noktada!. Kime ne isabet etmişse, şansına!. Takdir edilen neyse o!...

Hac olayı... Adamın imkânı yok. Hacc`a gidemiyor!.. Ötekine de imkân vermiş... O adam da gidiyor, orada bir güzel arınıyor!... Yani, kimin nasibine ne düşerse...

Esasen burada çok önemli bir bakış yanlışı var!.. Onu açıklamaya çalışayım..

Biz, hep çoktan TEK`e bakarak sorunları çözmeye çalışıyoruz.. Oysa bu yoldan soruları cevaplamak, kesinlikle mümkün değildir!.. Çıkmaz sokaktır bu bakış açısı!.

Sen varoldun da, daha sonra senin için, herhangi bir takdirde bulunuldu, değil!. Olayın gerçekleşmesinde bu tarz tamamen geçersizdir!.

241

Gerçek şu ki...

ALLÂH, ortaya çıkmasını dilediği özelliklerini esmâsıyla âşikâr kıldı.. Sonra da o âşikâr kılınan mânâya bir isim verildi... Meselâ senin ismin!..

Yani, gerçekte takdir edilen mânâlar toplamı vardır; o mânâlar toplamına sen "ben" dersin!.. Oysa "ben" diyen, o mânâlar toplamıdır!..İsmin ise sadece bir yakıştırma!..

Bunu anlayamıyorsak, idrak edemiyorsak şartlanmalarla papağan gibi tekrarlayıp duralım..

"Yaa! Bana para verdi de, o`na vermedi, o`na verdi de bana vermedi!."

Buna gelene kadar, o kadar çok soru var ki!...

Bir kere, seni Türkiye,de doğurdu, ötekini Amerika`da, diğerini Afrika`da kabilelerin ortasında doğurdu, dünyaya getirdi...

Daha Dünya`ya gelişinde eşitlik, adalet diye bir olay yok ki!... Senin anladığın mânâda adalet olsun! Ama... Allâh`ın "Adl" olması başka, senin anladığın adalet başka!...

"ADL", hakkını vermektir!.. Kişi hangi programla hangi amaca yönelik yaratılmışsa, yapısının gereğini alır; ki bu da ona "âdil" davranılmasıdır!.. Allâh adaleti budur!.. Yoksa herkese eşit dağıtılan bir şey, anlamında değil!..

Bu konuda Hz. Ömer`in olayı meşhurdur:

Beytül maldan -hazineden- insanlara birşeyler dağıtılacak.. Sorar oradakilere Hz. Ömer:

-Size Allâh adaletiyle mi dağıtayım, yoksa Ömer adaletiyle mi?

242

Hz. Ömer adaletiyle meşhur!.. Ama gene de Ömer adaleti Allâh adaleti yanında ne ifade eder ki?...

-Allâh adaleti üzere dağıt bize ya Ömer!.. demişler..

Hazreti Ömer de başlamış kimine çok, kimine az olmak üzere eline geçtiği gibi dağıtmaya!...

Hemen itiraz gelmiş hepsinden:

-Ya Ömer bu ne biçim dağıtmaktır?... Kimimize az, kimimize çok!.. Biz eşitlikte hata olmasın diye "ALLÂH ADALETİ" istedik... Sense hepten eşitliği kaldırdın ortadan..?

Hz. Ömer gülmüş:

-Eğer siz Ömer adaleti isteseydiniz, ben bunu hepimize eşit taksim edecektim... Çünkü ben içinizi bilemem; neyi ne kadar hakketmiş olduğunuzu bilemem!..

Ama siz "ALLÂH ADALETİ" istediniz!..

Allâh adaletinde, herkes payına ne düşerse ona razı olmak zorundadır!.. Allâh, herkese, dilediği ve takdir ettiği kadarını verir; ki bu da onun "hakkettiğidir"!.. Allâh herkese hakkettiği kadarını verir, ki Allâh'ın "Adl sahibi" olmasının anlamı da budur!.." der..

Seni, zengin, âlim babadan dünyaya getiriyor, ötekini fakir, cahil babadan meydana getiriyor. Yani, işin bu yönüne gelene kadar, sen doğuştan bir kere bak olaya!... Yani, doğuşta eşitlik yok!.. Dolayısıyla böyle bir eşitliği hiç arama!...

Sen, sadece kendi içinde bulunduğun şartlar içinde kendini en iyi şekilde kullanmağa, şu verilmiş beyin nimetini en güzel, seni hedefe yaklaştıracak en iyi bir biçimde kullanmağa bak!...

Bizim yapacağımız olay bu!... Bu yolda ne çalışma yaparsak, çünkü Âyet-i Kerime çok sarih:

"İnsan için kendi çalışmalarının getirisinden başka bir şey yoktur"!.

Dikkat ediniz!...

İnsanın kendi çalışmasının ona getireceği bir takım neticelerden başka bir şey, insan için mevzuubahis değildir, diyor.. Yukarıdan, havadan gelecek bir şey yok!...

Şimdi,

İnsanın çalışmaları, fiilleri nasıl meydana geliyor?...

Kişiden çıkan bütün fiiller; ki, buna duyguları, düşünceleri vs.de dahil, bunların tümü, onun terkinin getirdiği oluşlardır.

"TERKİB" NEDİR

Bu terhib dediğimiz şey nedir? Ve nasıl oluşuyor?...

244

Bunu eğer teknik olarak izah etmek gerekirse, özetle şöyle anlatacağız...

Bir cam ele alalım... Bu cam dediğimiz şey, hamur halinde oluşur. Bu cam hamurunu eriyik halindeyken düşününün.. Sonra o hamura renk katın.. O renk daha sonra sâbit hâle geldi, cam`da... Sonra o camı, renkli camı aldık her hangi bir ışık kaynağının önüne koyduk. Güneşten gelen ışık esasında renksiz!... Fakat o camdan geçerek, camın arkasına o camın rengiyle renklenmiş olarak vurdu.

Şimdi, burada dikkat edilecek husus şu:

Gelen, ışıktır ve renksiz`dir. Fakat cam`dan geçerken renklenmiş ve arkaya renkli olarak vurmuştur.

Renk, gelen ışığa değil, o camın halitasına aittir. Hamuruna aittir. Hamurunda mevcut olan şeydir, vurduğu yerde, yansıdığı yerde meydana gelen renk, o camın terhibinde oluşmuş olan renkten dolaydır...

Ancak, burada şunu gözden kaçırmamak lazım...

O camın terkinde, yapısında mevcut olan renkde gene ışınların meydana getirdiği renktir. Dolayısıyla o terkip gene belli bir ışıkla oluşmuştur. O'nun dışında değildir...

Bizim varlığımız, bu varlığın dışında oluşup da buraya gelmiş bir varlık değildir!... Allâh`ın ilmi varlığı bünyesinde bir varlıktır.

Dolayısıyla var oluşumuz, Allâh`ın İLMİ ile var olan bir varlıktır.. Allâh olmasaydı o takdirde biz zaten olamazdık!... Yani, "biz" dediğimiz şeyler, Allâh`ın varlığı ile kâim varlıklardır. Ve O`ndaki mânâlar, bizim hamurumuzda açığa çıkmıştır.

245

Dolayısıyla, bizim varlığımız, O`ndaki mânâların, belli bir formül altındaki halli hamuru olduğu için, buna "terkib=bileşim" diyoruz!...

Bu terkihi oluşturan öğeler, Allâh`ın Esmâ-i ilâhisi`dir... Yani, 99 ismi de bizim bileşimimizde, hamurumuzda mevcuttur. Ama, kimi isim güçlü olarak, kimi isim zayıf olarak...

İşte, bu bileşimimizde mevcut olan mânâlar, genetik kartımızdaki yazılı veriler, özellikler, beynimizin sürecinde, çeşitli takım yıldızlardan gelen kozmik ışınların beynimizde oluşturduğu açılımlarla ortaya çıkmıştır!.

Böylece oluşan beynimiz, yani terkipsel yapımız, daha sonra çeşitli takım yıldızlardan gelen ışınların yönlendirmesiyle belli kararlar, duygular, düşünceler oluşturur.

Bu nokta, kişi ile ilâhi yapı arasındaki farkın farkedilmesi noktasıdır...

İlâhi yapıda renksiz ve sınırsız olan mânâlar, terkihi yapıda ortaya çıktığı zaman, "yaratılış" denen mânâları meydana

getirir... Yani, yaratılmışlık noktası, ilâhi mânâların terkipsel bir hâl alması ile birlikte başlar.

Hangi varlık bir terkipsel yapıya sahip ise, o varlık yaratılmıştır!.

Melek olsun, cin veya insan olsun; ya da hayvan, nebat, maden cinsinden olsun farketmez!... Çünkü bunların tümü de isimler bileşimi olan yapılardır...İlâhi esmâ terkipleridir.

Ama, bunları meydana getiren orijinal mânâlar ve bu mânâların sahibi olan Allâh, yaratılmışlık anlamından münezzehtir!... Çünkü, bir terkip değildir, O!...

İşte, biz bu noktayı, çok iyi anlamak mecburiyetindeyiz!.

Sen, O mutlak varlıktan meydana gelmiş bir mânâ ve bir bileşim olman itibariyle; O'nun varlığı dışında hiç bir şey "sen"de mevcut değildir!... "Sen"in, O'nun dışında özel bir varlığın, cevherin, özün yoktur.

Fakat, O`ndaki mânâların bileşimiyle oluşman ve ortaya çıkman itibariyle de "sen", bir yaratılmışsın!.

"Allâh her şeyi yoktan var etmiştir!..."

mânâsı; "yok" iken "var" olan bütün birimlerin varlığının, ilâhi isimlerin değişik bileşimler oluşturması sûreti ile meydana gelmesi dolayısıyladır...

Bu konu, ilâhiyat konusunun, en ince noktalarından birisidir...

Yani, senin ne yönünle yaratılmış olman; ne yönünle de Allâh`ın varlığı ile kâim bir varlık olman; Ulûhiyet mertebelerinin özelliklerinin halografik sistem üzere "sen"de var olma noktası..

Bileşimi meydana getiren o mânâların, orijinal varlığa ait olması; sende mevcut olan bu terkihi meydana getiren mânâlarının orijinalinin de sende olmasını gerektirir, özü, cevheri itibariyle... Halografik esasa dayalı bir biçimde!

Zira, varoluş dıştan içe değil; içten dışıdır!

Ve, işte sen!.. Zât`ın itibariyle, O`sun!

Çünkü, "ZÂT" bölünmez, parçalanmaz, cüzlere ayrılmaz ve cüzlerden oluşmamış SINIRSIZ TEK`tir!.. Mânâların itibariyle ise, mânâlar bir terkip şeklinde sende mevcut olduğu için, yaratılmışsın!... Bu terkip var olmadan evvel, senin izafi-göresel, birimsel varlığın da mevcut değildi...

247

"Allâh var idi ve O`nunla beraber başka bir varlık yok idi!..."

Ve senin, terkihi yapının derinliğine girersek, özüne girersek, zaten orada terkip mânâlar kaybolacağı için, öz kalacağı için, şu mânâ çıkar :

"An içre sadece Allâh vardır; ve O`nun dışında hiç bir varlık yoktur!.."

"Yani, Allâh var idi ve O`nunla beraber hiç bir şey yok idi; el`an da öyledir" açıklamasını, boyutsal derinliklere inme olmadan anlayabilmek mümkün değildir!..

Bunun basit izahını şöyle yapabiliriz :

Seni atomik bir mikroskobun altına koyduğumuz zaman senin birimsel, izâfi, kişisel varlığın kalkıyor, salt atomlardan ibaret bir yapı kalıyor...

Bunun gibi, bileşiminin özüne girecek bir mikroskop elde edersek, bir bakış zımlaması, bir basiret elde edersek, bunun neticesinde görürüz ki, varlıkta var olan sadece

Allâh`dır!. O`nun ne içinde, ne dışında, ne arkası ve ne de önünde hiç bir varlık yoktur!.

İşte bu bakışı edinirsek, "İhlâs" Sûresi`nin hakikatını, basiretimizle müşahede ederiz...

Eğer, bu mânâları çok, çok çok iyi anlayabilirsek, mesele bizim için çözülür. Aksi takdirde, mânâmızın, bileşimimizin getirdiği kavgalardan, tartışmalardan kendimizi kurtaramayız!...

Ahmed HULÛSİ

Antalya

248

13 Eylül 1994

* * *